

venkovním krbu z důvodu zahlazení případných zbytečných stop. Závěru, že MUDr. K. [REDACTED] peníze přinesené jako úplatek v bydlíšti dělil, svědčí i závěry znaleckého posudku z oboru daktyloskopie, ze kterých jednoznačně vyplývá, že na jedné bankovní pásce z balíčku bankovek, které byly posléze nalezeny při zadržení MUDr. F. [REDACTED] v krabici, kterou si od K. [REDACTED] odnášel, se nacházel otisk prstu MUDr. K. [REDACTED]. Mimo jiné byla jeho daktyloskopická stopa také nalezena na igelitové tašce, ve které měl MUDr. R. [REDACTED] při odchodu krabici zabalenu. Samotné znalecké posudky z oboru daktyloskopie jsou ve spisu založeny ve svazku č. 41 a jejich zpracovatel byl soudem vyslechnut (a jejich závěry také řádně a dostatečně stvrdil) při hlavním líčení dne 2.5.2014.

O jaké se jednalo množství hotovosti, se podává i z komentáře MUDr. K. [REDACTED], že je hrozná, když si to člověk nemůže všechno ani přepočítat (napáskované balíčky bankovek nepřepočítávali), na což MUDr. K. [REDACTED] reaguje, že by to bylo lepší, ale jde o čas (v půl osmé se dostavil na návštěvu pro svoji část úplatku MUDr. F. [REDACTED]). Tomu, že bankovky napáskované od banky nepřepočítávali (jak je uvedeno výše), svědčí i poznámka MUDr. K. [REDACTED] při předávání části úplatku MUDr. F. [REDACTED] s komentářem „ty Tvoje jsem všechny přepočítala, co nebylo od banky, kdyby byl nějaký rozpor...to vyřeším.“ Další část záznamu potom obsahuje především kromě předávání části úplatku MUDr. R. [REDACTED] také koordinaci dalších výběrových řízení (jejich manipulace).

Námítku obhajoby týkající se skutečnosti, že v době zadržení MUDr. F. [REDACTED] byla krabice s bankovkami v celkové hodnotě 7 mil. Kč zcela plná a je tak nemožné, aby v ní předtím byly prostředky v hodnotě 14 mil. Kč, soud nepovažuje za důvodnou. Skutečnost, že celkem bylo předáno na úplatek v tomto případě 14 mil. Kč jednoznačně vyplývá ze shora podrobně rozebraných důkazů (výpověď Ing. S. [REDACTED] prostorové odposlechy), přičemž za celé odpoledne, po které byli K. [REDACTED] s penězi dne 14.5.2012 ve svém bydlíšti až do příchodu MUDr. F. [REDACTED] nic nebránilo tomu, aby částečně prostředky z úplatku z daného dne nahradili bankovkami jiných nominálních hodnot, kterých měli, jak vyplynulo posléze z domovní prohlídky, ve svém bydlíšti na více místech dostatek. Ostatně i jejich část úplatku byla v době zásahu Policie ČR již také ukryta, je tedy nepochybné, že ještě před příchodem MUDr. F. [REDACTED] K. [REDACTED] část peněz do některého z trezorů ukládali a museli tedy manipulovat i s hotovostí tam dříve uloženou.

Páchání shora a níže popsané rozsáhlé a velmi závažné trestné činnosti (a vědomí obžalovaných K. [REDAKCE], jak citelný postih tím v případě jejich odhalení riskují) potom po odchodu MUDr. I. [REDAKCE] v samotném závěru záznamu naprosto výmluvně dokresluje především reakce MUDr. K. [REDAKCE] na zásah Policie ČR v jejich bydlíšti – „tak jsme v prdeli kdy se zas sejdem...myslíš, že ho sebrali?“

Shora popsané důkazy nade vší pochybnost prokazují nejen celou genezi ovlivnění veřejné zakázky a sjednání úplatku, ale také jeho následné předání a rozdělení mezi jednotlivé obžalované včetně MUDr. R. [REDAKCE]. Za tohoto stavu soud považuje za nadbytečné opírat závěr o vědomosti MUDr. I. [REDAKCE] o skutečném obsahu odnášené krabice např. také o vyšetřovací pokus provedený s krabicí od vína naplněné v jednom případě příslušnou hotovostí a ve druhém případě lahvemi od vína (2762 a násl.). Byť bylo zjištěno, že hmotnostní rozdíl těchto dvou různých náplní krabice činí více než 3 kg, lze na druhou stranu připustit, že o tento důkaz nelze bez dalšího vědomost MUDr. R. [REDAKCE] o tom, že krabice ve skutečnosti víno neobsahuje, opřít. Takový hmotnostní rozdíl nemusí jistě být pro každého zcela patrný. Jak však bylo uvedeno výše, jeho vědomost o skutečném obsahu krabice mnohem přesvědčivěji vyplývá ze shora popsaných důkazů – především ze zaznamenané komunikace samotných obžalovaných. Se závěrem soudu, že MUDr. R. [REDAKCE] uvedenou hotovost z bydlíště manželů K. [REDAKCE] odvážel zcela vědomě ostatně koresponduje i skutečnost, že pro tento převoz nemalé finanční hotovosti byl jmenovaný vyzbrojen (jak vyplývá z osobní prohlídky provedené při jeho zadržení – č.l. 719 a násl.) nabitým revolverem a teleskopickým obuškem. Takovéto vyzbrojení jistě spíše odpovídá tomu, že si přijel vyzvednout a odvézt předem domluvenou hotovost v řádu milionů korun, než tomu, že přijel posedět a pohovořit s přáteli a odvézt si pár lahví darovaného vína.

Po zadržení jednotlivých obžalovaných již k další realizaci této zakázky nedošlo. V řízení opatřeními a provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by také došlo k předání obžalovanými již dříve sjednaného úplatku ve výši 400.000,-Kč I. [REDAKCE] N. [REDAKCE] v souvislosti s touto zakázkou.

Podstatnou roli v páchání této trestné činnosti sehrával také obžalovaný Ing. M. [REDAKCE]. Ten totiž kromě podílu na sestavení původního a předraženého rozpočtu také koordinoval činnost společností tvořících v rámci této zakázky tzv. „křoví“. Z obsahu jejich komunikace vzal soud za prokázané, že v době tvorby nabídek do soutěže docházelo mezi ním a zástupci

těchto subjektů také k předávání materiálů souvisejících s touto zakázkou. V tomto směru lze odkázat na telefonické hovory na č.l. 3553 (zástupce společnosti MORAVOSTAV Brno a.s. M█████ S█████ hovoří jasně o dodání podkladů o Buštěhradu), 3614, 3634 (telefonát do sídla společnosti BAK Stavební společnost a.s. týkající se předání materiálů Ing. M█████ Velmi ilustrativní je v tomto smyslu hovor ze dne 24.1.2012 (3673), ve kterém hovoří Ing. M█████ s pracovníkem společnosti zabývajícím se restaurátorskými pracemi. Z tohoto hovoru je zřejmé, že Ing. M█████ fakticky také zajišťoval pro společnost tvořící „křoví“ do soutěže reference.

K této komunikaci s obžalovaným Ing. M█████ vypovídal svědek Ing. M█████ S█████ ze společnosti AVERS s.r.o. při hlavním líčení dne 30.4.2014 a také ve své zjevně velmi vyhýbavé výpovědi potvrdil, že byli v souvislosti s rekonstrukcí buštěhradského zámku osloveni několika společnostmi se žádostí o poskytnutí chybějící kvalifikace. Nikoliv náhodou byly reference poskytnuty následně pouze těm, které zde tvořily křoví s tím, že cenová nabídka pro společnost Konstruktiva Branko byla nejvýhodnější, svědek doslova uvedl, že tuto společnost se rozhodli v daném případě preferovat. Svědek také velmi vyhýbavě připustil, že Ing. M█████ mohl být „nějak nápomocen při tvorbě ceny pro ty ostatní.“ Po přehrání telefonického hovoru posléze svědek jasně připustil, že mu Ing. M█████ předal kalkulaci nabídkových cen za restaurátorské práce, které mají být poskytnuty dalším čtyřem uchazečům. S výpovědí tohoto svědka a zaznamenaným telefonickým hovorem také koresponduje e-mailová komunikace ze dne 24.1.2012, kdy prakticky vzápětí po telefonickém hovoru s Ing. M█████ byl ze strany svědka odeslán e-mail do společnosti BAK Stavební společnost a.s. Komunikace o nabídkách restaurátorských prací pro jednotlivé soutěžitele o rekonstrukci zámku Buštěhrad (včetně smluv týkajících se nabízené spolupráce) jsou ve spisu založeny na č.l. 7246 a násl. spisu.

Obdobnou koordinační činnost Ing. M█████ v rámci přípravy zakázky a přípravy zdánlivých uchazečů o zakázku dokládají také hovory zaznamenané na č.l. 3684 a 3767 (Ing. N█████ hovoří s Ing. I█████ mimo jiné o tom, že se Ing. I█████ ozval B█████). Zde je namístě také upozornit na výpověď svědka Ing. J█████ F█████ u hlavního líčení (22.4.2014), kdy jmenovaný potvrdil, že počátkem roku (březen) 2011 si u něj Ing. M█████ zadal zpracování nejprve studie a posléze projektu týkajícího se zámku Buštěhrad (přestože veřejná zakázka byla zveřejněna až několik měsíců poté). Pro účely zpracování také dostal od Ing. M█████ projektovou dokumentaci zpracovanou projekční kanceláří REAL GARANT. Jmenovaný svědek také popsal, jak se na něj v další fázi obrátila Konstruktiva Branko a.s.,

aby spolu s Ing. B. [REDAKCE] vypracoval také prováděcí projekt rekonstrukce. Posléze byla veškerá činnost na projektu ukončena. Tato výpověď svědka jasně dokládá, jak Ing. M. [REDAKCE] za společnost Konstrukтива Branko a.s. činil v rámci této zakázky kroky ještě dávno předtím, než byla zakázka vyvěšena na úřední adrese, svědek také potvrdil faktické propojení a koordinaci činnosti Ing. B. [REDAKCE] a společnosti Konstrukтива Branko a.s. v rámci této zakázky. Další koordinační činnost Ing. M. [REDAKCE] s firmami tvořícími „křoví“ dokládají i hovory na č.l. 3708, 3709, 3743.

Tomu, že společnost Konstrukтива Branko a.s. počítala s výhrou v této soutěži ještě dávno předtím, než by to mohlo být v případě zákonného průběhu soutěže reálné, svědčí i výpověď svědka J. [REDAKCE] [REDAKCE], který při hlavním líčení dne 22.4.2014 jako jednatel společnosti Alpine energie Česko s.r.o. potvrdil, že mu byla ze strany společnosti Konstrukтива Branko a.s. nabídnuta spolupráce na vzduchotechnice pro zámek Buštěhrad již na podzim 2010 – tedy dávno předtím, než byla zakázka uveřejněna na centrální adrese, v tu dobu pro kalkulaci nabídky museli mít nějaký stupeň projektové dokumentace. Svědek také potvrdil, že později zpracovávali obdobnou nabídku pro společnost REAL GARANT.

Stejný závěr potvrzuje i výpověď svědka Ing. S. [REDAKCE] – jednatele společnosti PVZ s.r.o., který vypovídal při hlavním líčení dne 17.4.2014 ohledně nasmlouvaných subdodávek na zemní práce a demolice s Konstrukтива Branko a.s., i tento svědek potvrdil, že dostali od Konstrukтива Branko a.s. k dispozici projektovou dokumentaci rekonstrukce.

Obdobně svědek I. [REDAKCE] K. [REDAKCE] jako obchodní zástupce společnosti Schmitt & Sohn s.r.o. při hlavním líčení dne 22.4.2014 potvrdil, že u něj byla Ing. M. [REDAKCE] poptávána nabídka výtahů pro zámek Buštěhrad, v té době ještě Konstrukтива Branko a.s. neměla s investorem dle svědka podepsanou smlouvu. Nabídku svědek předával Ing. M. [REDAKCE]. Následně však byla svědkovi předložena (č.l. 7284 a násl.) nabídka dle svého textu zpracovaná pro společnost Real Garant a datovaná 23.9.2011, v reakci na což svědek potvrdil, že je to nabídka, kterou pro Ing. M. [REDAKCE] zpracovával (tato nabídka je také součástí přílohy č. 12 obsahující rozpočet zpracovaný Ing. M. [REDAKCE]). Svědek také uvedl, že to po něm Ing. N. [REDAKCE] pravděpodobně chtěl, aby do záhlaví nabídky uvedl subjekt REAL GARANT. I tato výpověď spolu s předmětnou nabídkou potvrzují, že to byl Ing. M. [REDAKCE] za Konstrukтива Branko a.s., kdo byl tvůrcem původního rozpočtu a koresponduje to také s výpovědí Ing. N. [REDAKCE] z REAL GARANT, který popsal, jak mu byl Ing. M. [REDAKCE] doporučen Středočeským krajem pro

zpracování rozpočtu rekonstrukce zámku. Pouze pro úplnost zde soud uvádí, že kompletní projektová dokumentace na rekonstrukci spolu se slepým rozpočtem a položkovým rozpočtem na částku byla společností ARIA s.r.o. předána na Krajský úřad Středočeského kraje až koncem listopadu 2011. Jakékoliv takovéto aktivity člena vedení společnosti Konstruktiva Branko a.s. tedy opět potvrzují manipulaci celé soutěže již od jejího počátku.

V případě tohoto skutku vzal soud za prokázané, že obžalovaní trestnou činnost páchali v úmyslu (mimo tu část jejich činnosti spočívající v předání a převzetí úplatků) získat pro jiného (společnost Konstruktiva Branko a.s.) prospěch spočívající mimo jiné ve formě předpokládaného čistého prospěchu ve výši 9.410.758,-Kč - po zohlednění daně z příjmů právnických osob (zde soud odkazuje na již výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5Tdo 136/2008 ze dne 11.6.2008, dle jehož závěrů je třeba vycházet v daném případě z tzv. čistého prospěchu, do něhož nelze zahrnovat náklady vynaložené na jeho dosažení, tj. ani daň přidané hodnoty, daň z příjmů, spotřební daň, od nichž se odvozuje získaný prospěch), přičemž v případě realizace rekonstrukce zámku Buštěhrad dle uzavřené smlouvy o dílo by dle závěru soudu vznikla Středočeskému kraji škoda ve výši nejméně 16.242.512,-Kč spočívající v rozdílu sjednané smluvní ceny a ceny za toto dílo obvyklé. Obžalovaní také jednali s vědomím toho, že v případě realizace této zakázky by na základě dokladů předložených v souvislosti se žádostí o schválení a přidělení dotace (které měly záměrně nepravdivě vzbuzovat dojem, že celé výběrové řízení proběhlo v souladu se zákonem a nebylo předem zmanipulováno ve prospěch jednoho soutěžitele) vyplacením dotace byly nesprávně použity finanční prostředky z rozpočtu Evropské unie ve výši 166.521.048,60 Kč.

Pro kvantifikaci výše prospěchu společnosti Konstruktiva Branko a.s. v případě realizace celé rekonstrukční zakázky a pro kvantifikaci samotného předražení této zakázky ve finálním vyčíslení její ceny je klíčová celá geneze jednotlivých rozpočtů a jejich pozdější znalecké zkoumání.

Jak bylo již výše uvedeno, z dokazování bezpečně vyplývá, že Ing. M. [REDAKCE] byl osobou, která v rámci tvorby rozpočtu rekonstrukce zámku Buštěhrad úzce spolupracovala s Ing. F. [REDAKCE] N. [REDAKCE] ze subjektu REAL GARANT v Ústí nad Labem. Tento subjekt jako subdodavatel společnosti ARIA s.r.o. zpracovával projektovou dokumentaci na rekonstrukci zámku Buštěhrad, včetně výkazu výměr a položkového rozpočtu. Ing. M. [REDAKCE] byl ten, kdo (zřejmě za využití dalších pracovníků společnosti Konstruktiva Branko a.s.) vytvořil výkaz

výměr a položkový rozpočet k projektu rekonstrukce zámku Buštěhrad s předpokládanou cenou zakázky ve výši cca 218 mil. Kč včetně DPH, tento rozpočet však jednoznačně neodpovídal zpracovanému projektu, jelikož byl úmyslně navýšen ve snaze vyčerpat maximální možnou investorem schválenou částku na rekonstrukci zámku, rozpočet byl vypracován s vědomím pracovníků společnosti Konstruktiva Branko a.s., že řízení na výběr zhotovitele je fakticky zmanipulované a s nabídkovou cenou tak ve skutečnosti nebudou s ostatními soutěžit. Tomuto závěru jasně svědčí výpověď Ing. S. [REDAKCE], ale také pozdější aktivity jednotlivých obžalovaných a jejich záměry a domluvy vyplývající především z prostorových odposlechů (viz výše).

Skutečnost, že byl výše uvedený rozpočet předražený a neodpovídal projektu, ve své výpovědi potvrdila také dne 25.2.2014 svědkyně Ing. Š. [REDAKCE] (a mimo jiné i závěry znaleckého zkoumání – viz níže). Jmenovaná potvrdila, že jako OSVČ pro Ing. N. [REDAKCE] (REAL GARANT) zpracovávala rozpočty a výkazy výměr na projekty. U projektu zámku Buštěhrad zpracovávala svědkyně kontrolní rozpočet, dostala k dispozici od Ing. N. [REDAKCE] rozpočet, který zpracoval někdo jiný a srovnávala jej s projektovou dokumentací. Jejím výstupem práce byl slepý výkaz výměr a položkový rozpočet. V původním rozpočtu, který měla svědkyně k dispozici, svědkyni zaujaly zcela nestandardní položky, mimo jiné např. příplatky za tloušťku omítek (to zcela koresponduje s hovorem např. Ing. D. [REDAKCE] v kanceláři MUDr. K. [REDAKCE] že v případě předražení v těchto položkách nikdo nic nepozná). Výsledný rozpočet zpracovaný svědkyní tak, aby odpovídal projektu a ceníku URS PRAHA a.s., byl dle její výpovědi na částku o 10 – 15% nižší (jednalo se o rozpočet na částku 161 mil. Kč, který byl posléze Středočeskému kraji také předán (13679). Výpověď svědkyně Ing. Š. [REDAKCE] soud hodnotí jako věrohodnou a neshledává žádné důvody o její pravdivosti pochybovat, její výpověď ostatně koresponduje i s výpovědí Ing. N. [REDAKCE] z REAL GARANT a také s výpovědí Ing. V. [REDAKCE] F. [REDAKCE] ze společnosti ARIA s.r.o.

Ing. V. [REDAKCE] F. [REDAKCE] vypovídal při hlavním líčení ve dnech 4. – 5.6.2014. Jím řízená projekční kancelář ARIA s.r.o. měla, jak bylo již výše uvedeno, uzavřenu se Středočeským krajem smlouvu na vyhotovení projektu rekonstrukce zámku Buštěhrad. Jmenovaný svědek se účastnil prostřednictvím společnosti ARIA s.r.o. projektování prací na rekonstrukci zámku ještě v době, kdy byl tento vlastněn celý městem Buštěhrad, spolupracoval v té době také se společností FISA s.r.o. I výpověď tohoto svědka soud hodnotí, *přínejméněm pokud se týká níže uvedených skutečností, které z ní vzal soud za*

prokázané, jako výpověď pravdivou. Jistě nelze nezmínit, že přinejmenším některé hovory z prostorových odposlechů (především z kanceláře MUDr. K[redacted]) a také určitá vyhýbavost Ing. I[redacted] v některých částech jeho výpovědi nepřímo svědčí tomu, že také Ing. V[redacted] F[redacted] byl zpočátku srozuměn s celou připravovanou trestnou činností spočívající v manipulaci řízení na výběr zhotovitele rekonstrukce zámku Buštěhrad a měl za to také participovat na posléze předaných úplatcích, nicméně z pozdějšího jednání Ing. F[redacted] je také zřejmé, že pokud skutečně měl původně v úmyslu se na této trestné činnosti jakkoliv podílet, potom ještě před odevzdáním objednaného díla Středočeskému kraji tento názor změnil.

Svědék Ing. P[redacted] ve své výpovědi potvrdil, že MUDr. K[redacted] se kterým se zná asi 12 let, se o výběrové řízení na rekonstrukci zámku Buštěhrad zajímal ještě v době, kdy nedošlo k převodu vlastnického práva na Středočeský kraj (tomu ostatně svědčí kromě záznamy v diáři MUDr. K[redacted] i jeden z jeho hovorů s MUDr. K[redacted], ve které mu ona nabízí část z jejího podílu na úplatku s vysvětlením, že on se o to staral od samého začátku). Z výpovědi jmenovaného svědka vzal soud za prokázané, že MUDr. K[redacted] hojedly počátkem roku 2010 schůzku Ing. I[redacted] hejtmána MUDr. R[redacted] a tam jej také informoval o stavu zámku a jeho možné rekonstrukci. MUDr. F[redacted] na této schůzce rozhodl, že má Ing. P[redacted] nadále v tomto spolupracovat s MUDr. K[redacted]. Tomu také Ing. I[redacted] v kanceláři kladenské nemocnice předával materiály týkající se rekonstrukce zámku na schůzkách, kterých mohlo být kolem deseti. Dle svědka do jednání ohledně rekonstrukce zámku „přidělili“ MUDr. K[redacted] poté, kdy se začaly názory svědka a MUDr. K[redacted] rozcházet (to opět koresponduje se zaznamenaným hovorem, dle kterého MUDr. K[redacted] Ing. P[redacted] „nezvládl“, a proto bude ve věci nadále činná MUDr. K[redacted]). Dle svědka MUDr. K[redacted] zakázku rekonstrukce „spoluřídila“ – tato charakteristika jejího funkčního postavení k této zakázce potom zcela odpovídá tomu, co v řízení vypovídala Ing. S[redacted] a co vyplývá ze shora rekapitulovaných především prostorových odposlechů, ostatně i sama MUDr. K[redacted] se v jednom z rekapitulovaných hovorů sama vyjádřila, že pro hejtmána zámek „hlídá.“ Svědek také uvedl, že P[redacted] K[redacted] požadoval, aby vznikly kontrolní rozpočty na projektové práce. Rozpočty byly MUDr. K[redacted] předloženy někdy na konci července a potvrzovaly, že rekonstrukce zámku Buštěhrad bude stát 119 až 125 milionů Kč. V době, kdy byl svědkem předložen MUDr. I[redacted] kontrolní rozpočet na částku kolem 120 mil. Kč, požadoval MUDr. K[redacted] aby byl rozpočet předělán na původně plánovanou částku ve výši kolem 200 mil. Kč a požadováno bylo jeho navýšení zhruba o 12% s tím, že o těchto

„mimorozpočtových výdajích“ bude rozhodovat MUDr. K. a hejtman. Z výpovědi tohoto svědka vyplynulo, že MUDr. K. požadoval navýšení o 24 mil. Kč. V tomto smyslu je namístě poukázat na skutečnost, že se jedná právě o částku, která byla naprosto jednoznačně (dle zaznamenaných hovorů MUDr. K. a dalších) posléze také dojednána jako celková výše úplatku v této věci, mimochodem zmíněných 12% je také podíl odpovídající tomu, o kolik rozpočtářka Ing. S. účelově navýšený rozpočet zpracovaný Ing. N. snížila. Tyto částky opět jasně korespondují a dokládají pravdivost výpovědi Ing. P. v této její části (v tomto smyslu se ostatně k výpovědi Ing. vyjádřila i Ing. S. a potvrdila její pravdivost). Když byl požadavek na navýšení rozpočtu svědkem odmítnut, byl někdy v září či říjnu 2011 odkázán na další jednání s MUDr. K. V reakci na to Ing. P. požádal o schůzku se statutárem, neboť usoudil, že „do projektu mluví kde kdo“, na kterou se posléze dostavil také hejtman MUDr. H. Jako věrohodný a odpovídající i ostatním provedeným důkazům soud přijal i popis celého jednání Ing. H. MUDr. K. a dalších osob (Ing. B. Ing. N.) na Krajském úřadu Středočeského kraje i následného jednání Ing. P. s MUDr. R. při kterém byl předán snížený rozpočet. Popis těchto jednání, jak se ve své výpovědi popisoval MUDr. R. má soud za vyvrácený právě výpovědí svědka Ing. P. která je v souladu i s ostatními usvědčujícími důkazy ve věci. Z výpovědi svědka vzal soud také za prokázané, že přímo informoval MUDr. R. že rozpočet (fakticky zpracovaný Ing. M.) neodpovídá zpracované projektové dokumentaci a jedná se o rozpočet, který si zpracovala Konstruktiva Branko a.s. Výstupem z této schůzky bylo, že Ing. P. má ve věci nadále jednat pouze s MUDr. R. (který mohl těžko přiznat, že mu celou věc „hlídá“, jak se v jednom ze záznamu také sama vyjádřila, MUDr. K.) a ARIA s.r.o. zpracuje rozpočet nový, který bude projektové dokumentaci odpovídat a bude předán hejtmanovi. Tento rozpočet posléze zpracován byl (Ing. S. vyšel na částku kolem 160 mil. Kč včetně DPH s tím, že byl odevzdán naprosto kompletní projekt podle objednávky Středočeského kraje včetně kompletního rozpočtu, statického zajištění a všech detailů a připomínek dotčených orgánů. Jednalo se o konečný projekt tak, jak na něj bylo vydáno i stavební povolení. Tento výsledek práce svědek stvrdil jako rozpočet správný a odpovídající projektové dokumentaci (v tomto směru je jeho výpověď podporována nejen výpovědí svědkyně Ing. Š. ale také závěry znaleckého ústavu Bohemia Experts s.r.o.).

Jak vyplývá přesvědčivě nejen z výpovědi svědka Ing. P. ale také z výpovědi Ing. S. a zaznamenaných hovorů Ing. S., Ing. I. MUDr. K.

MUDr. R. [REDACTED] a MUDr. K. [REDACTED] (podrobně analyzovaných v předchozí části odůvodnění rozsudku), jelikož projekční kancelář ARIA s.r.o. nevyhověla požadavku na opětovné navýšení stavebního rozpočtu (a zahrnutí požadovaných „mimorozpočtových“ výdajů díla), rozhodli se obžalovaní využít služeb Ing. I. [REDACTED] a jeho společnosti ARCIA s.r.o. Tato společnost, která také projektovala interiéry zámku, postupovala za součinnosti s pracovníky Konstruktiva Branko a.s. (především s Ing. D. [REDACTED] a podle pokynů MUDr. K. [REDACTED] (tomu jasně odpovídá obsah jejich vzájemné zaznamenané komunikace o zámku Buštěhrad a úloze Ing. B. [REDACTED] v rámci požadovaných projekčních prací. Jak bylo již výše uvedeno, využito k tomu bylo účelových dotazů uchazečů tvořících ve výběrovém řízení „křoví“), které byly koordinovány Ing. I. [REDACTED], Ing. M. [REDACTED] a s Ing. N. [REDACTED] bylo dopředu dojednáno, že tato dotazům uchazečů jako administrátorka vyjde vstříc. Zaznamenaná komunikace obžalovaných (především v kanceláři MUDr. K. [REDACTED]) ale v souladu s tím i výpověď Ing. Š. [REDACTED] prokazuje, že úkolem Ing. B. [REDACTED] bylo do rozpočtu doprojektovat zpět práce a materiál v hodnotě kolem 40 mil. Kč, aby tak byl vytvořen „prostor“ pro další část úplatku ve výši 9 mil. Kč. Za tím účelem byl rozpočet projektu zámku opět navýšen nejen o vybavení interiéru, ale byly do něj opět zapracovány i položky, na kterých se účelově a v rozporu se skutečností všichni uchazeči shodli, že v něm chybí (již dříve Ing. Š. [REDACTED] opravené položky jako např. nadhodnocené tloušťky omítek a jejich výměry). Že se jednalo i u těchto „chybějících“ položek o účelové a obžalovanými koordinované jednání, opět jasně vyplývá z hovorů, které obžalovaní vedli především v kanceláři MUDr. K. [REDACTED]

Pokud se týká samotných rozpočtů na rekonstrukci zámku Buštěhrad, potom chronologicky prvním z pro toto řízení relevantních rozpočtů byl rozpočet pracovníě označený jako 9/2011. Je založen jako příloha č. 12 spisu. Jednalo se o rozpočet, který zpracoval (či nechal pracovníky Konstruktiva Branko a.s. zpracovat) Ing. M. [REDACTED] a jeho práce byla „skryta“ pod subjekt REAL GARANT jako subdodavatele projekční kanceláře ARIA s.r.o. a byl odevzdán dne 14.11.2011 na ROP Střední Čechy, kam se Ing. M. [REDACTED] a Ing. N. [REDACTED] dostavili. Tento rozpočet si s vědomím budoucího vítězství v soutěži o zakázku fakticky zpracovala sama společnost Konstruktiva Branko a.s., aby si do něj zapracovala předražení odpovídající úplatku za tuto zakázku, který byl sjednán a mimo jiné obžalovanými K. [REDACTED] také očekáván.

Na rozpočet předchozí časově navázal rozpočet pracovníě označený 11/2011, což byl rozpočet, který zpracovala Ing. Š. [REDACTED] jako subdodavatelka REAL GARANT. O tomto

rozpočtu bylo hovořeno již výše, Ing. Š. [redacted] předchozí rozpočet upravila tak, aby odpovídal projektové dokumentaci a cenám obvyklým, v důsledku čehož došlo ke snížení ceny rekonstrukce na částku kolem 161 mil. Kč. O tom, jaké položky byly v předchozím rozpočtu účelově navýšeny (např. omítky), svědkyně podrobně hovořila. Tento rozpočet posléze společnost ARIA s.r.o. odevzdala dne 23.11.2011 Středočeskému kraji (č.l. 13679 a násl. spisu). Závěru, že právě tento rozpočet a v něm uvedená cena odpovídaly realitě, svědčí nejen výpověď jeho zpracovatelky Ing. Š. [redacted] a svědka Ing. N. [redacted] z REAL GARANT, ale svědčí tomu fakticky i závěry znaleckého zkoumání znaleckých ústavů URS Praha a.s. a Bohemia Experts s.r.o.

Třetím rozpočtem v pořadí potom byl rozpočet pracovní označovaný jako 1/2012. Jedná se o rozpočet, který byl za využití koordinovaných dotazů jednotlivých „soutěžitelů“ účelově navýšen na původní částku, která „měla být“ v rámci projektu vyčerpána, aby umožňovala dostatečný prostor pro sjednanou výši úplatku. Tento rozpočet se ve spisu nachází na č.l. 13876 a násl. a výsledná v něm obsažená cena činila částku 217.999.922,-Kč. Jak již bylo výše podrobně rozvedeno, především ze zaznamenaných hovorů MUDr. K. [redacted] v její kanceláři s Ing. D. [redacted] a Ing. S. [redacted] ve spojení s výpovědí Ing. Š. [redacted] jasně vyplývá, z jakého důvodu došlo k navýšení tohoto rozpočtu oproti rozpočtu předchozímu a jaký způsob k tomu byl užít, aby opět navenek vše působilo dojmem zcela zákonného postupu zadavatele, administrátora i ostatních, přestože realita byla zcela opačná. Prakticky naprosto otevřeně o tom jmenovaní obžalovaní hovoří při setkáních u MUDr. K. [redacted] dne 9.1.2012 (č.l. 2866 - 2886) a dne 11.1.2012 (2891). Tento upravený rozpočet potom byl také podkladem pro ocenění nabídek jednotlivých soutěžitelů. V tomto rozpočtu došlo opět k účelovému a skutečnosti neodpovídajícímu navýšení a předražení rozpočtu (viz závěry posudků ÚRS Praha a.s. a Bohemia Experts s.r.o.) mimo jiné ve výměrách a tloušťkách omítek. Zde byli obžalovaní zjevně vedeni úvahou, že společnost ARIA s.r.o. a její jednatel Ing. P. [redacted] (v soukromých rozhovorech obžalovanými nazývaný „Padouch“), kteří nehodlali v páchání této trestné činnosti spolupracovat, byli nahrazeni společností ARCIA s.r.o., která dostala za úkol nejen dopracovat interiéry zámku ale také „cuknout“ s rozpočtem tak, aby se z interiéru přesunulo co nejvíce prostředků do stavení části rozpočtu („kde to nemohly ROPy zkontrolovat“). Ing. B. [redacted] totiž byl, jak v jednom zaznamenaném hovoru poznamenala MUDr. K. [redacted] „náš člověk“. Fakticky tak byl nastolen stav, kdy mohli předpokládat, že nikdo nebude proti jejich postupu nic namítat – o zakázku se ucházela již pouze společnost Konstruktiva Branko a.s. a společnosti tvořící „křoví“ a na projektu také

pracoval projektant, který byl MUDr. K. [REDACTED] řádně úkolován, úkoly plnil a s Konstruktiva Branko a.s. spolupracoval.

Ing. R. [REDACTED] B. [REDACTED] vypovídal při hlavním líčení dne 19.9.2013. Jeho výpověď před soudem soud hodnotí jako krajně nevěrohodnou a především nepravdivou. Obsah výpovědi Ing. R. [REDACTED] je především v naprostém rozporu s tím, co zcela zřetelně vyplývá z jeho zaznamenaných hovorů s MUDr. K. [REDACTED] v její kanceláři v kladenské nemocnici. Přestože z jejich vzájemné komunikace jasně vyplývá, jakým způsobem a z jakého důvodu byl instruován MUDr. K. [REDACTED], aby ve spolupráci s Ing. D. [REDACTED] a společností Konstruktiva Branko a.s. obecně zpracoval nejen projekt interiérů zámku, ale především, jak o tom hovořili sami obžalovaní, „cukl“ se stavební částí rozpočtu, při hlavním líčení svědek o jeho komunikaci s MUDr. K. [REDACTED] hovořil pouze jako o přátelském a informativním setkání. Zcela v rozporu s prostorovými odposlechy i s výpovědí Ing. S. [REDACTED] svědek popřel, že by mu byly ze strany MUDr. K. [REDACTED] udíleny nějaké pokyny s tím, že i kdyby tomu tak bylo, bylo by to pro něj irelevantní. Stejně tak nevěrohodné ve světle zaznamenané komunikace také je jeho vysvětlení, proč v průběhu své práce snižoval částku projektovanou na zařízení interiérů zámku. Opět velmi nevěrohodně a vyhýbavě svědek popisoval své kontakty týkající se zámku Buštěhrad s Ing. D. [REDACTED] a osobami z ostatních společností (které fakticky hrály roli „křoví“) v době, kdy Konstruktiva Branko a.s. ještě neměla zakázku „vysoutěženou.“ Jmenovaný svědek vypovídal při hlavním líčení podle závěru nalézacího soudu nepravdivě, přičemž jeden z důvodů takové výpovědi s největší pravděpodobností nebylo pouze pomoci obžalovaným zakrýt jimi spáchanou trestnou činnost, ale také zakrýt jednání, kterým se i on sám mohl dopustit trestného činu. Zcela na okraj si soud dovolí konstatovat, že Ing. R. [REDACTED] B. [REDACTED] zřejmě měl být v tomto trestním řízení v postavení nikoliv svědka ale v postavení jednoho z obžalovaných. Nutno ovšem říci, že k takovému závěru lze po zhodnocení celého provedeného dokazování dospět u více osob než pouze u Ing. R. [REDACTED] B. [REDACTED]

Svědce Ing. [REDACTED] F. [REDACTED] vypovídala při hlavním líčení dne 29.4.2014, jmenovaná pracuje jako OSVČ v oboru architektura, restaurátorství. Svědkyně dlouhodobě spolupracuje s Ing. R. [REDACTED] – ARCIA s.r.o., podílela se na vypracování dokumentace interiéru zámku Buštěhrad. Ing. R. [REDACTED] byla ke spolupráci vyzvána někdy v listopadu 2011 a pro práci od něj posléze obdržela projekt pro stavební povolení, zaměření stávajícího stavu a návrh interiéru. Svědkyně potvrdila, že se posléze dělala jedna „revize“ projektu interiérů.

Pokud se týká samotné kontrolní a další činnosti ROP, k těmto aktivitám mimo jiné vypovídal při hlavním líčení dne 3.4.2014 projektový manažer oddělení realizace projektu a plateb úřadu Regionální rady Střední Čechy Ing. J. P. Jmenovaný poměrně podrobně popsal celý mechanismus několikastupňové kontrolní činnosti daného subjektu ve vztahu k realizaci veřejných zakázek dotovaných z prostředků Evropské unie. Popsal také postupy úřadu v případě zjištění nedostatků v kontrolovaných materiálech. Z výpovědi svědka také vyplývá, že např. v případě stavebních prací, které jsou již v době fyzické kontroly provedeny a zakryty, vycházejí pracovníci provádějící kontrolu např. z fotodokumentace, ze které však nejsou schopni již zpětně zjistit např. použití odpovídajícího druhu omítky, její tloušťku, druh použitého betonu apod. Svědek také potvrdil, že ROP není schopen zpětně zkontrolovat, zdali byl či nikoliv již dopředu např. zadavatelem a administrátorem skrytě vybrán nějaký uchazeč jako pozdější vítěz. Při hlavním líčení byla také přečtena velmi podrobná výpověď svědka k těmto skutečnostem, na kterou svědek při hlavním líčení také jako na úplnou pravdivou odkázal. Z výpovědi tohoto svědka vyplývá, že kontroly ROP fakticky pokrývaly spíše formální náležitosti předložených materiálů a pozdějších aktivit zadavatele (nediskriminačnost kvalifikačních předpokladů, přiměřenost cen, skutečné pozdější provedení předmětného díla dle projektu apod.), v žádném případě však ROP nebyl schopen svojí kontrolou garantovat, že kontrolované řízení nebylo ve skutečnosti ve prospěch některého soutěžitele zmanipulované. Toto zjištění je potom platné nejen pro rekonstrukci zámku Buštěhrad ale i pro veškeré další zakázky v tomto trestním řízení, ve kterých byl ROP z důvodu dotací z prostředků Evropské unie činný.

K procesu kontrol na ROP Střední Čechy také podrobně a věrohodně vypovídal pracovník oddělení právního a veřejných zakázek Ing. I. (při hlavním líčení dne 17.9.2013), jmenovaný také popsal jednotlivé fáze kontrol veřejných zakázek s tím, že on sám prováděl tzv. „první čtení“. Svědek také poukázal na skutečnost, že bylo poměrně neobvyklé, že byla přesně stanovena předpokládaná hodnota rekonstrukce zámku Buštěhrad, ale neměl k dispozici výkaz výměr, který, jak mu bylo řečeno, nebyl ještě hotov. Svědek také potvrdil, že bylo neobvyklé nastavení požadavků na restaurátorské práce s tím, že s takovou požadovanou výší restaurátorských prací v rámci kvalifikace uchazečů se i přes velké zkušenosti dosud nesetkal. Jelikož však neměl k dispozici požadovaný výkaz výměr, nemohl reagovat razantněji a mohl připomínku do kontrolní zprávy formulovat pouze jako doporučení. Tzv. „druhé čtení“ posléze prováděl Mgr. M. a protokol je datován 15.3.2012. Tento svědek byl také další z osob, která před soudem potvrdila, že stavební

společnosti jsou obecně schopny stavby realizovat za ceny podstatně nižší, než jsou ceny dle metodiky URS. Obdobným způsobem tento svědek vypovídal také v přípravném řízení. Tato výpověď svědka spolu se závěry jím prováděné kontroly za ROP Střední Čechy opět koresponduje s tím, co o restaurátorských referencích a požadovaném rozsahu těchto prací u jednotlivých uchazečů vypovídala Ing. S. [REDACTED] s tím, že dle toho, co jí řekl Ing. D. [REDACTED] mimo jiné tímto způsobem měla být zadávací dokumentace obžalovanými „šita na míru“ společnosti Konstruktiva Branko a.s. Dalším důkazem, který tomuto závěru opět svědčí je zjištění, že společnost GEMA ART GROUP a.s., která měla pro společnost Konstruktiva Branko a.s. v rámci subdodávky restaurátorské práce zajišťovat, poskytla nezbytné reference kromě této společnosti i všem dalším společnostem tvořícím „křoví“ (viz příloha č. 14 spisu). Společnosti HOCHTIEF CZ a.s., která nebyla součástí tohoto křoví, a jejímž zájmem tedy bylo skutečně o zakázku usilovat (a která nebyla schopna splnit kvalifikační požadavky týkající se archeologických a restaurátorských prací), však tuto referenci bez zjevného důvodu GEMA ART GROUP a.s. odmítla poskytnout. Za tuto společnost se k věci písemně vyjádřil její zaměstnanec (referent marketingu) M. [REDACTED] T. [REDACTED] (15246), který byl následně také vyslechnut jako svědek při hlavním líčení dne 5.6.2014. Z jeho výpovědi jasně vyplývá, že společnosti HOCHTIEF CZ a.s. odmítla společnost GEMA ART GROUP a.s. (která jinak byla jejich tradičním a osvědčeným partnerem) poskytnout nezbytnou kvalifikaci s tím, že toho není schopna (přestože vůči ostatním subjektům toho zjevně schopna byla). Toto byl také důvod, proč se společnost HOCHTIEF CZ a.s. o zakázku posléze neucházela. Obdobným způsobem potom nebyly schopny tato kritéria týkající se archeologických a restaurátorských prací splnit ani další subjekty na trhu.

Ke kontrolní činnosti ze strany ROP v obecných rysech vypovídal dne 3.10.2013 před soudem také Mgr. J. [REDACTED] C. [REDACTED] jednalo se o pracovníka právního oddělení ROP Střední Čechy, jehož náplní práce byla mimo jiné kontrola veřejných zakázek (především kontrola samotné zadávací dokumentace) spolufinancovaných z prostředků Evropské unie prostřednictvím ROP Střední Čechy. Jmenovaný svědek dále uvedl, že na projektu rekonstrukce zámku Buštěhrad se vůbec nepodílel, tuto kontrolu prováděl jeho kolega F. [REDACTED] a posléze vedoucí oddělení M. [REDACTED] Svědek potvrdil, že se od F. [REDACTED] dozvěděl, že ten našel při kontrole nějaké nesrovnalosti ohledně restaurátorských prací. Svědek ve své výpovědi jako i další svědci potvrdil, že schopnost zjistit z předložené zadávací dokumentace, zdali již v době jejího předložení není zákulisně vybrán vítězný uchazeč, přesahuje

možnosti kontroly ROP. Svědek dále také potvrdil, že prováděl kontrolu týkající se zakázky ON Příbram (viz níže), žádná negativní zjištění na základě kontroly učiněna nebyla.

K věci dne 5.9.2013 vypovídal při hlavním líčení také ředitel Úřadu regionální rady ROP Střední Čechy JUDr. T. N. Z jeho výpovědi především vyplývá, že sám přicházel do styku s hodnocením projektů či s jejich schvalováním minimálně. Jmenovaný v souladu s výpovědí výše uvedených pracovníků ROP také obecně popsal systém kontrolní a schvalovací činnosti úřadu u jednotlivých projektů včetně používání ceníku URS pro kontrolu obvyklých cen. MUDr. F. byl předsedou výboru regionální rady ROP, v tomto smyslu byl svědkovým nadřízeným. Ohledně projektu rekonstrukce zámku Buštěhrad svědek potvrdil, že u tohoto byl „zásadní nedostatek“ spočívající v tom, že tam chyběl rozpočet. Proto jej žadatel stáhl a předložil posléze znovu. Svědek popřel, že by měl jakékoliv informace o manipulaci této zakázky, žádný nátlak na něj nebyl činěn, potvrdil ale, že pokud by takové informace o manipulaci zakázky měli, museli by žádost odmítnout a informovat orgány činné v trestním řízení s tím, že vyplácení evropských peněz je založeno na tom, že jakmile je dáno pouhé podezření z jakéhokoliv jednání v rozporu se zákonem, tak není možné nic proplácet a projekt „spadne pod stůl“, tj. ROP odmítne jeho hodnocení.

Ing. M. P. dříve vedoucí administrace projektů ROP Střední Čechy vypovídal při hlavním líčení dne 5.9.2013. Z jeho výpovědi vyplývá, že jeho pracovní náplní mimo jiné byla kontrola položkových rozpočtů na ceny obvyklé, využívány byly ceníky URS a RTS, u zdravotnických zakázek bylo posouzení zadáváno externím expertům (tomu odpovídají např. expertní posudky na č.l. 12772 a násl. spisu). Svědek potvrdil, že ve vztahu k rekonstrukci Buštěhradského zámku absolvoval zřejmě někdy na podzim 2011 určitou „předběžnou konzultaci“ se dvěma zpracovateli projektové dokumentace, o tuto konzultaci byli osloveni někým z krajského úřadu – nejspíš Ing. F. Této schůzky se za ROP Střední Čechy účastnil i Ing. K. který rozpočet posuzoval. Nic nestandardního ohledně této rekonstrukce však svědek dle své výpovědi nevnímal.

Tyto shora uvedené skutečnosti potvrdil také další pracovník ROP Střední Čechy svědek Ing. M. K. (při hl. líčení dne 17.9.2013). Jeho pracovní náplní bylo hodnocení stavebních rozpočtů přiložených k žádostem. Tento svědek potvrdil, že konzultace týkající se projektové dokumentace rekonstrukce Buštěhradského zámku se skutečně účastnil také Ing. M. tuto konzultaci svědkovi přidělil jeho nadřízený Ing. F. Ing. M. měl této

konzultace dle svědka účastnit za žadatele – fakticky tedy za Krajský úřad Středočeského kraje (přestože fakticky se jednalo o osobu ze společnosti Konstruktiva Branko a.s., pro kterou bylo celé řízení jako pro vítěze připravováno a která také fakticky konzultovaný rozpočet vytvořila!). Svědek také vypověděl, že se určitě nesetkal s tím, aby na předběžnou konzultaci dorazil zástupce subjektu, který se chystá o zakázku soutěžit. Celkem se jednalo o tři konzultace, v rámci kterých byl ROP předložen rozpočet v elektronické i papírové podobě. Svědek také potvrdil autenticitu materiálů (příloha č. 12 vyšetřovacího spisu), které byly v rámci konzultace předloženy. Svědek popřel, že by na něj bylo kýmkoliv působeno, aby své povinnosti nevykonával řádně.

Za společnost GEMA ART GROUP a.s. vypovídal při hlavním líčení dne 26.2.2014 Z██████ F██████ jako předseda představenstva. Jmenovaný potvrdil, že v rámci rekonstrukce zámku Buštěhrad poskytovali subdodávku více subjektům, společnosti HOCHTIEF CZ a.s. ji však poskytnout odmítli. Výpověď tohoto svědka soud hodnotí jako velmi vyhýbavou a nepřesvědčivou, svědek především nedokázal logicky přijatelně vysvětlit, z jakého důvodu nebyla reference, která byla poskytnuta jiným uchazečům o zakázku, poskytnuta také společnosti HOCHTIEF CZ a.s. Až po konfrontaci s konkrétními smlouvami svědek připustil, že již v srpnu 2011 byly ze strany GEMA ART GROUP a.s. uzavírány s konkrétními restaurátory jednotlivé smlouvy na restaurátorské práce na rekonstrukci zámku Buštěhrad. Zde je nutno připomenout, že v této době ještě nebyla na Krajský úřad Středočeského kraje předložena ani projektová dokumentace k této zakázce. Jak vyplývá především ze zaznamenané telefonické komunikace, se Z██████ F██████ byl v danou dobu v kontaktu mimo jiné obžalovaný Ing. M██████, jehož náplní práce ve vztahu k této zakázce (jak již bylo s odkazem na konkrétní důkazy, které to potvrzují – viz výše) mimo jiné bylo koordinovat činnost se společnostmi tvořící zde „křoví“ a také zajišťovat těmto společnostem tvořící „křoví“ do veřejné soutěže nezbytné reference od subdodavatelů. Poměrně zajímavým momentem této výpovědi svědka ilustrujícím jeho nevěrohodnost a snahu zastřít skutečnost, že jím řízená společnost na přípravě celé zakázky se společností Konstruktiva Branko a.s. spolupracovala ještě dávno předtím, než byla např. hotová vůbec projektová dokumentace, také bylo, když k dotazu státního zástupce, aniž byl jakkoliv zmíněn obžalovaný Ing. M██████ svědek fakticky sám od sebe začal vysvětlovat, proč s tím tento jmenovaný obžalovaný fakticky neměl nic společného.

Ve vztahu k této veřejné zakázce byl na objednávku Středočeského kraje zpracován znalecký posudek ústavem Bohemia Experts s.r.o. (č.l. 12919 a násl. spisu), jeho zpracovatelé k jeho závěrům vypovídali před soudem při hlavním líčení dne 19.2.2015. Závěry tohoto posudku opět a jasně potvrzují značnou předraženost rozpočtu 9/2011 zpracovaného pracovníky Konstruktiva Branko a.s., znalec také vyjmenoval, které z položek, které Ing. Š[REDAKOVANÉ] z rozpočtu odstranila, byly opět po dotazech uchazečů do rozpočtu 1/2012 zahrnuty. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku a výpovědi jeho zpracovatele má také soud za prokázané, že na základě rozpočtu zpracovaného Ing. Š[REDAKOVANÉ] bylo možné podle projektové dokumentace rekonstrukci zámku Buštěhrad realizovat. Tuto skutečnost zpracovatel posudku při hlavním líčení jasně potvrdil. V tomto posudku je také názorně vidět, jak postupem času klesala částka projektovaná Ing. H[REDAKOVANÉ] na interiéry zámku – což opět koresponduje s popsanou potřebou a snahou obžalovaných přesunout co nejvíce finančních prostředků z vybavení interiérů (kde to mohl ROP zkontrolovat) do stavební části. Ze závěrů posudku (především na str. 13 posudku) a výpovědi zpracovatele také vyplývá, že při srovnání rozpočtu 11/2011 a 1/2012 na stejný rozsah prací dle rozpočtu 1/2012 *týkajících se stavební části zámku* (nepočítaje v to jakékoliv vybavení interiérů objektu), tak třetí rozpočet tyto stavební práce ocenil na částku zhruba 150 milionů korun bez DPH, zatímco druhý rozpočet ty *samé práce* ocenil na částku 135 milionů korun bez DPH. Takže za totožný rozsah prací zpracovatel třetího rozpočtu navrhl podstatně vyšší částku než zpracovatel rozpočtu druhého. Ze závěrů tohoto posudku a z výpovědi jeho zpracovatele také vyplývá, že i rozpočet 1/2012 byl dle závěru znaleckého ústavu zhruba o 10% vyšší oproti cenám obvyklým. I zde je patrná snaha zpracovatele rozpočtu 1/2012 vytvořit co největší prostor pro slíbené úplatky, jak o tom ostatně obžalování opakovaně hovořili.

V přípravném řízení byl ve vztahu k tomuto skutku zpracován také znalecký posudek znaleckým ústavem ÚRS Praha a.s. Tento posudek je ve spisu založen na č.l. 9176 a jeho zpracovatelé vypovídali při hlavním líčení dne 24.4.2014. Předně musí soud konstatovat, že i přes námitky obhajoby nemá za to, že by tento posudek neměl náležitosti znaleckého posudku a nebylo jej možno jako tento druh důkazního materiálu přijmout. Dle soudu tento posudek znaleckého ústavu splňuje všechny nezbytné náležitosti vyžadované trestním řádem, oba zpracovatelé posudku před svojí výpovědí pro účely hlavního líčení podepsali příslušný slib soudního znalce a byli také náležitě poučeni.

I přes velmi vehementní kritiku tohoto znaleckého posudku a postupu jeho zpracovatelů ze strany obhajoby (kterou však soud nepovažuje za opodstatněnou) nelze přehlédnout, že závěry tohoto posudku ohledně obvyklé ceny rekonstrukčních prací na zámku Buštěhrad dle uzavřené smlouvy o dílo prakticky odpovídají závěrům posudku znaleckého ústavu Bohemia Experts s.r.o., jehož zpracování si ani nežadávaly orgány činné v trestním řízení (viz výše) a těžko tedy namítat, že by zpracovatelé z Bohemia Experts s.r.o. mohli mít jakoukoliv tendenci „zavděčit se“ orgánům činným v trestním řízení. Zatímco obvyklá cena veškerých prací, které byly předmětem smlouvy o dílo uzavřené mezi Středočeským krajem a společností Konstruktiva Branko a.s. činila dle Bohemia Experts s.r.o. částku 166.237.522,- Kč bez DPH, ÚRS Praha a.s. výši této obvyklé ceny vyčíslil dle metodiky URS (užívané na Středočeském kraji a ROP Střední Čechy) na částku 165.397.546,-Kč. Tato odchylka je v celkovém objemu jistě zcela nepatrná a lze naopak konstatovat, že závěry obou těchto posudků spolu taktéž korespondují. Patrné z nich také je, že přestože jeden z ústavů užil metodiku URS a druhý metodiku cen RTS, jejich závěry se prakticky neliší.

Se závěry znaleckého posudku vypracovaného URS Praha a.s. potom opět do značné míry korespondují také výstupy práce Ing. Š. [REDAKCE], která v rámci své subdodavatelské práce pro REAL GARANT dospěla k závěru, že lze provést rekonstrukci zámku Buštěhrad za částku kolem 161 mil. Kč. Porovnáním závěrů znaleckého ústavu URS Praha a.s. ohledně ceny obvyklé za dílo, které bylo předmětem smlouvy o dílo a vítězné ceny společnosti Konstruktiva Branko a.s., která byla posléze pojata do uzavřené smlouvy (178.932.974 Kč bez DPH) lze velmi jednoduše také kvantifikovat míru předražení díla v částce nejméně ve výši 13.535.427,-Kč bez DPH (tj. 16.242.512,-Kč s DPH). Předražení spočívalo pouze ve stavební části rekonstrukce díla, neboť položky vybavení interiéru ale i položky restaurátorských prací znalci z rozpočtu převzali beze změny a jejich eventuální předraženost nijak nezkontrolovali.

Tato částka potom představuje výši škody na úkor Středočeského kraje, ke které jednání obžalovaných bezprostředně směřovalo, pokud by byla rekonstrukce zámku za sjednaných podmínek provedena.

Ze závěrů znaleckého posudku také vyplývá, že by v případě realizace této zakázky podle uzavřené smlouvy o dílo společnost Konstruktiva Branko a.s. realizovala zisk ve výši 7,12% - jednalo by se tedy o částku 11.618.220,-Kč. Nutno ovšem podotknout, že, jak

vyplývá opět nejen z výpovědi Ing. S. [REDACTED] ale i ze zaznamenaných hovorů obžalovaných, částka 24 mil. Kč, která měla být jako úplatek předána, byla pracovníky Konstruktiva Branko a.s. i Ing. S. [REDACTED] již zakomponována do ceny, se kterou tato společnost do „soutěže“ vstupovala. Výsledný zisk společnosti by tak byl jistě podstatně vyšší díky předpokládanému ušetření zhotovitele na subdodávkách. Pro ilustraci, jaké nemalé objemy nákladů bylo možno pro hlavního dodavatele ušetřit na subdodávkách, je naprosto názorný např. záznam telefonického hovoru Ing. D. [REDACTED] s J. [REDACTED] P. [REDACTED] (oba z Konstruktiva Branko a.s.) ze dne 4.5.2012 (4009), ve kterém Ing. D. [REDACTED] svého kolegu informuje o tom, že ukončili výběr subdodavatele na zemní práce pro Buštěhrad a vybírají již pouze ze dvou firem a z jejich nabídek *mají už nyní na zemních pracech ušetřeno 40% (!)*. Tento záznam hovoru naprosto jednoznačně prokazuje, jaké veliké objemy mohly být (a jistě by také byly) ušetřeny v případě, že by byla zakázka za využití subdodavatelů v různých oborech realizována. Zmíněný telefonický hovor ostatně opět potvrzuje výpověď Ing. S. [REDACTED], která také ve své výpovědi hovořila o tom, že podstatné částky se dají v rámci zakázky ušetřit na subdodávkách. S tím ovšem znalci při formulování svých závěrů ohledně obvyklé ceny za danou rekonstrukci a ohledně předpokládané výše zisku z realizace této zakázky hlavním realizátorem počítat pochopitelně nemohou. Ostatně znalec také potvrdil, že v roce 2012 stavební společnosti běžně stavěly i za ceny podstatně „pod ceny ursové“ (a potvrdila to také celá řada slyšených svědků). Veškeré závěry znaleckého zkoumání je tak třeba v tomto smyslu také hodnotit s určitou rezervou s tím, že znalci fakticky stanovovali nejmenší možný zisk (prakticky pokud by společnost Konstruktiva Branko a.s. subdodavatele nevyužívala) a obdobným způsobem nemohli „subdodavatelské zlevnění“ díla zapracovat ani do závěrů o ceně obvyklé za tuto rekonstrukci zámku. Ve skutečnosti by byl zisk společnosti podstatně vyšší, což opět koresponduje s výpovědí Ing. S. [REDACTED], která před soudem potvrdila, že celá částka 24 mil. Kč úplatku byla zapracována již do nabídkové ceny společnosti Konstruktiva Branko a.s. a i tak by byla zakázka pro společnost zisková. Tato výhrada k možnostem znaleckého zkoumání a závěrům znalců potom platí ve vztahu ke všem stavebním zakázkám (např. i skutek 1) tohoto rozsudku), kde jsou subdodávky naprosto běžné a v míře nemalé využívány. Ve svých závěrech znalci nemohli také zohledňovat, jak z jejich výpovědí také vyplynulo, že např. v případě materiálu se mohou jeho nákupní ceny odvíjet od nakupovaného množství a v důsledku toho se také podstatně lišit (množstevní slevy apod.). Závěry tohoto posudku ohledně zisku z realizace rekonstrukce vzal soud za základ svých skutkových zjištění (jako *nejmenší možný* předpokládaný zisk, přestože reálně by byl tento zisk zřejmě podstatně vyšší) s tou úpravou, že i v tomto případě byl zohledněn právní názor vyjádřený v rozhodnutí

Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5Tdo 136/2008 ze dne 11.6.2008 (dle jehož závěrů je třeba vycházet v daném případě z tzv. čistého prospěchu, do něhož nelze zahrnovat náklady vynaložené na jeho dosažení, tj. ani daň přidané hodnoty, daň z příjmů, spotřební daň, od nichž se odvozuje získaný prospěch), proto byla zohledněna také předpokládaná daňová povinnost ve výši 19% dopadající na zisk realizovaný dodavatelem. Celková výše předpokládaného prospěchu tak v daném případě činí částku 9.410.758,-Kč.

Znalecký posudek ÚRS Praha a.s. také jako více výše zmíněných důkazů opět potvrzuje nereálnou nadsazenou výměru omítek v projektovaných pracech rekonstrukce dle finálního rozpočtu. Jak konstatovala nejen Ing. S. [REDACTED] ve své výpovědi a Ing. D. [REDACTED] v zaznamenaném hovoru s MUDr. K. [REDACTED] ale jak také potvrdila Ing. Š. [REDACTED] do tloušťky omítek (která fakticky nemohla na zdi ani držet) a jejich neodpovídajících výměr bylo promítnuto předražení této zakázky („protože tam to nikdo nepozná“ – Ing. D. [REDACTED]).

Pokud se týká bodu 5) znaleckého posudku, ve kterém znalci konstatovali, že dalšími skutečnostmi, které mohou ovlivňovat cenu díla, jsou smluvní podmínky dle smlouvy o dílo (provedení díla do 78 týdnů, celková cena stanovená jako nejvýše přípustná, atd. – viz č.l. 9187 spisu), potom soud odkazuje na celou řadu důkazu, které svědčí závěru, že veškeré tyto mimorozpočtové náklady jsou již zohledňovány v kalkulované nabídkové ceně společnosti. K těmto skutečnostem předně vypovídal jako svědek Ing. H. [REDACTED] který jako osoba ze samotného vrcholu řízení společnosti Konstruktiva Branko a.s. potvrdil, že tyto druhy nákladů společnost běžně kalkuluje už do své nabídkové ceny a nejedná se o náklady, které by teprve posléze od realizovaného zisku z nabídkové ceny společnost odečítala. V souladu s touto výpovědí svědka je opět výpověď Ing. S. [REDACTED] která potvrdila, že náklady spočívající např. pojistném, vyhotovení realizační dokumentace či např. zádržném byly běžně kalkulovány již v nabídkové ceně a tak fakticky zprostředkovaně přeneseny na objednatele díla. Ve vztahu ke zdravotnickým zakázkám se obdobným způsobem vyjádřil například svědek C. [REDACTED] který popisoval situaci z pohledu představitele vrcholného managementu společnosti PURO-KLIMA a.s.

Bod 3 – veřejná zakázka „Stomatologický robot“

V daném případě se jedná o první ze zdravotnických zakázek, které byly předmětem tohoto řízení. Proto je namístě do určité míry zrekapitulovat jednak formální ale především také faktické procesy řízení všech středočeských oblastních nemocnic, jak vyplynuly z provedeného dokazování. Obžalovaná MUDr. K█████ byla v době vymezené ve výroku tohoto rozsudku fakticky ředitelkou Oblastní nemocnice Kladno a.s. nemocnice Středočeského kraje, což nepochybně vyplývá nejen prakticky ze všech výpovědí osob z vedení nemocnic ale také z pracovní smlouvy založené na č.l. 18335 spisu. Obž. MUDr. P█████ K█████ měl částečný pracovní úvazek ve všech pěti oblastních nemocnicích Středočeského kraje, smlouvy s jednotlivými nemocnicemi jsou založeny na č.l. 18334 a násl. spisu.

Zásadními dokumenty ovlivňujícími faktický chod a systém řízení oblastních nemocnic Středočeského kraje byla ovládací smlouva, kterou uzavřela dne 22.8.2011 Oblastní nemocnice Kladno a.s. se všemi ostatními oblastními nemocnicemi Středočeského kraje, současně byly také uzavřeny smlouvy o poradenství, kde na straně jedné figurovala opět Oblastní nemocnice Kladno a.s. a na straně druhé zbývající oblastní nemocnice (viz č.l. 17920 a násl. spisu). Byť mohly mít tyto smlouvy jistě i pozitivní efekt např. v oblasti společných nákupů energií a spotřebního materiálu nemocnicemi či v oblasti nakupování jiných služeb, fakticky tyto smlouvy také následně obžalovaným umožnily, aby MUDr. K█████ spolu s MUDr. K█████ převzali do svých rukou rozhodování týkající se popsanych veřejných zakázek. I přes opakovaná tvrzení jednotlivých obžalovaných a svědků, že veškeré rozhodovací pravomoci byly v případě těchto zakázek v rukou vedoucích lékařů a managementu jednotlivých nemocnic a nebylo možné je nijak nezákonně „zvenčit“ ovlivňovat, zaznamenané hovory především v prostorových odposleších (viz níže – pouze namátkou např. prostorový odposlech z kanceláře MUDr. K█████ 081 Důvěra ze dne 7.3.2012 - č.l. 2955, ze kterého je zcela zřejmé, že výhercem řízení týkajícího se vybavení pavilonu D1 ON Příbram, které se teprve má v době záznamu v budoucnu vypisovat, bude společnost PURO - KLIMA a.s.) svědčí o tom, že byť *formálně* vedoucí lékaři, management jednotlivých nemocnic a Rada Středočeského kraje v působnosti valné hromady každé nemocnice své pravomoci vykonávali (např. rozhodování o vypsání konkrétního výběrového řízení), fakticky to byli MUDr. K█████ a MUDr. P█████ kdo měli rozhodovací pravomoc o tom, který z uchazečů o veřejnou zakázku bude předem vybrán jako vítěz výběrového řízení. Poté, kdy bylo příslušnými orgány rozhodnuto o vypsání konkrétního výběrového řízení na dodání technologií (byť nemusí být žádného sporu o tom, že se jednalo o technologie pro daná zdravotnická zařízení potřebné vzhledem k úrovni jejich tehdejšího vybavení a vzhledem

k potřebám pacientů) obžalovaní MUDr. K. [REDAKCE] a MUDr. K. [REDAKCE] převzali iniciativu, pokud se týkalo výběru vítězného uchazeče o zakázku, stanovení podmínek zadávacího řízení (toto zajišťovali za využití pracovníků administrátorské společnosti), sjednání výše úplatku od vítěze řízení po podpisu smlouvy kupní či smlouvy o dílo.

Jednotlivá výběrová řízení na dodávky zdravotnických technologií byla zpravidla vypisována jako otevřená, v obecné rovině tedy nebylo nijak regulováno množství uchazečů, kteří se mohli do řízení přihlásit. Stejně tak jako prakticky celý korupční a roky fungující systém provozovaný obžalovanými tedy navenek mohla působit výběrová řízení transparentně a nediskriminačně a souladně se zákonem. V daném případě však byla kritéria (ekonomické, finanční a technické kvalifikační předpoklady) těchto výběrových řízení účelově (jak vyplývá především ze zaznamenané komunikace obžalovaných) nastavována za využití spolupráce s administrátorskou společností tak, aby jej splňovali na trhu České republiky pouze „hlavní hráči“ v této oblasti. S těmi totiž byla z pohledu obžalovaných (jak opět vyplývá především ze zaznamenaných odposlechů) „řeč“ a ti byli také ochotni akceptovat dělení zakázek obžalovanými mezi jednotlivé společnosti (a navzájem si dělat tzv. „křoví“) a za výhru v řízení také platit úplatky. Těmito hlavními hráči, kteří byli favorizováni, tak byly přinejmenším společnosti B. Braun Medical s.r.o., PURO-KLIMA a.s., HOSPIMED, s.r.o. Jistě lze akceptovat námitku obžalovaných, že ani dalším subjektům na trhu (ať již z České republiky či jiného státu Evropské unie) nic nebránilo o vítězství v soutěžích usilovat například i za využití sjednaných subdodávek ohledně požadovaných kvalifikací či za využití jejich sdružení. Jakým způsobem však na takovou eventualitu celý korupční systém provozovaný obžalovanými v praxi reagoval, velmi názorně ukazuje epizoda se společností Analytical Medical Instruments s.r.o. (AMI). Tato společnost (viz bod 8) rozsudku) se „nikým neznáma“ přihlásila do výběrového řízení týkajícího se vybavení ON Mladá Boleslav, v důsledku čehož byla následně zcela účelově za spolupráce obžalovaných vyloučena a bylo jí dáno poměrně důrazně najevo, že chce-li na zakázkách rozdělovaných touto organizovanou skupinou participovat, musí respektovat „systém.“ Jak je tedy zřejmé, nastavený systém neposkytoval obžalovaným 100% záruky své funkčnosti, ale, jak sama poznamenala v jednom z prostorových záznamů MUDr. K. [REDAKCE] (viz níže), několik let fungoval a jak poznamenal v dalším záznamu MUDr. K. [REDAKCE] (taktéž viz níže), tato „spolupráce“ se zdravotnickým firmám vyplácela. Závěru, že již při specifikaci kvalifikačních předpokladů bylo ze strany obžalovaných zamýšleno, kdo má být vítězem zakázky ostatně svědčí mimo zaznamenanou telefonickou, e-mailovou i prostorovou komunikaci jednotlivých aktérů (což je nepochybně

jeden z klíčových důkazů k této otázce) i např. výpověď Ing. V. [redacted] ze společnosti DRÄGER Medical s.r.o. v přípravném řízení (8448) a při hlavním líčení (27.3.2014), kdy jmenovaný potvrdil, že v případě výběrových řízení týkajících se vybavení středočeských nemocnic bylo již z vypsání výběrového řízení a z jeho kvalifikačních předpokladů zřejmé, kdo má být jeho vítězem.

Faktický způsob řízení oblastních nemocnic velmi plasticky vyplývá především z výpovědí členů představenstva jednotlivých nemocnic a ředitelů těchto nemocnic, kteří se prakticky shodují v tom, že ředitelku ON Kladno MUDr. K. [redacted] vnímali jako řídící osobu. S tím ostatně opět korespondují nejen prostorové ale také telefonické odposlechy zaznamenávající komunikaci MUDr. K. [redacted] s těmito osobami a o těchto osobách, ze kterých je jejich faktická podřízenost MUDr. K. [redacted] jasně patrná. Za pozornost v tomto směru jistě stojí skutečnost, že přestože ovládací smlouva byla uzavřena mezi jednotlivými oblastními nemocnicemi jako právníckými osobami, tak vztah nadřízenosti a podřízenosti neprobíhal na úrovni představenstev těchto právníckých osob, ale byla to MUDr. K. [redacted] (která sama nebyla členkou představenstva Oblastní nemocnice Kladno a.s.), fakticky sama vykonávala smlouvou upravený vztah nadřízenosti při schvalování materiálů z veřejných zakázek předkládaných do Rady Středočeského kraje v působnosti valné hromady ohledně všech nemocnic. To vyplývá jak z e-mailové komunikace obž. MUDr. K. [redacted] (č.l. 4715 a násl.), ale také to potvrdili ve svých výpovědích svědci Mgr. C. [redacted], Mgr. F. [redacted] Ing. G. [redacted] MUDr. I. [redacted] MUDr. S. [redacted]

Mgr. R. [redacted] G. [redacted] (vedoucí odboru legislativně právního a vedoucí kanceláře hejtmána Středočeského kraje a také člen představenstev oblastních nemocnic Středočeského kraje) vypovídal před soudem dne 1.4.2014 a z jeho (byť v určitých směrech poměrně vyhýbavé) výpovědi jasně vyplývá faktická formálnost postavení členů představenstev oblastních nemocnic (která se scházela nepravidelně), skutečné řídící pravomoci měla MUDr. K. [redacted] z ON Kladno. Jmenovaný také připustil, že se porad ředitelů nemocnic účastnil MUDr. K. [redacted] nebyl však schopen říci, z jakého důvodu. Ve stejný den hlavního líčení také vypovídal Mgr. A. [redacted] R. [redacted] který také působil v představenstvech všech pěti oblastních nemocnic Středočeského kraje. I tato výpověď dle názoru soudu svědčí pouhé formálnosti postavení představenstev nemocnic. Tím, kdo fakticky pravidelně udílel ředitelům nemocnic pokyny, totiž byla (jak ostatně opět vyplývá i ze zaznamenaných hovorů) MUDr. K. [redacted] Opět poměrně názorně tehdejší člen představenstva – tedy vrcholného výkonného orgánu

nemocnice – nebyl schopen říci, z jakého titulu se MUDr. K. účastnil porad ředitelů nemocnic, které probíhaly pravidelně v ON Kladno. K dotazu, pokud by se tehdy dozvěděl, že je v rámci nákupu stomatologického robotu činný MUDr. K. zdali by to pro něj bylo překvapující, svědek odpověděl: „nechápal bych, co by s tím měl společného, bylo by to pro mě hodně překvapující.“ Obdobné závěry ohledně významu (z pohledu skutečně vykonávaných pravomocí) představenstev oblastních nemocnic vyplývají i z výpovědi Ing. J. C. při hlavním líčení dne 2.4.2014. U tohoto svědka soud považuje za až zarážející, jaké minimum informací o chodu nemocnice, v jejímž vrcholném orgánu působil, má. MUDr. K. svědek označil doslova za „nejvyšší představitelku“ středočeských nemocnic. Svědek také potvrdil, že faktická role náměstka pro zdravotnictví MUDr. S. byla prakticky nulová. Další z členů představenstva oblastních nemocnic - MUDr. V. L. – bývalý náměstek ON Kladno – vypovídal před soudem dne 2.4.2014. Ve vztahu k fungování představenstva kladenské nemocnice doslova uvedl, že mělo „takovou definici, nechtěl bych to nazvat poradní, ale rozhodně bylo tím posledním článkem.“ I výpověď tohoto svědka ilustruje pouhou formálností činnosti představenstev nemocnic a faktickou řídicí funkci MUDr. K. na základě ovládací smlouvy. Ani tento člen představenstva ON Kladno a zároveň její náměstek nebyl schopen konkrétně popsat náplň práce MUDr. K. či důvod jeho účasti na poradách ředitelů nemocnic.

Z výpovědi MUDr. S. – náměstka pro zdravotnictví Středočeského kraje, který vypovídal u hlavního líčení dne 10.10.2013 a jehož výpověď soud hodnotí jako velmi věrohodnou, také jasně vyplývá, že jmenovaný přestal předkládat materiály do rady, jelikož nemocnice neakceptovaly jeho připomínky a materiály s ním nekonzultovaly, materiály dostával až těsně před zasedání rady. Proto předkládání materiálů odmítl a předkládal je většinou hejtman, odbor zdravotnictví posléze na výběrová řízení již ani zván nebyl (přestože o to MUDr. K. žádal). Svědek také jednoznačně potvrdil, že materiály do rady byly nejprve předkládány hejtmanovi, který rozhodoval o tom, jestli budou posléze do rady předloženy.

Ing. M. I. bývalý náměstek hejtmána Středočeského kraje vypovídal před soudem dne 28.3.2014. Jmenovaný v minulosti působil v dozorčích radách ON Mladá Boleslav a ON Kolín. Z výpovědi svědka vyplývá, že se tyto orgány scházely jednou za 1 – 2 měsíce, s materiály připravovaných veřejných zakázek dozorčí rada do styku nepřicházela. O realizaci veřejných zakázek rozhodovala rada kraje v působnosti valné hromady nemocnic.

Svědka dále obecně popsal mechanismus předkládání materiálů do Rady Středočeského kraje a mechanismus jejich projednávání. Z výpovědi svědka také vyplývá, že MUDr. K[redacted] a MUDr. K[redacted] nebyli oprávněni zasahovat do veřejných zakázek zadávaných Středočeským krajem – jak ovšem z ostatního dokazování vyplývá, oba tak zjevně a zásadním způsobem činili. Obdobné skutečnosti vyplývají také z výpovědi svědka Ing. M[redacted] I[redacted] který taktéž vykonával v minulosti funkci náměstka hejtmána a člena dozorčích rad nemocnic (ON Příbram, ON Benešov, ON Kladno). Jmenovaný vypovídal při hlavním líčení dne 28.3.2014. I tento svědek popřel jakoukoliv vědomost o manipulaci veřejných zakázek, které jsou předmětem tohoto řízení (včetně rekonstrukce zámku Buštěhrad). Z pohledu skutečností podstatných pro toto trestní řízení je potom obsahově prakticky shodná i výpověď PhDr. M[redacted] C[redacted] (ze dne 1.4.2014), který byl dalším náměstkem hejtmána Středočeského kraje. Jmenovaný byl také členem dozorčí rady oblastní nemocnice. Obdobně taktéž vypovídal další z členů dozorčích rady oblastních nemocnic svědek JUDr. K[redacted] N[redacted] dne 29.4.2014.

Schvalovací a faktická řídicí pravomoc MUDr. K[redacted] ohledně investičních a provozních akcí jednotlivých oblastních nemocnic ale vyplývá také ze zprávy ON Kolín (č.l. 18158), v daném dokumentu se doslova uvádí, že po jejím písemném odsouhlasení investičního záměru je tento opatřen podpisy členů představenstva ON Kolín a ředitele nemocnice a teprve poté je materiál předložen valné hromadě kraje. Stejný postup potom následoval po odsouhlasení záměru a doporučení k jeho realizaci při přípravě zadávacích podmínek vč. typu zadávacího řízení – nezbytným předpokladem předložení do rady byl opět souhlas MUDr. K[redacted]. Tento mechanismus ve svých výpovědích popisují také svědci Ing. C[redacted] MUDr. I[redacted] MUDr. I[redacted], MUDr. S[redacted] ale vyplývá to také z prostorových a telefonních odposlechů, které byly u hlavního líčení přehrány. Klíčovou schvalovací roli MUDr. K[redacted] v tomto směru jasně a podrobně také popsala ve své výpovědi svědkyně [redacted] I[redacted] která vypovíдалa dne 2.4.2014, jmenovaná je pracovnící odboru zdravotnictví Středočeského kraje, konkrétně se zabývá žádostmi o dotace zdravotnických zařízení. Na pokyn MUDr. K[redacted] také svědkyně zasílala výsledky z valných hromad MUDr. K[redacted]

Je tedy zřejmé, že role MUDr. K[redacted] při realizaci veřejných zakázek ve všech oblastních nemocnicích byla klíčová. Z výpovědi např. svědka C[redacted] (č.l. 7941) potom

například také vyplývá, že „krajská nemocnice“ výběrová řízení „zastřešovala“ a mimo jiné také vybírala administrátora.

Ve všech skutcích, které jsou předmětem tohoto řízení, potom práce administrátora řídila I. N. V tomto smyslu např. svědek M. H. jako pracovník společnosti ML Compet a.s. při hlavním líčení dne 9.10.2013 popsal, jakým způsobem prováděl ve společnosti administraci jemu přidělených zakázek, připravoval také návrh zadávací dokumentace. Veškeré podklady obdržel vždy od I. N. která byla ředitelkou společnosti. Nejvýznamnějším klientem společnosti byly dle svědka zřejmě středočeské nemocnice. Z výpovědi svědka nevyplynulo, že by mu byla známa jakákoliv manipulace předmětných výběrových řízení, sám se podílel na administraci zakázky v ON Mladá Boleslav (viz níže). Obdobné skutečnosti potom vyplývají z výpovědi dalšího pracovníka ML Compet a.s. T. N. (hl. líčení ze dne 9.10.2013). Svědek M. I. při hlavním líčení dne 27.3.2014 vypovídal obecně k činnosti administrátorské společnosti ML Compet a.s., v letech 2009 – 2012 byl jmenovaný majitelem a obchodním ředitelem společnosti, generální ředitelkou byla L. N. Společnost Erinyes s.r.o. byla dceřinou společností ML Compet a.s. Svědek popřel, že by mu bylo známo cokoli o nezákonnosti činnosti jmenované společnosti. Skutečnosti podstatnější pro dokazování v této věci jmenovaný neuvedl.

V rámci obhajoby bylo opakovaně poukazováno na „několikastupňový systém kontrol“ veřejných zakázek, který měl ve svém důsledku zcela vylučovat jakoukoliv jejich manipulaci. Nutno říci, že formálně vzato tyto kontroly jak jednotlivými pracovníky a funkcionáři Středočeského kraje a ROPu probíhaly, ovšem způsob manipulace zakázek, jaký obžalovaní praktikovali, tyto kontroly fakticky odhalit nemohly. Velmi výmluvný a až ilustrativní je v tomto ohledu například zaznamenaný hovor MUDr. K. a MUDr. K. ze dne 14.3.2012 (č.l. 2974), ve kterém oba hovoří o předkládání materiálů ke schválení do Rady Středočeského kraje v působnosti valné hromady nemocnic, přičemž MUDr. K. bez obalu konstatuje, že se valné hromadě nepředloží zcela totožné materiály s těmi, které budou uveřejněny na centrální adrese s tím, že „nějaké nuance, které by byly nebezpečné z hlediska jiných účastníků či ÚOHS se potom doladí...takhle jsem to dělal vždycky... kolikrát jsme upravovali zadávající ještě po skončení...vlastně „obelháváš“ tu valnou hromadu...dovedeš si představit, jak to kontrolují? Blbci. Aby to mohli zkontrolovat, museli by se stát účastníkem řízení, protože tu zadávající, která je, tu vlastně oni neviděj.“ Z tohoto hovoru je

naprosto patrné, jak se ke schvalování a kontrole orgány kraje přistupovalo jako k pouhé formalitě, MUDr. K. v záznamu jasně hovoří o tom, že i po schválení zadávací dokumentace radou bylo možné měnit její parametry, pokud „někomu neseděly.“

O poznání pozoruhodnější je potom postavení MUDr. K. v těchto nemocnicích. Jak vyplývá z výpovědí jednotlivých členů statutárních orgánů nemocnic a jejich ředitelů, přestože měl MUDr. K. částečný pracovní úvazek ve všech těchto nemocnicích (o čemž ostatně někteří z dotyčných ani nevěděli), tito se fakticky nebyli schopni shodnout na tom, jaké bylo formální funkční postavení MUDr. K. v nemocnicích a jaká byla jeho faktická agenda (kromě komunikace se zdravotními pojišťovnami a blíže nekonkretizované funkci „koordinátora pro vznik neziskových nemocnic“), žádný z nich však nehovořil o tom, že by měl na starosti jakékoliv úkony v oblasti veřejných zakázek, či že by byl oprávněn vůči jednotlivým nemocnicím jakkoliv vystupovat z titulu uzavřené ovládací smlouvy. Obdobným způsobem nebyl schopen formální postavení MUDr. K. popsat ani náměstek pro zdravotnictví Středočeského kraje MUDr. S. (dne 10.10.2013). Přesto je ze zaznamenané komunikace (ale např. i z výpovědi svědkyně M.) nepochybné, že to byl právě on, kdo měl na starosti především řízení týkající se technologického vybavení nemocnic a celé pracovní okolí (pracovníci a funkcionáři zdravotnických zařízení, Středočeského kraje, dodavatelů zdravotnických technologií) to zcela akceptovalo a nijak nezpochybňovalo. Ilustrativní z hlediska faktické nevědomosti vedení oblastních nemocnic o náplni práce MUDr. K. je mimo jiné zpráva ON Kolín ze dne 8.6.2012 (č.l. 18160), ve které ředitel této nemocnice MUDr. C. popisuje pracovní náplň MUDr. K. (nesouvisející s výběrovými řízeními na zdravotnickou technologii) a dále uvádí, že „...se zřejmě angažoval i ve věcech souvisejících s výběrovými řízeními na investice v ON Kolín a.s. To usuzujeme z toho, že se čas od času informoval na to, jaké nákupy – většinou se to týkalo zdravotnické techniky – plánujeme.“ Přímost takového vyjádření ředitele nemocnice je až zarážející.

V případě zakázky Stomatologický robot se jednalo o zakázku malého rozsahu ve smyslu § 18 odst. 3 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 11.9.2011. Spáchání tohoto skutku bylo obžalobou kladeno za vinu ze všech obžalovaných pouze MUDr. K. Jmenovaný jeho spáchání paušálně popřel (viz skutek pod bodem 1) tohoto rozsudku). Zadavatelem této zakázky byla Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje. Na základě rozhodnutí jediného akcionáře společnosti Středočeského kraje byl dne 12.7.2011 (č.l. 18462) vysloven souhlas s vypsáním tohoto poptávkového řízení

na zakoupení stomatologického robotu CEREC a představenstvu ON Kladno bylo uloženo předložit valné hromadě k odsouhlasení zadávací dokumentaci na vypsání poptávkového řízení. Rozhodnutím Zastupitelstva Středočeského kraje ze dne 31.8.2011 (č.l. 18480) bylo následně schváleno poskytnutí dotace ve výši 2.000.000,-Kč pro ON Kladno za tímto účelem. Dle protokolu o jednání hodnotící komise posouzení a hodnocení nabídek ze dne 26.10.2011 (č.l. 18492) byli členové této komise MUDr. K█████, MUDr. K█████, MUDr. J█████ a Ing. K█████ přičemž dle textu protokolu „výzvu a zadání zajišťovala v souladu s interními směrnicemi a vlastními kapacitami ON Kladno“. Jediným hodnotícím kritériem byla v daném případě opět nabídková cena. Ze tří uchazečů vyzvaných k podání nabídky (B Braun Medical s.r.o., JANDA-DENTAL s.r.o. a 2T engineering s.r.o. podaly nabídku pouze prvé dvě jmenované a vítězným uchazečem se stala společnost B Braun Medical s.r.o. s nabídkovou cenou 1.998.550,-Kč.

Soud vzal z dalších níže provedených důkazů dále za prokázané že obžalovaný MUDr. K█████ v rámci dané veřejné zakázky umožnil společnosti B.Braun Medical s.r.o. – resp. MUDr. J█████ H█████, který za tuto společnost jednal, aby sám zpracoval technickou specifikaci poptávaného zařízení CEREC (stomatologický robot) a tuto specifikaci, kterou jmenovaná společnost sama opatřila, potom obžalovaný využil jako součást zadávací dokumentace v rámci výzvy odeslané dne 17.10.2011 třem jmenovaným osloveným uchazečům, přičemž společnosti B.Braun Medical s.r.o. obžalovaný fakticky také umožnil aby si sama určila zbylé dvě firmy, které budou společně s ní posléze zadavatelem osloveny k podání nabídky. Níže uvedené důkazy také svědčí závěru, že B. Braun Medical s.r.o. jednala v průběhu řízení přinejmenším se společností JANDA-DENTAL s.r.o. ve vzájemné shodě.

Jak vyplývá ze zajištěného diáře MUDr. J█████ (příloha č. 2, poř. č. 31), již 26.8.2011 (tedy poté, kdy vysloven souhlas s vypsáním tohoto poptávkového řízení na zakoupení stomatologického robotu CEREC ale dávno před tím, než došlo k vytvoření samotné zadávací dokumentace) měl MUDr. K█████ v pracovním diáři poznámku – 10:00 hod. J█████ (osoba jednající za společnost JANDA-DENTAL s.r.o., která se jednak jako uchazeč řízení účastnila a zároveň také zařízení vítěznému uchazeči B. Braun Medical s.r.o. posléze dodala), následující měsíc má potom v diáři opakované poznámky „H█████“, přičemž v jednom případě (12.9.) se jedná dokonce o poznámku „J█████ – volat zubní robot“. O kontextu takové poznámky tedy fakticky není možno pochybovat. Ze získané e-mailové komunikace je dále

zřejmé, že MUDr. J. H. dne 11.10.2011 poslal obž. MUDr. K. (č.l. 18626 a násl.) *technickou specifikaci* daného zařízení (s komentářem „posílám slíbené. JH“) a tuto specifikaci obžalovaný dva dny poté (č.l. 18629) zaslal náměstkovi ON Kladno Ing. K. s poznámkou: „zasílám *technickou specifikaci* – zubní robot. V pondělí budu mít 3 dodavatele k oslovení – zakázka malého rozsahu. Vytvoříte ZD?“, na což jmenovaný náměstek lakonicky obratem odpovídá: „Co mám s vámi dělat?“ Z výše uvedeného je zřejmé, že nelze akceptovat obhajobu obžalovaného, dle které se nemohlo jednat o technickou specifikaci, neboť se jednalo o zcela unikátní zařízení. Již ze samotné komunikace mezi MUDr. H. a obžalovaným a následně mezi obžalovaným a Ing. K. jasně vyplývá (jak to ostatně nazývali sami účastníci této komunikace), že požadována a následně zasílána byla „*technická specifikace*“ zařízení.

Přes skutečnost, že obžalovaný MUDr. K. neměl mít formálně vzato z hlediska jeho pracovního zařazení s realizací takovýchto zakázek nic společného, když zakázky malého rozsahu měl ve své gesci náměstek Ing. K. jako člen nejužšího vedení nemocnice (což kromě výpovědi jmenovaného náměstka vyplývá i z výpovědí svědků Mgr. C. a Mgr. F. kteří byli členy představenstva ON Kladno, a taktéž z výpovědi MUDr. I.), zaslal nejprve dne 15.10.2011 obžalovaný jmenovanému náměstkovi (č.l. 18639) zprávu se jmény a kontaktními údaji ke třem společnostem, které byly posléze zadavatelem skutečně osloveny s textem: „...zasílám slíbené dodavatele k oslovení v poptávce zubní robot. Myslím, že týdenní lhůta pro podání nabídek je dostačující...“. Z emailové zprávy na č.l. 18635 je potom zcela zřejmé, že právě tyto kontakty na tři společnosti dne 14.10.2011 MUDr. K. obdržel od pracovnice společnosti B.Braun Medical s.r.o. se zprávou: „...dle pokynů Dr. H. Vám zasílám kontaktní údaje...“. Je tedy zcela evidentní, že pozdější vítěz v daném řízení zadavateli kromě technické specifikace poptávaného zařízení zprostředkovaně přes MUDr. K. dodal i kontakty na subjekty, které měly být v řízení osloveny. Ryzí formálnost postavení Ing. K. v celém řízení je potom více než patrná z e-mailu na č.l. 18641, dle jehož obsahu Ing. K. dne 17.10.2011 zasílá zpět obžalovanému MUDr. K. ke kontrole výzvu k podání nabídek s tím, že po kladné reakci obžalovaného tuto bude dále distribuovat. Specifikace zařízení, která byla následně předmětem výzvy k podání nabídky potom zcela odpovídala specifikaci, která byla (viz výše) původně ze společnosti B.Braun Medical s.r.o. zaslána MUDr. K. (č.l. 18644 a násl.). Výzva k podání nabídky byla následně skutečně zaslána třem shora jmenovaným subjektům (B.Braun Medical s.r.o., JANDA – DENTAL, s.r.o., 2T engineering s.r.o.). Účast druhých dvou jmenovaných

společností byla však v daném řízení zcela formální. Aktivní roli obžalovaného MUDr. K. [REDACTED] v daném případě potvrzuje i svědek Ing. K. [REDACTED] ve své výpovědi před soudem dne 22.10.2013, kdy doslova uvedl, že o administraci zakázky byl požádán MUDr. K. [REDACTED] který však vůbec nebyl jeho nadřízený a veřejné zakázky neměl obecně ve své gesci, za řádně provedené poptávkové řízení byl odpovědný Ing. K. [REDACTED]. Od MUDr. K. [REDACTED] také dostal Ing. K. [REDACTED] (jak při hl. líčení doznal) veškeré podklady a informace a sám se nijak nezajímal, jestli subjekty vybrané k oslovení s poptávanou technologií vůbec obchodují. Dle Ing. K. [REDACTED] bylo při hodnotě zakázky od 100.000,-Kč do 2.000.000,-Kč dle směrnice ředitelky nemocnice třeba provést poptávkové řízení s oslovením nejméně 3 uchazečů s následným komisionálním rozhodováním. Tomu jednoznačně odpovídá příkaz tehdejší ředitelky ON Kladno ze dne 1.12.2008 (č.l. 17996). Není tedy pravdivé tvrzení, že v případě této zakázky nebylo nezbytné konat výběrové řízení, neboť již ze závazného pokynu samotného vedení nemocnice tato povinnost zjevně vyplývala.

Pokud se týká společnosti 2T engineering s.r.o., jak vyplývá z výpovědi svědka T. [REDACTED] (u hlavního líčení dne 24.10.2013) jako jednatele této společnosti, tato společnost nemá žádné sjednané zastoupení či smlouvu o distribuci s konkrétním výrobcem zdravotnické techniky, se stomatologickou technologií tato společnost nikdy neobchodovala, společnost má jediného zaměstnance. Na výzvu k podání nabídky proto společnost nijak nereagovala, jelikož „se stomatologickou technikou neměli nic společného“, svědek doslova uvedl, že ani nevěděl, co poptávané zařízení obnáší. Shora uvedené skutečnosti jasně potvrzují jednoznačnou formálnost oslovení dané společnosti zadavatelem, neboť se jednalo o společnost, u které bylo možno jen velmi těžko předpokládat skutečný zájem o realizaci zakázky. Bez zajímavosti potom jistě není zjištění, že tuto společnost jako uchazeče pro oslovení MUDr. K. [REDACTED] navrhl právě MUDr. H. [REDACTED] ze společnosti B.Braun Medical s.r.o. který byl dle výpovědi svědka T. [REDACTED] jeho bývalým spolupracovníkem (ve společnosti HOSPIMED s.r.o.). Tato spojitost potom může zcela logicky vysvětlit, proč MUDr. H. [REDACTED] sám navrhl jako jednoho z uchazečů společnost 2T engineering, o které tak mohl dopředu vědět, že se o zakázku ucházet vzhledem k charakteru její obchodní činnosti (či vzhledem k jejich možné domluvě, která však nijak prokázána nebyla) nebude. Jednatelé 2T engineering zná ostatně, jak sama před soudem připustila, i I. [REDACTED] [REDACTED] jako podřízená MUDr. H. [REDACTED] v B.Braun Medical s.r.o. Jmenovaná ve své výpovědi při hlavním líčení dne 22.10.2013 uvedla, že kompletovala nabídku do této soutěže za společnost B.Braun Medical s.r.o. Zakázku na dodávku zubního robota jejich společnost vyhrála a poté komunikovala se společností JANDA – DENTAL,

s.r.o., která jim jako jejich subdodavatel tohoto robota dodala, aby ho mohla společnost B.Braun Medical s.r.o. dodat do nemocnice v Kladně. Jmenovaná svědkyně nedokázala nijak vysvětlit, proč zasílala na adresu MUDr. K. [redacted] identifikační údaje tří společností, pouze uvedla, že to bylo na pokyn MUDr. H. [redacted] co bylo smyslem této komunikace, neví. Jmenovaná svědkyně vypovídala velmi vyhýbavě a především potom nevěrohodně, pokud např. tvrdila, že ani neví, kdo byl adresátem jí zasílaného e-mailu.

Z výpovědi Ing. J. [redacted] zástupce společnosti JANDA – DENTAL, s.r.o. vyplývá, že tato společnost kromě toho, že byla jedním z uchazečů o danou zakázku, současně byla také v pozici subdodavatele dané technologie pro společnost B. Braun Medical s.r.o. jako následnému vítězi poptávkového řízení. Je také zřejmé, že v rámci soutěže společnost JANDA – DENTAL s.r.o. přístroj nabízela za částku 1.999.000,-Kč, zatímco v rámci subdodávky společnosti B.Braun Medical s.r.o. ji nabízela za 1.676.232,-Kč. U hlavního líčení dne 27.3.2014 pak tento svědek potvrdil, že B.Braun Medical s.r.o. nemohla poptávaný zubní robot sama ani dovést ze zahraničí, neboť s výrobcem v Německu neměla smlouvu, zatímco společnost JANDA – DENTAL, s.r.o. tuto smlouvu měla. Zmíněná zjevná účelovost nepoměru mezi cenou nabídnutou do soutěže přímým dovozcem zařízení a cenou, za kterou následně v rámci subdodávky jinému soutěžiteli přímý dovozce zařízení prodá a jasná známka účelové domluvy obou subjektů je dále zvýrazňována tím, že rozdíl cenových nabídek do samotné soutěže činil v zakázce v objemu kolem dvou milionů korun necelých 1.450,-Kč. V rámci soutěže tedy obě společnosti „tvrdě a téměř vyrovnaně soutěžily na cenu“ s naprosto minimálním rozdílem v nabídnutých cenách, zatímco v rámci následného subdodavatelského vztahu prodala společnost JANDA – DENTAL s.r.o. společnosti B.Braun Medical s.r.o. jako pouhému překupníkovi zařízení o více než 300.000,-Kč levněji, než za kolik se jej sama „pokoušela nabídnout“ ve veřejné soutěži. Výše uvedené nelogičnosti nedokázal při hlavním líčení svědek J. [redacted] uspokojivě a především logicky a věrohodně vysvětlit (poměrně nelogicky vypověděl, že do soutěže přístroj nabízeli za cenu, která byla daná jako strop výběrového řízení zadavatelem) a opakovaně ohledně tvorby cen společnosti odkazoval na kolegu A. [redacted] S. [redacted] s tím, že cenové nabídky vypracovával v daném případě on, dle Ing. [redacted] byl pro kalkulaci ceny přístroje pro společnost určující „přiměřený zisk“. Svědek také před soudem velmi nevěrohodně uváděl, že se ani nezajímali, proč v řízení neuspěli a který subjekt řízení vyhrál. Nelogičnost, nepřesvědčivost a vyhýbavost výpovědi jmenovaného svědka jasně koresponduje se shora popsáním způsobem, jakým (jak vyplývá z předmětné e-mailové komunikace), celé řízení „režiovala“ společnost B.Braun Medical

s.r.o. za pomoci obžalovaného MUDr. K. Přinejmenším společnost JANDA – DENTAL s.r.o. potom v daném řízení hrála roli tzv. „křoví“ předem domluvenému vítězi s tím, že její participace na daném obchodu spočívala alespoň v uskutečnění subdodávky dané technologie.

Obdobně nevěrohodně a především vyhybavě při hlavním líčení dne 6.2.2015 vypovídal svědek Ing. S. – obchodní ředitel společnosti JANDA – DENTAL s.r.o. Jmenovaný nejprve popřel, že by měl s dodávkou daného zařízení od ON Kladno něco společného, i přes výpověď Ing. J. před soudem jednoznačně uvedl, že nacenění zařízení prováděl v daném případě jednatel společnosti () a nikoliv on sám. Až po upozornění soudu na rozpor jeho výpovědi s výpovědí Ing. J. výpověď počal upravovat v tom smyslu, že plnil při nacenění zakázky jeho pokyn a jeho zadání.

Svědce I. – koordinátor investičních celků ve společnosti B. Braun Medical s.r.o. fakticky nebyla při hl. líčení dne 22.10.2013 schopna soudu logicky a věrohodně vysvětlit, z jakého důvodu zasílala MUDr. K. e-mail s identifikačními údaji dalších společností, které byly posléze v řízení osloveny, byť svědkyně potvrdila, že se jednalo o pokyn MUDr. I. Jako nevěrohodné soud hodnotí její tvrzení, že ani nevěděla, komu adresa @email.cz patří.

K danému skutku se ve své výpovědi při hlavním líčení vyjadřoval také obžalovaný I. (kterému však spáchání tohoto skutku kladeno za vinu nebylo). Tuto výpověď soud hodnotí jako jednoznačně vyhybavou a v určitých směrech také nevěrohodnou. MUDr. H. k této zakázce při hlavním líčení vypověděl, že nezná podrobnosti, jednalo se o techniku, která ve Středočeském kraji nikde nebyla. MUDr. H. dle jeho výpovědi zřejmě kontaktoval MUDr. K. jelikož se vědělo, že B. Braun Medical s.r.o. spolupracuje se společností J. Dental s.r.o. Dle MUDr. I. tyto dvě společnosti jednaly o vzájemné spolupráci, v rámci které společnost Janda Dental s.r.o. nabízela např. šicí materiály od B. Braun Medical s.r.o. a tato společnost zase nabízela stomatologický robot. Tyto informace byly na trhu dle MUDr. H. známy a MUDr. K. kontaktoval MUDr. H. s dotazem, zdali mají toto zařízení ve své nabídce, v reakci na což mu byla zpět zaslána technická specifikace zařízení. Obžalovaný MUDr. H. také uvedl, že společnost 2T engineering s.r.o. se dodávkou takovýchto technologií zřejmě nezabývala. Pokud tedy MUDr. H. věděl, že se tato společnost dodávkou předmětné technologie nezabývala, potom je otázkou, proč byla z jeho pokynu, jak vyplývá z výše uvedené e-mailové komunikace ze dne

14.10.2011, tato společnost a kontakt na ni zasílány MUDr. K [redacted] v souvislosti s touto zakázkou. I z toho je totiž zřejmé, že MUDr. H [redacted] při vědomí, že tato společnost se tímto druhem obchodní činnosti nezaobírá, fakticky pouze pro formu zařídil její oslovení, aby tak v soutěži samotné „zbyli“ pouze dva (předem domluvení) uchazeči. Skutečnost, že B. Braun Medical s.r.o. do soutěže fakticky nabídla nižší cenu než J [redacted] Dental, s.r.o. poměrně nelogicky (ve světle následné ceny, za kterou J [redacted] Dental s.r.o. následně zařízení prodala B. Braun Medical s.r.o.) vysvětlil MUDr. H [redacted] rozdílností marží obou společností a slevou, kterou na zařízení od JANDA – DENTAL s.r.o. dostali. MUDr. H [redacted] také potvrdil, že B. Braun Medical s.r.o. při podání nabídky do soutěže „tušila“, že se JANDA – DENTAL s.r.o. soutěže také zúčastní, přístroj posléze B. Braun Medical s.r.o. nakoupila od JANDA – DENTAL s.r.o. která jej také nainstalovala.

Uvedeného jednání se obžalovaný MUDr. K [redacted] dopustil přinejmenším v úmyslu získat prospěch ve formě čistého prospěchu pro dodavatele z realizace této zakázky B. Braun Medical s.r.o. Znaleckým posudkem z oboru ekonomika zpracovaného společností PROFI - TEN a.s. na č.l. 8968 a násl., k jehož obsahu byli zpracovatelé také vyslechnuti dne 23.4.2014, byla výše zisku realizátora této zakázky vyčíslena na částku 131.602,-Kč. Jelikož tato znalci kvantifikovaná částka nezohledňovala povinnost odvést z takto vyčísleného zisku daň z příjmu právnických osob, v souladu s právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5Tdo 136/2008 ze dne 11.6.2008 (dle jehož závěrů je třeba vycházet v daném případě z tzv. čistého prospěchu, do něhož nelze zahrnovat náklady vynaložené na jeho dosažení, tj. ani daň přidané hodnoty, daň z příjmů, spotřební daň, od nichž se odvozuje získaný prospěch) byla tato daňová povinnost dopadající na zisk realizovaný dodavatelem zakázky od „hrubého“ prospěchu vyčísleného znaleckým posudkem odečtena. Znalecký posudek mimo jiné také na okraj konstatuje, že ze strany společnosti B. Braun Medical s.r.o. nebyla v procesu plnění realizována *žádná přidaná hodnota*.

Bod 4 – veřejná zakázka „Vybavení domova důchodců s lůžky následné péče a oddělením rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje“

Spáchání tohoto skutku bylo obžalobou kladeno za vinu MUDr. K [redacted] a MUDr. K [redacted], Ing. [redacted] a I [redacted] N [redacted] s MUDr. [redacted]. Poslení dva jmenovaní jsou v dané fázi řízení stíháni odděleně, oba spáchání tohoto skutku popřeli a stručná rekapitulace jejich

výpovědi je v tomto rozsudku v jeho předchozích částech. MUDr. K. a MUDr. K. jeho spáchání také popřeli a jejich vyjádření k obžalobě jako celku je obsaženo u skutku pod bodem 1) tohoto rozsudku. Pokud se týká obžalovaného Ing. J. ten při hlavním líčení dne 27.8.2013 také spáchání tohoto skutku popřel s tím, že zakázka podle jeho názoru proběhla v souladu se zákonem. Obžalovaný se dále velmi obsáhle vyjádřil obecně k problematice realizace veřejných zakázek, tvorbě zadávacích podmínek a rozhodovací praxi Úřadu na ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). K věci vypověděl, že byl místopředsedou představenstva společnosti PURO-KLIMA a.s., s MUDr. R. se nijak blíže neznal, s MUDr. K. se setkal při oficiálních příležitostech v rámci slavnostního otevření zdravotnických pracovišť, s MUDr. R. se obžalovaný Ing. J. dle své výpovědi setkával běžně a řešili pracovní věci týkající se dodávek zdravotnických technologií do ON Kladno. Se jmenovaným také Ing. J. řešil otázky svého zdravotního stavu a mimo to také organizační otázky návštěv z řad zahraničních zákazníků společnosti PURO-KLIMA a.s. v ON Kladno včetně poskytování referencí MUDr. K. za tuto nemocnici této společnosti. S I. N. přicházel Ing. J. dle své výpovědi do styku v rámci administrace veřejných zakázek, někdy se s ní radil ohledně např. podání na ÚOHS, ona jej na druhou stranu žádala např. o pomoc s kontrolou technické specifikace na specifické druhy vybavení. Obžalovaný Ing. J. popsal celou genezi realizace předmětné zdravotnické zakázky s tím, že on sám se na projektových pracích za společnost PURO-KLIMA a.s. nepodílel, ohledně této zakázky ani nekomunikoval s I. N. nebo kýmkoliv ze Středočeského kraje. Obžalovaný připustil, že je možné, že ohledně této zakázky s někým ze spoluobžalovaných např. telefonicky mluvil, s tím, že „jako zástupce projektanta se jej normálně ptali na to, co naprojektovali, v jakých cenách to naprojektovali, jaká je pravděpodobnost, že se to vůbec dá vysoutěžit, jak dlouho bude trvat realizace řádově...“ Popsal dále obecně obchodní aktivity společnosti PURO-KLIMA a.s. a jeho náplň práce v rámci její činnosti. Obžalovaný Ing. J. ve své výpovědi vyloučil, že by některému ze spoluobžalovaných někdy předával nějakou hotovost, stejně tak od nich ani žádnou nepřebíral, vyloučil také, že by jej kdokoliv z manželů R. kdy oslovil s nabídkou účasti na výběrovém řízení na zakázky, které jsou předmětem tohoto řízení. O vítězství ve výběrovém řízení ohledně předmětné zakázky se obžalovaný Ing. J. dle své výpovědi dozvěděl dne 27.1. telefonicky od MUDr. K. který jej žádal, aby již začali dodávku realizovat. Tuto informaci o vítězství společnosti PURO-KLIMA a.s. předtím k dispozici neměl. Ohledně této zakázky mohl s MUDr. K. poprvé komunikovat poprvé na přelomu ledna a února 2012. Je ale možné, že o zakázce v obecné rovině s MUDr. K. hovořil již

předtím, protože se znali, nikoho z představenstva nemocnice ale Ing. J. [REDAKCE] neznal. Obžalovaný Ing. J. [REDAKCE] však soudu nedokázal přijatelným způsobem např. vysvětlit, proč z kladenské nemocnice ohledně této zakázky jednal s MUDr. K. [REDAKCE] u kterého fakticky ani neznal, jakou v nemocnici zastává funkci, která by s touto zakázkou souvisela, a nikoliv s někým např. z představenstva či z vedení nemocnice.

Jak vyplývá především z listinných důkazů, rozhodnutím jediného akcionáře Oblastní nemocnice Kladno a.s. nemocnice Středočeského kraje ze dne 10.10.2011 (18703 a násled. spisu) byl mimo jiné vysloven souhlas s vypsáním nadlimitní veřejné zakázky na dodávku vybavení pro Domov důchodců s lůžky následné péče a oddělením rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu. Usnesením rady kraje z téhož dne bylo také schváleno přidělení dotace na tuto investiční akci a smlouva o poskytnutí dotace ve výši 29.992.616,-Kč byla podepsána dne 7.2.2012 (18759). Rozhodnutím jediného akcionáře téhož zdravotnického zařízení ze dne 28.11.2011 (18764) byla schválena zadávací dokumentace této nadlimitní veřejné zakázky a představenstvu nemocnice bylo uloženo realizovat otevřené výběrové řízení. Samotná zadávací dokumentace (18770) byla zpracována společností ML COMPET. Oznámení o zakázce potom bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 1.12.2011 (č.l. 18921 a násled.). Dle protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 23.1.2012 (19025) byly doručeny nabídky společnostmi HOSPIMED, s.r.o. (nabídková cena 21.783.426,-Kč bez DPH) a PURO-KLIMA, a.s., (nabídková cena 21.549.123,-Kč bez DPH) obě nabídky splňovaly veškeré požadavky. Dne 27.1.2012 hodnotící komise vybrala jako vítěznou nabídku společnosti PURO-KLIMA, a.s. (19.043). Členem komise pro hodnocení nabídek byli MUDr. K. [REDAKCE] i I. [REDAKCE] N. [REDAKCE]. Dne 6.2.2012 Rada Středočeského kraje v působnosti valné hromady ON Kladno vyslovila souhlas s výběrem nejvhodnější nabídky (19093) a následně dne 28.2.2012 došlo k podpisu kupní smlouvy mezi společností PURO-KLIMA, a.s. a ON Kladno ohledně zdravotnické technologie a vybavení v rámci této veřejné zakázky.

Ing. arch. J. [REDAKCE] ze společnosti DOMY s.r.o. při hlavním líčení dne 9.10.2013 popsal spolupráci s Ing. J. [REDAKCE] trvající asi 10 – 15 let, jmenovaná společnost byla také autorem a generálním projektantem Domova důchodců s lůžky následné péče, prováděla projekt technologické části i vybavení nábytkem. Niederleho pavilon nezpracovávala. Svědek především potvrdil, že část zdravotnické technologie zpracovávala společnost PURO – KLIMA a.s. Obdobným způsobem potom, jak vyplynulo např. z výpovědi svědka Ing. D. [REDAKCE] (hlavní líčení dne 10.10.2013), spolupracovala společnost PURO – KLIMA a.s. také

se společností SATER-PROJEKT s.r.o. ohledně zdravotnické technologie u vybavení pavilonu ON Kolin.

Z výpovědi Ing. I. [REDACTED] K. [REDACTED] (dne 22.10.2013) – náměstka ON Kladno vyplývá obecný popis realizace celé této zakázky, jmenovaný svědek popřel, že by věděl o jakékoliv manipulaci tohoto výběrového řízení. I v tomto případě je pozoruhodné, že svědek jako náměstek nemocnice nebyl schopen popsat faktickou pracovní agendu MUDr. K. [REDACTED] v nemocnici, kde měl být tento také náměstkem. Jmenovaný svědek také vypovídal (jak je výše již uvedeno) ke skutku 3) – Stomatologický robot, kdy mimo jiné poměrně nevěrohodně vysvětloval, že si žádné manipulace této zakázky vědom nebyl a vnímal to pouze jako určitou „pomoc“ MUDr. K. [REDACTED] přičemž se vůbec nezajímal o to, proč mají být osloveny právě ony tři společnosti a zda s danou technologií všechny tři vůbec obchodují.

Dne 25.10.2013 před soudem slyšený svědek Ing. M. [REDACTED] Š. [REDACTED] – zaměstnanec společnosti PURO-KLIMA a.s. mající v náplni práce přípravu zakázek soudu podrobně popsal fakticky obsah celé své pracovní agendy od počátečních až po finální stadia jeho činnosti. Svědek byl také jeden z několika biomedicínských inženýrů ve společnosti zaměstnaných. Svědek potvrdil, že osobně zpracovával nabídku od ON Mladá Boleslav, společnost však v řízení neuspěla. Obdobné skutečnosti ve své výpovědi uvedla před soudem dne 24.2.2015 také svědkyně Ing. K. [REDACTED] V. [REDACTED] (dříve D. [REDACTED]), která vykonávala ve společnosti PURO-KLIMA a.s. obdobnou práci jako Ing. Š. [REDACTED]. Svědkyně popřela, že by jí bylo známo, že by některá z veřejných soutěží byla připravována dopředu pro nějaký subjekt jako pro vítěze, nesetkala se ani s informací o vyplácení nějakých úplatků. Svědkyně mimo jiné potvrdila, že s již dříve na zakázku nasmlouvanými subdodavateli někdy ještě probíhala jednání o dodatečných slevách ve výši do 10%.

Dne 1.4.2015 vypovídal u hlavního líčení také Ing. J. [REDACTED] O. [REDACTED] bývalý předseda představenstva společnosti PURO-KLIMA a.s. Svědek obecně popsal fungování společnosti na trhu zdravotnických zakázek. Svědek popřel, že by věděl o nějakém zvýhodnění společnosti ve výběrovém řízení. Podstatnější skutečnosti významné pro toto trestní řízení z výpovědi svědka nevyplynuly.

Svědkyně MUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] – primárka rehabilitačního oddělení ON Kladno vypovíдалa před soudem dne 27.3.2014. Svědkyně potvrdila, že požadavky na

vybavení oddělení vzešly od ní a byly posléze v zásadě zohledněny, ohledně tohoto výběrového řízení za nemocnici komunikovala s MUDr. K. po dotazu na ředitelství jí bylo zřejmě MUDr. K. řečeno, aby komunikovala s ním. Svědkyně dále popsala svoji účast v komisi pro hodnocení nabídek a výběr vítěze zakázky podle nabízené ceny, působilo to na ni jako formalita, zakázka byla v řádu desítek milionů a rozdíl v nabídkách byl v řádu sto tisíc. Svědkyně popřela, že by měla informaci o jakékoliv manipulaci řízení.

Ani tato soutěž, stejně tak jako soutěže zmíněné výše a níže v tomto rozsudku, neprobíhala v souladu se zákonem. Formálně vzato a při „pohledu zvenčí“ jistě mohla splňovat všechny zákonné požadavky, ovšem ve skutečnosti se jednalo o veřejnou zakázku, jak vyplývá z následujících důkazů, u které byl její vítěz zvýhodněn a obžalovaným dopředu znám. Hlavními hybateli byli v tomto případě opět MUDr. K. a MUDr. K. kteří, jak plasticky vyplývá z jejich zaznamenané komunikace, oba předem věděli, že vítězem zakázky bude společnost PURO-KLIMA a.s.

V pracovním diáři obžalovaného MUDr. K. jsou patrné poznámky týkající se jeho kontaktů s obžalovaným Ing. J. *ohledně této veřejné zakázky*, přičemž tyto kontakty časově předcházejí ještě samotnému vyhlášení veřejné zakázky v příslušném informačním systému. Přestože zadávací dokumentace byla schválena dne 28.11.2011 (viz výše) a v informačním systému bylo vyhlášení výběrového řízení zveřejněno až 1.12.2011, již 16.11.2011 má MUDr. K. v diáři jasnou poznámku „9:30 M. K. – DD + Nie → VH (K.)“, následuje např. 5.12.2011 – „11 – J. DD“, 27.12.2011 – „M. – K.“, 10.1.2012 – „volat (DD!)“. Kontext těchto poznámek v diáři MUDr. K. je vcelku jasný, ze zaznamenané komunikace mezi MUDr. K. a Ing. J. je také patrné, že si v rámci komunikace tykali a oslovovali se křestními jmény, místo jejich obvyklých schůzek potom bylo v kavárně v obchodním domě Kotva v Praze. Jasná aktivita MUDr. K. v rámci této zakázky, přestože oficiálně s ním neměl mít cokoliv společného, je potom patrná i z dalších jeho poznámek v diáři – např. 29.11.2011 – „I. – DD + Nie → CA“; 5.12.2011 – „M.“ (primářka rehabilitačního oddělení ON Kladno). Ze zaznamenaných telefonických hovorů a e-mailové komunikace je také zřejmé, že v rámci přípravy a realizace *této zakázky* byl MUDr. K. v častém styku s I. N. jako osobou jednající za administrátora dané zakázky a taktéž s K. jako pracovníci Krajského úřadu Středočeského kraje. Již v e-mailu ze dne 21.10.2011 (4643) ukládá MUDr. K. obž. N. aby připravila zadávací dokumentaci na dané řízení.

Z telefonických hovorů Důvěra 01 ze dne 16.11.2011 mezi MUDr. K [redacted] a I [redacted] N [redacted] a mezi MUDr. K [redacted] a MUDr. K [redacted] je zřetelná komunikace ohledně přípravy zadávací dokumentace mezi jmenovanými, N [redacted] oznamuje, že se zmýlila v referencích a posílá (4685) upravenou finální verzi zadávací dokumentace na vědomí MUDr. K [redacted] a MUDr. K [redacted]. Tato část také v zadávací dokumentaci skutečně byla změněna v požadavcích na technické kvalifikační předpoklady. Z této komunikace je také zřejmé, že zadávací dokumentaci zpracovává nejmenovaná osoba mužského pohlaví. Z těchto hovorů je jasně patrné, jakým způsobem bylo ze strany obžalovaných do výběrového řízení a jeho přípravy zasahováno a s tím také korespondují zaznamenané hovory mezi manžely K [redacted] v ON Kladno a v místě jejich bydliště. Jak již bylo uvedeno výše, tentýž den (16.11.2011), kdy obž. K [redacted] obdržel finální verzi zadávací dokumentace (která byla v řízení posléze skutečně použita) má dle diáře sjednanou schůzku s obžalovaným Ing. J [redacted] ohledně této zakázky (M [redacted] K [redacted] DD + NIE – VH (K [redacted])). Z telefonické komunikace Důvěra 08 ze dne 24.11.2011 a dne následujícího je zřetelná opakovaná „kódovaná“ komunikace mezi I [redacted] N [redacted] a obžalovaným [redacted] dle které si tyto osoby zasílají materiály e-mailem. Na den 28.11.2011, kdy byla Radou Středočeského kraje schválena výsledná podoba zadávací dokumentace, si dle zaznamenané komunikace ze dne 28.11.2011 domlouvá I [redacted] N [redacted] schůzku s obžalovaným Ing. J [redacted]. Následující zaznamenaná telefonická komunikace od 29.11.2011 do 6.12.2011 mezi osobami I [redacted] N [redacted] MUDr. K [redacted] MUDr. K [redacted] a Ing. J [redacted] se opět týká této veřejné zakázky (3390 – 3443), zřejmé je, jak MUDr. K [redacted] dává I [redacted] N [redacted] pokyn k uveřejnění zakázky na centrální adrese, když předtím zcela neoficiálně telefonicky na Středočeském kraji ověřoval schválení zadávací dokumentace valnou hromadou u [redacted] (K [redacted]), 30.11.2011 si MUDr. K [redacted] s Ing. J [redacted] sjednávají telefonicky schůzku na následující týden, s čímž opět koresponduje již výše uvedená poznámka v diáři MUDr. K [redacted] ke dni 5.12.2011 – „11:00 J [redacted] DD.“ 30.11.2011 I [redacted] N [redacted] komunikuje s Ing. J [redacted] o smlouvách. Opakovaná komunikace jmenovaných osob v daném období se evidentně týká mimo jiné této zakázky, přičemž z charakteru mluvy daných osob je zřejmé, že tyto nechtějí do telefonu hovořit zcela otevřeně a přímo (zřejmě z důvodu možného odposlechu telefonu) a hovoří záměrně pouze v náznacích. Dne 6.12.2011 (3436) si I [redacted] N [redacted] s Ing. J [redacted] domlouvá schůzku, N [redacted] se jej dotazuje, jak to vidí, a on odpovídá, že všechny její záležitosti vyřídil dobře, zbývá se jen zastavit a domlouvají si schůzku na 19:00 hodin. Tentýž den odpoledne se potom I [redacted] N [redacted] telefonicky dotazuje MUDr. K [redacted] (3438) „na ty důchodce, jestli tam něco řešil nebo ne“,

MUDr. K. se jí dotazuje, zda se jí neozval, N. odpovídá, že ne a že se s ním uvidí až pozdě večer. Oba tyto hovory spolu zjevně souvisí.

Zaznamenaná komunikace zmíněná v této části odůvodnění rozhodnutí je tak dle soudu dostatečným podkladem pro závěr, že společnost ML Compet, která veřejnou zakázku administrovala, dle pokynů MUDr. K. a MUDr. K. umožnila společnosti PURO-KLIMA a.s. podílet se na tvorbě zadávací dokumentace této veřejné zakázky. Stanovené podmínky k samotné účasti v zadávacím řízení - profesní kvalifikační předpoklady dodavatelů a jejich ekonomická, finanční a technická způsobilost tak ve své podstatě byly nastaveny tak, že umožňovaly účast pouze hlavním ekonomickým subjektům v daném oboru, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě a respektovaly „dělení zakázek“ mezi ně MUDr. K. – viz níže.

Soud zde (a ani v ostatních zakázkách, které jsou předmětem tohoto řízení) nijak nezpochybňuje možná pozitiva toho, že zdravotnické zařízení zadá veřejnou zakázku ve formě generální dodávky celého komplexu přístrojů a mobiliáře („kompletace“) od různých výrobců jedním dodavatelem. Takový postup má pro zadavatele určité nesporné výhody např. z hlediska komunikace s pouze jedním subjektem v průběhu realizace dodávky, ohledně vyřizování reklamací apod. Byť nebyly kvalifikační předpoklady v řízení nastaveny přímo diskriminačně ve smyslu zákona o zadávání veřejných zakázek, jelikož dané nastavení umožňovalo účast více subjektů, fakticky tak byl navozen stav, kdy se o zakázku mohly ucházet zpravidla pouze „velcí hráči“ na trhu těchto zakázek, kteří spolu mnohdy – jako mimo jiné v tomto případě – ve skutečnosti nesoutěžili o získání zakázky, ale jednali ve shodě. Celá veřejná soutěž tak sice po formální stránce budila dojem řádně a v souladu se zákonem probíhající soutěže, ovšem ve skutečnosti se jednalo o zakázku zmanipulovanou ve prospěch předem vybraného subjektu. To však na druhou stranu vůbec neznamenalo 100% jistotu, že tento systém budou všichni možní uchazeči o zakázku respektovat, což názorně ilustruje např. společnost A.M.I. Analytical Medical Instruments s.r.o. v jednom z níže popsanych skutků.

Výše formulovaný skutkový závěr soudu o tom, že výběrová řízení byla obžalovanými skutečně manipulována a za to byly přijímány úplatky, zřetelně vyplývá také z prostorových odposlechů, které byly při hlavním líčení přehrány. Např. v prostorovém odposlechu z kanceláře MUDr. K. dne 5.12.2011 (2792) hovoří MUDr. K. a MUDr. K. že „...J. přinese za Dé trojku devatenáctého, já se s ním setkávám někde na Zličíně...“ J.

měl také K [redacted] říci, „... že K [redacted] poslal J [redacted] specifikaci domova důchodců a že se J [redacted] ptá, kdy to bude zveřejněné. K [redacted] hovoří v témže odposlechu o I [redacted] N [redacted] s tím, že to J [redacted] dal na flashku, ať se na to s N [redacted] podívají a pak ať mu N [redacted] dá vědět, a ať to nějak s I [redacted] uspecifikujou do zadávací dokumentace. MUDr. K [redacted] doslova říká: „... to co si naspecifikovali, to maj a ať už jdou do hajzlu“. Z tohoto záznamu je jasné patrné, že společnost PURO-KLIMA a.s. (Ing. J [redacted]) „nadstandardně“ komunikovala s administrátorem zakázek a tato společnost jako uchazeč měla možnost se podílet se na tvorbě kvalifikačních předpokladů v zadávací dokumentaci. S tím opět koresponduje zjištění o četné telefonické komunikaci v prosinci 2011 mezi I [redacted] N [redacted] a Ing. J [redacted] která se dle svého obsahu vázala právě k zakázce na domov důchodců v ON Kladno. Ještě dávno před samotným otevíráním obálek s nabídkami také referuje MUDr. K [redacted] MUDr. K [redacted] o svém hovoru s MUDr. Ř [redacted] (HOSPIMED, s.r.o.) – prostorový odposlech ze 7.12.2011 (2799) – dle tohoto záznamu se MUDr. Ř [redacted] dotazoval MUDr. K [redacted] na domov důchodců na Kladně a on mu řekl, „... J [redacted] když ti řeknu, tak to máš, to ostatní prostě nemáš a tak jsem mu řekl, že již není volný ...“. Tento záznam opět jasné svědčí závěru, že již v tuto dobu nebyla tato zakázka „volná“, bylo tedy rozhodnuto, kdo bude jejím vítězem. Společnost HOSPIMED s.r.o. tak evidentně již v době podání nabídky dne 23.1.2012 (19021) v osobě MUDr. Ř [redacted] velmi dobře věděla, že tato soutěž je připravena pro vítěze společnost PURO-KLIMA a.s. a HOSPIMED s.r.o. se tak soutěže vědomě účastnila jako „křoví“. To ostatně jasné potvrzuje i skutečnost, že proti této manipulaci, o které se měl MUDr. Ř [redacted] od MUDr. K [redacted] dle prostorového odposlechu na č.l. 2799 dozvědět, HOSPIMED s.r.o. nijak neprotestoval a dokonce se (19053) obratem po výběru vítězného uchazeče vzdal práva na podání námitek (!), aby tak realizaci zakázky nijak nebrzdil. I z toho je zřejmé, že soutěžitelé fakticky jednali ve shodě s tím, že respektovali předchozí volbu MUDr. K [redacted] kdo které konkrétní zakázky získá. Dalším důkazem svědčícím tomuto závěru, je komunikace manželů K [redacted] v kanceláři nemocnice dne 9.1.2012 (2865), kde MUDr. K [redacted] po odchodu dalších pracovníků nemocnice (I [redacted], B [redacted], J [redacted]) hovoří k MUDr. K [redacted] o otevírání obálek 23. (23.1.2012 byly otevírány obálky s nabídkami v předmětné soutěži) a sděluje jí, že: „zavolá J [redacted] a dá si s ním v úterý nebo ve středu schůzku a tam mu řekne, že to mají stejně jasný, ať začnou dělat věci náročné na výrobu...“ Tato komunikace tak proběhla ještě dávno předtím, než vůbec uchazeči doručili své nabídky v soutěži. Bezprostředně po otevírání obálek dne 23.1.2012 informovala e-mailem I [redacted] N [redacted] MUDr. K [redacted] o podaných nabídkách do soutěže (4192), obžalovaný MUDr. K [redacted] ještě též den telefonicky informuje Ing. J [redacted] že „vyšetření dopadlo dobře“ (3669). Jedná se evidentně o krycí sdělení, že dle jejich očekávání

nebyla v soutěži podána nižší nabídka než nabídka společnosti PURO-KLIMA, a.s. Dne 27.1.2012 zasedala posléze již pouze formálně hodnotící komise, jejímž členem byl i MUDr. K. který obratem Ing. J. telefonicky informuje (3680), že „...všechno je potvrzený, víš tamta věc...“ a že potřebuje, aby už začali pracovat a spojili se s primářkou rehabilitace M. Pouze na okraj zde lze zdůraznit, že rada kraje v působnosti valné hromady odsouhlasila výběr nejvýhodnější nabídky a především dala pokyn k uzavření smlouvy s vybraným uchazečem až na svém zasedání dne 6.2.2012 (19073). Je tedy naprosto zřejmé, že se fakticky jednalo již o pouhou formalitu a tak to také všichni vnímali. Dne 30.1.2012 MUDr. K. volal I. N. (3685), a žádal ji, aby mu zaslala návrh kupní smlouvy se společností PURO – KLIMA a.s. s tím, že připravuje materiály na valnou hromadu. Poté byla opět zaznamenána telefonická komunikace mezi I. N., Ing. J. a MUDr. K. ve které je Ing. J. žádán oběma o setkání (3685, 3689, 3699, 3708). Po uzavření samotné kupní smlouvy dne 28.2.2012 mezi nemocnicí a společností PURO-KLIMA a.s. (19094) následuje opět komunikace obžalovaných MUDr. K. a Ing. J. MUDr. K. „potřebuje s Ing. J. nutně mluvit“ (3839, 3841, 3850, 3857) a schůzku si poté domlouvají na 7.3.2012, 10:00 hod. u MUDr. K. v kanceláři. Dne 7.3.2012 potom v prostorovém odposlechu (2960) krátce před polednem (tedy již evidentně po schůzce s Ing. J. MUDr. K. sděluje MUDr. K. že „... 26. v pondělí má J. přinést..., řekl mu ale M. přines mi všechno...“ Zde obžalovaný MUDr. K. evidentně MUDr. K. informuje o sjednaném termínu předání úplatku, odpovídá tomu i diář MUDr. K. kde je u data 26.3.2012 poznámka – „11 hod. M. J. *important*“. Z následné zaznamenané komunikace mezi Ing. J., MUDr. K. a MUDr. K. ze dne 26.3.2012 vyplývá, že Ing. J. žádá o přeložení času schůzky na odpoledne (3939), o čemž MUDr. K. MUDr. K. obratem informuje. Schůzka je posléze po domluvě přesunuta na 19. hodinu do kavárny v obchodním centru Metropole Zličín. V prostorovém odposlechu z kanceláře MUDr. K. potom MUDr. K. jmenovanou v tentýž den kolem 14. hodiny informuje, že schůzka s J. je v sedm, J. už ho „hrozně sere“, ale nakonec je to lepší, protože „*tam s tím* potom nebude muset chodit“. Z kontextu hovoru je opět zřejmé, že je řeč o úplatku, který má být předán. Ing. J. posléze opět MUDr. K. telefonicky informuje o dalším zpoždění jeho příjezdu (telefonáty kolem 19. hodiny na č.l. 3922 a násl.) s tím ovšem, že „je plně připraven.“ Obžalovaný MUDr. K. o tom obratem informuje MUDr. K. Samotné setkání Ing. J. a MUDr. K. dokumentuje protokol o sledování osob a věcí ze dne 26.3.2012 (3268). Z toho je patrné, jak MUDr. K. nejprve odvezl manželku do jejich bydliště a poté v 18:45 hod. odjel vozidlem do Prahy na Zličín, kde se ve 20:00 hod.

v kavárně skutečně setkal s obžalovaným. Oba poté společně odešli do vozidla MUDr. K [REDAKCE] ze kterého Ing. J [REDAKCE] po chvíli vystoupil a odešel. MUDr. K [REDAKCE] poté odjel do svého bydliště, kde dle prostorového odposlechu (3118) MUDr. K [REDAKCE] kolem půl deváté sděluje, že „je tam dvojka, sto říkal, že mi ještě dluží. Ale on říká, že jsme nějak krátili tu zakázku ... dostane každý třetinu z dvojky...“. Z tohoto záznamu vzal soud za prokázané, že MUDr. K [REDAKCE] převzal od Ing. J [REDAKCE] úplatek ve zmíněné výši s tím, že tento byl následně dělen na třetiny.

Tyto zcela evidentní důkazy svědčící předání úplatku v případě této ale i ostatních zakázek, které jsou předmětem tohoto řízení, opět prokazují samotnou již opakovaně konstatovanou skutečnost, že tyto zakázky byly účelově manipulovány ve prospěch subjektů, které v nich uspěly. Pokud by se totiž jednalo o skutečně férové a v souladu se zákonem proběhnuvší soutěže, potom by zcela postrádalo logiku, aby tyto subjekty (jednoznačně se jako obchodní společnosti snažící minimalizovat své náklady a maximalizovat zisk) po vítězství v soutěži komukoliv jakékoliv úplatky předávaly. Bylo by zcela nesmyslné, aby byly úplatky předávány za řádně provedené a zcela zákonné výběrové řízení.

V rámci znaleckého zkoumání znaleckým ústavem PROFÍ – TEN a.s. (č.l. 8945 a násl.) byla posouzena otázka výše zisku realizovaného společností PURO – KLIMA a.s., k tomu zpracovatelé posudku vypovídali dne 23.4.2014. Dle závěrů, ke kterým tento znalecký ústav dospěl v rámci doplňku znaleckého posudku (č.l. 29648 a násl.), k jehož zpracování byli jeho zpracovatelé vyslechnuti při hlavním líčení dne 25.2.2015, se v daném případě pro společnost PURO – KLIMA a.s. po započtení režijních nákladů účetně nejednalo ziskovou zakázku. K obdobnému závěru dospěl i znalecký ústav ZNALEX, s.r.o. v posudku č. 521/59/2013 předloženého obhajobou, k jehož závěrům zpracovatelé vypovídali při hlavním líčení dne 19.2.2015.

Bod 5 – veřejná zakázka „Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku“ Oblastní nemocnice Příbram, a.s. nemocnice Středočeského kraje

Spáchání tohoto skutku bylo obžalobou kladeno za vinu MUDr. K [REDAKCE] a MUDr. K [REDAKCE], Ing. J [REDAKCE] a I [REDAKCE] N [REDAKCE]. Poslední jmenovaná, která jeho spáchání i v tomto případě popřela, je stíhána nyní odděleně. MUDr. K [REDAKCE] a MUDr. K [REDAKCE] také jeho spáchání popřeli, jejich vyjádření k celé obžalobě je uvedeno u skutku pod bodem 1) tohoto rozsudku. Obžalovaný Ing. J [REDAKCE] vypovídal k tomuto skutku při hlavním líčení dne 27.8.2013 a jeho

spáchání také popřel s tím, že když nebyl porušen zákon o zadávání veřejných zakázek, nebyly a ani nemohly být naplněny znaky trestného činu podle § 256 tr. zákoníku. Nad rámec své výpovědi ke skutku 4) obžalovaný Ing. J. [REDACTED] chronologicky popsal činnost společnosti PURO-KLIMA a.s. ve vztahu k přípravě a realizaci předmětné zakázky. Obžalovaný mimo jiné poukázal na to, že výsledná podoba zadávací dokumentace včetně kvalifikačních předpokladů byla Radou Středočeského kraje schválena dne 19.7.2011, dne 8.8.2011 tedy obžalovaný nemohl na schůzce s MUDr. K. [REDACTED] společnost PURO – KLIMA a.s. jakkoliv zvýhodnit. Zadávací podmínky mohlo na trhu splnit větší množství konkurenčních společností. Obžalovaný také zdůraznil, že MUDr. K. [REDACTED] ani MUDr. K. [REDACTED] nejsou uvedeni na žádném oficiálním dokumentu v rámci přípravy či realizace této zakázky, přičemž ovládací smlouva nesloužila k řízení průběhu investičních akcí oblastních nemocnic, tyto akce si řídila každá nemocnice samostatně. Dovozenou účast MUDr. K. [REDACTED] a MUDr. K. [REDACTED] na rozhodování Oblastní nemocnice Příbram ohledně D3 – ON Příbram obžalovaný označil za naprosté ignorování důkazních prostředků založených v trestním spisu včetně výslechů jednotlivých svědků.

Konkrétně ke skutku pod bodem 5) obžalovaný Ing. J. [REDACTED] dále vypověděl, že společnost PURO – KLIMA a.s. vytvářela projektovou dokumentaci, projektovat začali asi rok předtím a na konci března 2011 odevzdávali podklad pro zadávací dokumentaci generálnímu projektantovi, tento byl posléze přiložen do žádosti ROP o proplacení finančních prostředků. O úspěchu společnosti PURO – KLIMA a.s. v řízení týkajícím se bodu 5) se obžalovaný dle své výpovědi poprvé dozvěděl, když mu bylo doručeno oznámení o vítězství v zakázce. Obžalovaný dále uvedl, že v záznamech telefonických hovorů, ve kterých figuruje jeho osoba, nezaznamenal, že by s nimi bylo nějak manipulováno, doslova uvedl, že „hovory tak mohly proběhnout.“ Obžalovaný dále kategoricky popřel, že by jej MUDr. K. [REDACTED] či MUDr. K. [REDACTED] oslovili s nabídkou účasti na výběrovém řízení, popřel také, že by někdy s MUDr. K. [REDACTED] jednal o nějaké zakázce týkající se ON Příbram. Z příbramské nemocnice obžalovaný s nikým o zakázce nejednal, zakázka vyšla na centrální adrese, společnost se jí zúčastnila, zvítězila, obžalovaný podepsal smlouvu a ta se odeslala do Příbrami a přišla zpět podepsaná. V době realizace zakázky už s osobami z nemocnice jednali manažeři.

Jak opět nepochybně vyplývá především z listinných materiálů, souhlas se záměrem realizace a s vypsáním výběrového řízení na akci „Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku“ byl vysloven radou Středočeského kraje na zasedání dne 19.7.2011, na

tomtéž zasedání také rada vyslovila souhlas se zadávací dokumentací pro tuto zakázku (19112 a násl. spisu). Současně také bylo rozhodnuto, že organizací tohoto zadávacího řízení bude pověřena společnost ML Compet a.s. Na základě objednávky doručené na pracoviště informačního systému o veřejných zakázkách dne 30.8.2011 došlo k uveřejnění oznámení o této zakázce dne 2.9.2011 (19150).

O zájmu MUDr. K[REDAKCE] o tuto zakázku a jeho angažovanosti v ní svědčí v době po odsouhlasení záměru realizace zakázky a znění zadávací dokumentace radou kraje celá řada záznamů v jeho diáři (příloha č. 2, položka 31 spisu). Poznámka „D3“ se v různých variantách objevuje např. 29.7.2011 (poznámka D3 – PB → ROP), 5.8.2011 (poznámka MLC Nid, D3), 15.8.2011, 17.8.2011. U dne 18.8.2011 je potom již poznámka jasně spojená s obžalovaným Ing. [REDAKCE] – „[REDAKCE] Kladno, D3, D1.“ Další poznámky jsou např. 29.8.2011 („Pb → D3“). Poznámky evidentně týkající se této zakázky se potom v diáři obžalovaného MUDr. K[REDAKCE] vyskytují i po uveřejnění oznámení o zakázce.

K věci vypovídal před soudem dne 17.10.2013 také ředitel ON Příbram MUDr. S[REDAKCE] H[REDAKCE]. Ten obecně popsal realizaci celé zakázky dle plánu investic krajských nemocnic (generelu) a popřel, že by mu bylo známo, že by v řízení došlo k jakékoliv manipulaci či k něčemu, co by vnímal jako nestandardní.

Veřejná zakázka byla vyhlášena jako otevřené řízení s názvem „Nové technologie - součást modernizace křídla D3 monobloku.“ Samotnou zadávací dokumentaci si posléze vyzvedlo 12 subjektů (19173 a násl.), těm byly posléze také zasílány dodatečné informace v reakci na položené dotazy. Nabídku do soutěže posléze v tentýž den 17.10.2011 (v rozpětí 5 minut) podaly pouze dva subjekty – PURO – KLIMA a.s. a HOSPIMED s.r.o. V tentýž den potom zasedala komise pro otevírání obálek. Komise pro posouzení a hodnocení nabídek posléze zasedala dne 21.10.2011 a doporučila zadavateli uzavřít kupní smlouvu se společností PURO – KLIMA a.s. s nabídkovou cenou včetně DPH ve výši 45.888.366,-Kč (bez DPH 40.744.798,-Kč). Druhá nabídková cena společnosti HOSPIMED s.r.o. dle tohoto protokolu činila 46.057.968,-Kč (č.l. 19264 spisu). Členem komise pro otevírání obálek i členem komise pro posouzení a hodnocení nabídek byla v obou případech mimo jiné také L[REDAKCE] N[REDAKCE]. Za pozornost ovšem stojí také skutečnost, že dle protokolu o otevírání obálek – č.l. 19236 – byla nabídková cena společnosti PURO – KLIMA a.s. bez DPH fakticky vyšší než nabídka druhé ze soutěžících společností. Po nahlédnutí do originálů obou nabídek těchto společností

(příloha č. 16 spisu) je zřejmé, že nabízená cena společností HOSPIMED s.r.o. byla skutečně v částce bez DPH nižší (40.671.580,-Kč), ovšem tato společnost na rozdíl od společnosti PURO – KLIMA a.s. kalkulovala větší část z dané částky jako základ pro DPH ve výši 20% (oproti 10% DPH ze zbylé části). Ostatně i v žádosti příbramské nemocnice o odsouhlasení výběru nejvhodnější nabídky ze dne 21.10.2011 (4627), kterou po zasedání hodnotící komise zaslala MUDr. K. e-mailem MUDr. K. ke kontrole (4626) se uvádí, že nabídka společnosti HOSPIMED s.r.o. činila bez DPH zhruba o 73.000,-Kč méně než konkurenční nabídka společnosti PURO – KLIMA a.s. Na č.l. 4630 je odpověď MUDr. K. kterou zaslal obratem zpět, ve které se uvádí „už jsem volal Standovi (ředitel nemocnice H.), tohle je blbě. Vysvětlím tváří v tvář. Až to bude ok, pošlu.“ Text této odpovědi jasně koresponduje s tím, že soutěž měla dle předchozí dohody vyhrát společnost PURO – KLIMA a.s., která však dle těchto dokladů nepodala bez DPH nejnižší nabídku. Z odpovědi je také zřejmé, že MUDr. K. nechce podstatu chyby, které si všiml, po e-mailu rozebírat a chce o tom hovořit až osobně – zjevně v obavě z možného prozrazení jeho nezákonného působení v rámci tohoto výběrového řízení. Kromě toho z této e-mailové komunikace opět plasticky vyplývá, že to nebyl ředitel a management ON Příbram, kdo měl v dané zakázce poslední a rozhodující slovo, fakticky byly materiály zasílány k odsouhlasení manželům K. kteří do nich také aktivně zasahovali.

Pokud obžalovaný Ing. J. označil obžalobou tvrzenou účast MUDr. K. a MUDr. K. na rozhodování Oblastní nemocnice Příbram ohledně D3 – ON Příbram za „naprosté ignorování důkazních prostředků založených v trestním spisu včetně výsledků jednotlivých svědků“, potom například tato e-mailové komunikace je jedním z důkazů, který danou účast obžalovaných na tomto rozhodování prokazuje. Přestože měla být tato zakázka dle výpovědi obžalovaných zcela v samostatné gesci vedení této nemocnice a MUDr. K. s MUDr. K. do jejího průběhu neměli nijak zasahovat, z výše uvedené e-mailové komunikace a dalších důkazů je zřejmé, že tomu tak ve skutečnosti zcela nebylo.

Rozhodnutím jediného akcionáře ON Příbram ze dne 31.10.2011 (19283) byl posléze vysloven souhlas s výběrem nejvhodnější nabídky uchazeče o veřejnou zakázku a představenstvu nemocnice byl dán pokyn k uzavření smlouvy se společností PURO – KLIMA a.s. Samotná kupní smlouva podepsaná dne 29.11.2011 je potom založena na č.l. 19290. K tomuto dni si MUDr. K. ve svém diáři mimo jiné poznamenal PB D3, což opět svědčí o jeho zájmu o tuto veřejnou zakázku.

Pokud se týká aktivit ve vztahu k Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy (ROP Střední Čechy), potom z listin vyplývá, že dne 30.3.2011 byla ředitelem ON Příbram S [REDACTED] H [REDACTED] podána žádost o dotaci (19303) z operačního programu NUTS II Střední Čechy na projekt „Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku“. Tato žádost byla ROP Střední Čechy zaregistrována 31.3.2011 (19744). 18.8.2011 byly podklady ke kontrole veřejné zakázky (návrh zadávací dokumentace, kupní smlouvy, krycího listu a seznamu subdodavatelů spolu se specifikacemi technologií) L [REDACTED] N [REDACTED] jako osobou jednající za administrátora předloženy ROP Střední Čechy (19808). Dne 30.9.2011 ROP Střední Čechy žadateli oznámil (19754), že projekt splnil požadovaná kritéria přijatelnosti a formálních náležitostí. U jednotlivých přístrojů a zařízení, které byly předmětem projektu, bylo na základě zpracovaných expertních posudků provedeno srovnání ceny v projektu s cenou v místě a čase obvyklou. Dne 10.11.2011 bylo ze strany ROP Střední Čechy řediteli ON Příbram sděleno (19842), že v rámci administrace projektu bylo zjištěno, že některé položky jsou nepřiměřené či nezpůsobilé, proto bylo přistoupeno k jejich úpravě. Zdravotnické technologie byly celkem poníženy o částku 2.080.777,-Kč a výdaje na publicitu o částku 15.000,-Kč. Dne 24.11.2011 bylo následně nemocnici oznámeno (19843), že Výbor Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy schválil projekt k poskytnutí dotace. Dne 25.1.2012 následně byla mezi ředitelem ON Příbram MUDr. S [REDACTED] H [REDACTED] a předsedou Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy MUDr. D [REDACTED] R [REDACTED] podepsána smlouva o poskytnutí dotace v maximální výši 38.218.569,55 Kč z rozpočtu Evropské unie. (19861). Dle oznámení ze dne 11.4.2012 (19954) byly následně proplaceny příjemci dotace finanční prostředky ve výši 28.678.581,80 Kč.

Celý mechanismus financování projektů podporovaných z rozpočtu Evropské unie a roli Ministerstva pro místní rozvoj ČR a Ministerstva financí ČR ve své výpovědi již v přípravném řízení podrobně popsala svědkyně Z [REDACTED] (7536), při hlavním líčení byla následně vyslechnuta dne 4.10.2013. V důsledku technické závady nahrávacího zařízení však ze záznamu z uvedeného dne (jiné dokazování než výsledkem této svědkyně v daný den soud pro kolaps protokolující úřednice neprováděl) nebylo možné pořídit do protokolu přepis její výpovědi. Svědkyně proto byla vyslechnuta znovu při hlavním líčení dne 24.2.2015. Jmenovaná také potvrdila, jaká částka byla skutečně v daném případě vyplacena s tím, že refundováno a certifikováno „nebylo nic“, protože tento proces byl ze strany Ministerstva

financí ČR zastaven (stejně tak jako v případě ostatních veřejných zakázek, které měly být dotovány z prostředků Evropské unie).

Ve vztahu k výše zmíněné kontrole celého zadávacího řízení ze strany ROP je třeba předně zdůraznit, že jsou v jejím rámci v první řadě kontrolovány formální náležitosti vyplývající ze zákona o zadávání veřejných zakázek a obvyklé ceny podle příslušných katalogových cen prací a materiálu či podle znaleckého posudku. Žádné podstatné formální nedostatky nebyly v tomto zadávacím řízení ze strany ROP nalezeny. V rámci kontroly hospodárnosti bylo u jednotlivých přístrojů a zařízení, které byly předmětem projektu, na základě expertních posudků provedeno srovnání ceny v projektu s cenou v místě a čase obvyklou a touto kontrolou bylo zjištěno předražení některých položek v celkové částce kolem 2.000.000,-Kč a o předmětnou částku byla krácena dotace ze strany ROP. Ovšem ve svém důsledku to neznamenal, že by v této části zakázky byla výsledná cena snížena. Řízení bylo realizováno podle původních materiálů a ve skutečnosti pouze byla pokrácena dotace z prostředků Evropské unie a tyto prostředky posléze „ze svého“ zaplatil Středočeský kraj. Ani kontrolou zjištěné nedostatky tak nevedly k faktické úspoře prostředků pro investora, spíše naopak. Pokud bylo v rámci obhajoby opakovaně namítáno, že celé řízení bylo bez negativních zjištění zkontrolováno ze strany ROP, což má potvrzovat řádnost průběhu celého tohoto řízení, potom je třeba uvést, že samotná kontrola ROP, jak ostatně potvrzuje např. svědek JUDr. N. [REDAKCE] – ředitel ROP Střední Čechy neměla žádnou možnost proniknout do faktického pozadí celého zmanipulovaného zadávacího řízení. Zkontrolován tak jistě byl soulad se zákonem v parametrech např. kvalifikačních předpokladů nastavených pro soutěžící subjekty, zkontrolována byla obvyklost cen v daném místě a čase atd. Co však prakticky nemohla kontrola ROP odhalit, byla samotná dohoda jednotlivých soutěžitelů, pracovníků vystupujících za administrátora řízení a osob ať již formálně či neformálně jednajících za zadavatele na tom, kdo v daném řízení zvítězí a stane se dodavatelem poptávaných prací či vybavení. K faktickému průběhu „dvoufázových“ kontrol prováděných ze strany ROP podrobně vypovídal svědek Mgr. J. [REDAKCE] C. [REDAKCE] při hlavním líčení dne 3.10.2013. Jmenovaný se za ROP zabýval mimo jiné kontrolou zadávacích dokumentací a kontrolou postupu zadavatelů obecně (včetně předmětné zakázky ON Příbram), svědek mimo jiné jasně uvedl, že možnost zjištění, že již v době přípravy zakázky byl zákulisně předem vybrán uchazeč, s nímž je počítáno jako s výhercem veřejné zakázky, přesahuje možnosti kontroly ROP. Svědek potvrdil, že se kontrolou ze strany ROP „daří řešit většinu problémů, které by bez ní pravděpodobně nastaly. Na druhou stranu kontrola není schopna zjistit všechno, co

může danou veřejnou zakázku ovlivňovat.“ Z výše uvedeného je tak zřejmé, že poukaz obhajoby na kontrolu ze strany ROP jako na garanci a důkaz toho, že v řízení bylo postupováno pouze v souladu se zákonem, neobstojí. Z provedeného dokazování je naopak zřejmé (především opět ze zaznamenaných telefonních a prostorových odposlechnů), že i přes prováděné kontroly jednotlivých řízení, které zde byly před soudem projednány, bylo vydáno kladné stanovisko ROP, přestože do těchto řízení bylo nezákonným způsobem ve vztahu k jejich budoucímu vítězi zasahováno.

I v případě tohoto řízení bylo celé řízení nastaveno tak, že určené podmínky k samotné účasti v zadávacím řízení - profesní kvalifikační předpoklady dodavatelů a jejich ekonomická, finanční a technická způsobilost prakticky umožňovaly účast pouze hlavním ekonomickým subjektům v daném oboru, které spolu, jak již soud uváděl u skutku pod bodem 4), zpravidla jednaly ve vzájemné shodě a respektovaly „dělení zakázek“ mezi ně MUDr. K. [redacted] – viz níže. Nejinak tomu bylo i v tomto případě. Zaznamenané hovory jednotlivých osob (především MUDr. K. [redacted] a MUDr. K. [redacted] v ON Kladno a v Rudné) i poznámky v diáři MUDr. K. [redacted] a jejich časové zařazení zřetelně prokazují, že i v případě této zakázky bylo již dopředu počítáno se společností PURO-KLIMA a.s. jako s jejím vítězem a druhý ze soutěžitelů – společnost HOSPIMED s.r.o. hrála roli tzv. „křoví“ – tedy roli pouze formálního soutěžitele, který o vítězství v soutěži ve skutečnosti neusiluje. Jednotliví obžalovaní tak i v případě této zakázky jednali ve vzájemné koordinaci a shodě, aby to byla právě společnost PURO-KLIMA a.s., kdo podá nejvýhodnější nabídku.

Samotné předání úplatku za tuto zakázku obžalovaným Ing. J. [redacted] MUDr. K. [redacted] a MUDr. K. [redacted] vzal soud za prokázané z následujících důkazů. Nedlouho poté, kdy byla dne 29.11.2011 podepsána kupní smlouva mezi ON Příbram a společností PURO – KLIMA a.s., proběhla dne 5.12.2011 schůzka mezi Ing. J. [redacted] a MUDr. K. [redacted] v kanceláři ON Kladno – tomu svědčí poznámka v diáři MUDr. K. [redacted] v příloze č. 2 spisu – „11 J. [redacted]“. V tentýž den odpoledne potom dle prostorového odposlechu (2792) hovořil MUDr. K. [redacted] s MUDr. K. [redacted] v její kanceláři. Na dotaz MUDr. K. [redacted] co s ním (s J. [redacted]) domluvil, „když on řekl, že Děčko je podepsané“, MUDr. K. [redacted] sděluje, že „[redacted] přinese za D3 devatenáctého“, setkají se někde na Zličíně. Zde se evidentně hovoří o předání úplatku za tuto zakázku a nejpozději v této době tak musela být konkretizována také jeho výše. Pokud tedy např. Ing. J. [redacted] vypovídal, že o této zakázce s MUDr. K. [redacted] nikdy nejednal, tento odposlech je důkazem mimo jiné toho, že to není pravda. Že mělo 19. dojít k předání úplatku potvrzuje i

prostorový odposlech z 8.12.2011 (2801), ve kterém MUDr. K. MUDr. K. informuje o nepřítomnosti dalšího z obžalovaných v České republice od 27., na což on reaguje slovy: „budeme sušit docela dost peněz ...19. a 27. mám já ty termíny“. Na dotaz, kolik to bude, MUDr. K. sděluje, že 19. bude půlka čtyřky. V daném případě se dle závěru soudu jednalo o částku 2.000.000,-Kč jako první poloviny úplatku za zakázku na D3 ON Příbram, druhá polovina potom byla předána dne 27.12.2011 a v tentýž den také (viz níže pod bodem 6) obžalovaný MUDr. K. obdržel částku 4.000.000,-Kč od obžalovaného MUDr. K. v souvislosti se zakázkou v ON Kolín. Že dne 19.12.2011 skutečně k setkání obžalovaných MUDr. K. a Ing. J. došlo, opět potvrzuje jejich zaznamenaná komunikace na č.l. 3513 z daného dne. Tentýž den potom MUDr. K. opět v její kanceláři (2818) MUDr. K. informuje, že J. přinesl půlku s tím, že zbytek bude mít do 27. Jmenovaný také rekapituluje, že celkem to bude „čtyřka“ a nyní dostal „dvojku“. Obžalovaní se dále evidentně baví o dalším dělení úplatku s dalším z obžalovaných s tím, že MUDr. K. manželovi sděluje, že oni si počkají na zbytek úplatku, který bude předán do 27. s tím ovšem, že „pokud se něco stane s J. tak mají smůlu.“ V následném hovoru (2817) MUDr. K. sděluje, že J. zavolá, že se sejdou 27. ve 13:30, protože ve 12:00 má „toho J.“. Dne 19.12.2011 potom skutečně krátce před šestou večerní MUDr. K. Ing. J. volá a sjednává si s ním schůzku na 27. ve 13:30 v kavárně na Náměstí republiky „jak se scházejí.“ Tuto schůzku si MUDr. K. také zaznamenal do svého diáře, ve kterém je u data 27.12.2011 mimo jiné uvedeno 13:30 (přepsáno na 13:45) M. K. Obsah této komunikace je opět zcela zřejmý a jen potvrzuje závěry soudu o předávání úplatků Ing. J. obžalovaným K. V den sjednané schůzky potom krátce před polednem telefonicky (3547) posunují její termín až na 13:45 hod. (s tím jasně koresponduje přepsání času v diáři MUDr. K.). Ve 14:04 potom Ing. J. sms zprávou sděluje, že parkuje (3548). Samotné setkání obou obžalovaných v C. obchodním domě K. je zachyceno v protokolu o sledování osob a věcí (3260). Oba se společně zdrželi jen asi deset minut a společně poté odešli do podzemních garáží. Obž. K. následně odjel do svého bydliště. O svém příjezdu domů také MUDr. K. informoval nejprve sms zprávou (3549) a následně telefonátem v 16:35, v hovoru jí mimo jiné na dotaz, „jestli je to v pohodě celé nebo jen částečně“ sděluje, že v pohodě je to „úplně celé.“ Tento záznam tak dle soudu dokládá, že skutečně došlo v rámci schůzky Ing. J. s MUDr. K. (zřejmě v podzemních garážích, kde sledování nebylo realizováno) k předání celé zbývající výše zmíněné části úplatku. Dalším z důkazů svědčících závěru, že obžalovaný Ing. J. předával MUDr. K. hotové peníze (což obžalovaní kategoricky popřeli), jsou závěry znaleckého posudku z oboru daktyloskopie (8566 a násl.

spisu, jeho zpracovatel vypovídal před soudem při hlavním líčení dne 2.5.2014) ve spojení s protokolem o domovní prohlídce bydliště manželů K [REDACTED] (1810). Z těchto důkazů je totiž zřejmé, že na dvou z obálek, které byly dne 15.5.2012 nalezeny s nemalou finanční hotovostí v řádu milionů korun ve sklepních prostorách bydliště manželů K [REDACTED] se nacházely otisky prstů jednoznačně patřících obžalovanému Ing. J. [REDACTED]. Samotné prokázané předání úplatku i v tomto případě opět zpětně potvrzuje, že výběrové řízení bylo zmanipulováno příjemcem úplatku ve prospěch toho, kdo úplatek předával, tedy že plátce úplatku byl v řízení zvýhodněn. V opačném případě – tedy v případě řízení, do jehož průběhu by nikdo neoprávněně nezasahoval - by totiž jako i v ostatních případech projednávaných v tomto řízení, poskytnutí úplatku zcela postrádalo smysl a logický důvod takového jednání.

Soud vzal z dokazování dále za prokázané, že společnost PURO-KLIMA a.s. z dané zakázky realizovala čistý zisk ve výši *nejméně* 89.370,-Kč. Touto otázkou se v řízení zabývaly znalecké posudky společností PROFI-TEN a.s. a ZNALEX s.r.o. Prvá jmenovaná společnost ve svém posudku zpracovaném v přípravném řízení (8926) ve spojení s doplňkem tohoto posudku zpracovaným na základě zadání nalézacího soudu (29660), k jehož závěrům byli zpracovatelé před soudem vyslechnuti dne 23.4.2014 a následně ještě dne 25.2.2015, dospěla k závěru o ziskovosti zakázky pro dodavatele ve výši kolem 480.000,-Kč, případnou daňovou povinnost dodavatele zpracovatelé posudku nezohledňovali.

Naproti tomu společnost Znalex s.r.o. ve svém znaleckém posudku č. 521/59/2013, k jehož závěrům zpracovatelé vypovíдали při hlavním líčení dne 19.2.2015, konstatovala, že obchodní marže z realizace dané zakázky činila pro společnost PURO-KLIMA a.s. částku 89.370,-Kč. Tato částka zohledňovala v souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5Tdo 136/2008 ze dne 11.6.2008 (viz výše) také daňovou povinnost k dani z příjmů právnické osoby. Metodologicky byl postup obou znaleckých ústavů (jak potvrdil Ing. Mgr. K [REDACTED] před soudem dne 19.2.2015) fakticky shodný, společnost Znalex s.r.o. oproti druhému ze znaleckých ústavů do režijních nákladů společnosti PURO-KLIMA a.s. navíc zahrnula kromě povinnosti k dani z příjmů také účet 548 – ostatní provozní náklady. Za základ svých skutkových zjištění vzal soud tyto závěry společnosti Znalex s.r.o. s tím, že společnost PURO-KLIMA a.s. z realizace dané zakázky realizovala *nejméně* takovýto zisk (který však mohl být ve skutečnosti vyšší).

Pokud se však týká závěrů posudku ohledně dalších nákladů na záruku a pravidelně bezpečnostní technické kontroly po dobu záruky (ve výši 253.316,- Kč), tyto soud do celkových nákladů nezohlednil. Zpracovatel posudku nebyl schopen v tomto ohledu dostatečným způsobem osvětlit, jak byla tato částka kalkulována, když fakticky uvedl, že „od právního zástupce společnosti, tzn. od zadavatele, jsme dostali dokument podepsaný zaměstnancem společnosti, kde se vyčísľují jednotlivé náklady na servisní a pozáruční servis, konzultovali jsme to, a dospěli jsme k tomu, že jsou oprávněné.“ Ing. Mgr. C [redacted] za zpracovatele posudku před soudem připustil, že neměli potenciál prozkoumat detailně, na které přístroje se tato částka vztahuje, částka jim ale přišla přiměřená, otázku, zdali byla daná částka skutečně společností PURO-KLIMA a.s. vynaložena, zpracovatelé posudku neřešili s tím, že se jednalo o paušální částku, „kdyby se něco rozbilo.“ V této části soud závěry společnosti Znalex s.r.o. neakceptoval, neboť z dokazování nevyplývá, že by tyto náklady z odpovědnosti za vady ve skutečnosti společnosti vznikly. Znalci zde fakticky pouze převzali vyčíslení nákladů na záruku ze strany zadavatele posudku (!) ve výši 2% z pořizovací hodnoty přístrojů, aniž by se jakkoliv zabývali také otázkou, zdali tyto náklady společnosti PURO-KLIMA a.s. v daném případě také vznikly či nikoliv.

Bod 6), 7) – veřejné zakázky „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a.s., nemocnici Středočeského kraje Nemocnice Kutná Hora“ a „Technologie pro objekt SO 04 – Pávilon N – Oblastní nemocnice Kolín“

Spáchání tohoto skutku bylo obžalobou kladeno za vinu MUDr. K [redacted] a MUDr. K [redacted] MUDr. Ř [redacted] a I [redacted] N [redacted] s MUDr. R [redacted] Poslední dva jmenovaní jsou, jak již bylo výše uvedeno, v dané fázi řízení stíháni odděleně, oba spáchání tohoto skutku popřeli a stručná rekapitulace jejich výpovědi je v tomto rozsudku v jeho předchozích částech. MUDr. K [redacted] a MUDr. K [redacted] jeho spáchání popřeli také a k žalobě jako celku se vyjádřili způsobem popsáným u bodu 1) tohoto rozsudku. Obžalovaný MUDr. Ř [redacted] v přípravném řízení dne 24.10.2012 a následně znovu dne 10.12.2012 využil svého práva a k věci nevypovídal. Při hlavním líčení dne 28.8.2013 obžalovaný k věci vypovídal. Na počátku své výpovědi popřel, že by skutky, které mu byly kladeny za vinu, spáchal. Obžalovaný zrekapituloval historii a obchodní aktivity společnosti HOSPIMED s.r.o., jejímž je zakladatelem, společníkem a v minulosti také byl jejím jednatelem, obžalovaný také část své výpovědi věnoval otázce „kompletačních“ dodávek společností realizovaných. MUDr. Ř [redacted] se dále vyjádřil k jeho vztahu k ostatním obžalovaným s tím, že MUDr. R [redacted] viděl pouze

dvakrát při oficiálních příležitostech, MUDr. K. [REDAKCE] dvakrát jako dodavatel ON Kladno navštívil před vánočními svátky v roce 2010 a 2011. MUDr. K. [REDAKCE] zná obžalovaný již od dob studií, po delší odmlce se spolu dostali do kontaktu v roce 2010 a následně se s ním v letech 2011 a 2012 obžalovaný MUDr. Ř. [REDAKCE] asi čtyřikrát sešel a řešili spolu požadavky na dodávku zdravotnické techniky do kladenské nemocnice. MUDr. Ř. [REDAKCE] také MUDr. K. [REDAKCE] představoval technologii roboticky asistované chirurgie a předával mu k tomu také marketingové podklady. Ostatní hovory obou jmenovaných měly soukromý charakter. Obžalovaný MUDr. Ř. [REDAKCE] kategoricky konstatoval, že nikdy s MUDr. K. [REDAKCE] nejednal o žádné veřejné zakázce, ve které by jako zástupce společnosti HOSPIMED s.r.o. mohl či dokonce měl získat výhodu a nikdy mu MUDr. K. [REDAKCE] nenabízel možnost ovlivnit podmínky jakékoliv veřejné zakázky ve prospěch společnosti HOSPIMED s.r.o. V této části však bylo jeho obhajoba provedenými důkazy (viz níže) zcela přesvědčivě vyvrácena. L. N. [REDAKCE] byla MUDr. Ř. [REDAKCE] dle jeho výpovědi představena v roce 2009 nebo 2010 a žádný jiný osobní či písemný kontakt s ní nikdy neměl, obžalovaný vyloučil, že by jejím prostřednictvím ovlivňoval jakoukoliv zakázku. Obžalovaný dále poukázal na skutečnost, že je také zakladatelem společnosti Antonie hotels s.r.o., která v souvislosti s čerpanými dotacemi od Evropské unie využívala také služeb administrátora ML Compet a.s. V souvislosti s tímto ze společnosti HOSPIMED s.r.o. komunikovaly od přelomu září a října 2011 pracovnice Ing. H. [REDAKCE] (ředitelka divize kompletací) a D. [REDAKCE] dne 22.2.2012 se s ML Compet podepisovala mandátní smlouva. Obžalované Ing. D. [REDAKCE] a Ing. M. [REDAKCE] zná obžalovaný MUDr. Ř. [REDAKCE] z několika obchodních schůzek, Ing. J. [REDAKCE] zná jako předsedu představenstva konkurenční společnosti, se kterým se potkával na výstavách a v několika případech také jako s partnerem při realizaci ve sdružení. MUDr. H. [REDAKCE] obžalovaný zná jako dřívějšího zaměstnance HOSPIMED s.r.o., který následně v roce 2005 odešel do B. Braun Medical s.r.o. Ostatní obžalované MUDr. Ř. [REDAKCE] dle své výpovědi nezná.

Ve vztahu ke konkrétnímu skutku, jehož spáchání je mu kladeno za vinu, MUDr. Ř. [REDAKCE] popřel, že by se jakkoliv podílel na tvorbě zadávací dokumentace a podrobně rozebral, z jakých důvodů předmětnou zadávací dokumentaci nepovažuje za jakkoliv diskriminační. Tuto zadávací dokumentaci fyzicky viděl až ve vyšetřovacím spisu, hodnota budoucí veřejné zakázky však byla známa z veřejně dostupných zdrojů od roku 2009. Kalkulaci společnosti do soutěže obžalovaný upravoval ve vztahu ke kalkulované marži směrem dolů, „Kolín“ byl kalkulován s mírným ziskem, „Kutná hora byla kalkulována na nulu.“ Aby bylo možno legálním způsobem vytvořit 12.000.000,-Kč (jak hovoří obžaloba o úplatku), bylo by dle

obžalovaného třeba generovat hrubý zisk 17.500.000,-Kč. Obžalovaný dále popřel, že by mezi ním a MUDr. K[REDAKCE] kdy došlo k jakékoliv dohodě týkající se úplatku s tím, že takovou by nikdy nepřijal a považoval by ji za osobní urážku. Potvrdil, že ke schůzce mezi ním a MUDr. K[REDAKCE] dne 27.12.2011 skutečně došlo, jak byla zadokumentována, ovšem jednali pouze o konkrétním produktu, který byl předmětem již probíhající dodávky do ON Kladno, schůzku asi nikdo neinicíoval a vyplynula z předchozí návštěvy MUDr. Ř[REDAKCE] u MUDr. K[REDAKCE] s MUDr. K[REDAKCE] jednal jako s náměstkem ON Kladno. Kromě informací dle MUDr. Ř[REDAKCE] na schůzce s MUDr. K[REDAKCE] k žádnému předání nedošlo. Obžalovaný MUDr. Ř[REDAKCE] také potvrdil, že se setkal s MUDr. K[REDAKCE] i dne 10.2.2012, předmětem této schůzky bylo jednání o stejném produktu jako při schůzce předchozí, zároveň také MUDr. K[REDAKCE] předal v kufříku obsáhlý soubor informací o roboticky asistované chirurgii. Tento kufřík mu již MUDr. K[REDAKCE] nevracel. Obžalovaný také vypověděl, že nemohl být ani členem žádné organizované skupiny, když z osob dotčených tímto řízením zná pouze MUDr. K[REDAKCE] a s nikým jiným ani nekomunikoval. MUDr. Ř[REDAKCE] v souvislosti s předmětnými řízeními také poukázal na kontrolní funkci regionálního operačního programu, který v daném případě nezjistil žádná pochybení či rozpor se zákonem. MUDr. Ř[REDAKCE] dále zrekapituloval, že zakázka byla realizována za ceny obvyklé, zisková marže se pohybovala spíše v dolní polovině rozpětí a zadávací dokumentace nebyly diskriminační. Ve vztahu k prostorovým odposlechům obžalovaný uvedl, že nemá žádné stanovisko ani vyjádření, protože se jedná o rozhovory mezi třetími osobami, které nezná v souvislosti s kontextem jejich komunikace.

Ředitel ON Kolín MUDr. F[REDAKCE] C[REDAKCE] při hlavním líčení dne 25.10.2013 uvedl, že plán rozvoje nemocnice měl kromě jeho samotného na starosti management nemocnice, náměstek pro léčebně preventivní péči, ekonomický náměstek a hlavní sestra, jednání s primáři vedl většinou Ing. U[REDAKCE] Svědek potvrdil, že ovládací smlouva se na chodu nemocnice projevovala zejména v oblasti zakázek, zadávací dokumentace se před předložením valné hromadě předkládaly MUDr. K[REDAKCE] jako „řídící osobě.“ MUDr. K[REDAKCE] svědek vnímal jako zástupce „ovládající osoby.“ Oba jmenované ředitel nemocnice vnímal jako své nadřízené. Existence tohoto vztahu ovládající a ovládané osoby skončila k 31.12.2012. Svědek také potvrdil, že představenstvo v nemocnici nesídlilo a setkávali se minimálně, toto bylo upozaděno ve prospěch valné hromady. Svědek dále popsal obecně průběh přípravy a realizace daných řízení a popřel, že by mu bylo ohledně předmětných zakázek známo cokoliv nestandardního či nezákonného.

Z pohledu skutečností podstatných pro toto trestní řízení vypovídal shodně i svědek Ing. R. [REDACTED] U [REDACTED] – ekonomický náměstek ON Kolín při hlavním líčení dne 17.4.2014.

I přes shora zrekapitulovanou obhajobu obžalovaných má soud jejich vinu za bezpečně prokázanou níže uvedenými důkazy. Z listin vyplývají především následující skutečnosti.

Rozhodnutím jediného akcionáře Oblastní nemocnice Kolín a.s., nemocnice Středočeského kraje (ON Kolín) ze dne 11.11.2011 rada Středočeského kraje vyslovila souhlas se zadávací dokumentací nadlimitní veřejné zakázky na „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín a.s., nemocnice Středočeského kraje, Nemocnice Kutná Hora“ zadávané v otevřeném výběrovém řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů. Představenstvu oblastní nemocnice bylo současně uloženo toto výběrové řízení realizovat (č.l. 21366 a násl.). Zakázka byla následně zveřejněna v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 21.11.2011. Samotná zadávací dokumentace k této zakázce je ve spisu založena na č.l. 21380 a násl. Zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce si vyzvedly dle č.l. 21439 a násl. subjekty HOSPIMED, s.r.o., GE Medical Systems Česká republika, s.r.o., A.M.I. – Anylytical Medical Instruments s.r.o., MAQUET Medizintechnik GmgH, B. Braun Medical s.r.o., BioVendor – Laboratorní medicína a.s., AKIT, s.r.o., Abbot Laboratories, s.r.o., Radix CZ, s.r.o., Hypokramed s.r.o., Beckman Coulter Česká republika s.r.o., TRANSKONTAKT – MEDICAL, s.r.o., MARTEK MEDICAL, a.s., FOMEI a.s., PURO-KLIMA a.s., CHIRONAX ESTRAL, s.r.o. Po dodatečných dotazech a rozeslání příslušných informací jednotlivým subjektům následně nabídku do soutěže podaly subjekty HOSPIMED s.r.o. (s nabídkovou cenou ve výši 12.677.260,-Kč bez DPH) a PURO-KLIMA a.s. (s nabídkovou cenou ve výši 12.908.102,-Kč bez DPH). 12.12.2011 následně měla zasedat komise pro posouzení a hodnocení nabídek (jejímž členem byla mimo jiné L [REDACTED] N [REDACTED]) a jako vítězná byla vybrána nabídka společnosti HOSPIMED, s.r.o. (21516) Dne 29.12.2011 byla vítězná společnost vyzvána k uzavření smlouvy a kupní smlouva byla také v tentýž den uzavřena (č.l. 21543).

V případě akce „Rekonstrukce a modernizace objektu SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín a.s., nemocnice Středočeského kraje“ byla zakázka zveřejněna ve věstníku dne 26.9.2011 (č.l. 20140), když předtím dne 19.9.2011 Rada Středočeského kraje v působnosti valné hromady nemocnice vyslovila souhlas se zadávací dokumentací této

zakázky. „Administrátorem“ této zakázky byla pro ON Kolín na základě smlouvy ze dne 21.9.2011 (20121) společnost ML Compet a.s. jednající I. N. jako členem představenstva. Jelikož financování realizace této veřejné zakázky mělo být také z prostředků Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, prioritní osy – Integrovaný rozvoj území, oblast podpory – rozvoj měst, proběhla předběžná kontrola zadávací dokumentace na Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy, záznam o této kontrole je na č.l. 20118 spisu. Samotná zadávací dokumentace k této zakázce je potom založena na č.l. 20141 a násl. spisu. Tuto zadávací dokumentaci si následně vyzvedly subjekty PURO-KLIMA a.s., HOSPIMED, s.r.o., GE Medical Systems Česká republika, s.r.o., A.M.I. – Anylytical Medical Instruments s.r.o., OLYMPUS Czech Group, s.r.o., Abbot Laboratories, s.r.o., NEWTON Technologies, a.s., TRANSKONTAKT – MEDICAL, s.r.o., Medinet, s.r.o., 2T engineering s.r.o. V rámci řízení následovaly doplňující dotazy jednotlivých uchazečů a dodatečné informace, které jim v reakci na to byly administrátorem zasílány. Dne 15.11.2011 podaly (v rozmezí dvou minut) nabídku do soutěže společnosti HOSPIMED s.r.o. a PURO-KLIMA a.s. (č.l. 20215 a 20216). Komise pro otevírání obálek zasedala v tentýž den, nabídková cena společnosti HOSPIMED, s.r.o. činila částku 117.428.670,-Kč bez DPH, společnost PURO-KLIMA a.s. nabídla cenu 119.172.100,-Kč bez DPH. Dne 21.11.2011 následně komise pro posouzení a hodnocení nabídek (č.l. 20268 a násl.), jejímž členem byla mimo jiné I. N. vybrala jako vítěznou nabídku společnosti HOSPIMED, s.r.o. Kupní smlouva týkající se této zakázky byla posléze uzavřena dne 27.12.2011 (č.l. 20301 a násl. spisu). Součástí spisu jsou dále i dodatky této kupní smlouvy (č.l. 20326 a 20328).

Jak již bylo uvedeno výše, akce „Rekonstrukce a modernizace objektu SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín a.s., nemocnice Středočeského kraje“ byla také částečně financována z prostředků Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy. S tím souvisejí listiny vztahující se k samotné dotaci z prostředků ROP. Na č.l. 20360 a násl. je založena složka tohoto projektu obsahující samotnou žádost o dotaci včetně příloh popisujících a identifikujících daný projekt. Tento projekt byl ROP Střední Čechy zaregistrován 15.6.2009 (20677) a pracovníky ROP byl posouzen jako přijatelný. Na č.l. 20888 a násl. je založeno posouzení ústavu kvalifikovaného pro znaleckou činnost, kterým byl ke dni 26.10.2009 posouzen mimo jiné předmětný projekt a žádost o dotaci z ROP Střední Čechy z pohledu kalkulovaných nákladů a jejich přiměřenosti a účelnosti. Dne 28.5.2010 byla mezi ON Kolín a Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy (ROP), za kterou smlouvu podepisoval MUDr. D. R. uzavřena smlouva o

poskytnutí dotace na daný projekt, tato smlouva včetně v ní uvedené kalkulace dotace je založena na č.l. 21060 a násl. spisu. Po samotném skončení zadávacího řízení týkajícího se předmětné veřejné zakázky byla před rozhodnutím o výběru (které podléhalo schválení valné hromady) dne 30.11.2011 veškerá nezbytná dokumentace postoupena ke kontrole Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy (21127). Po provedené kontrole ROP Střední Čechy dne 6.12.2011 konstatoval, že postup zadavatele při zadání zakázky byl schválen (21132). Ve spisu jsou dále založeny jednotlivé monitorovací zprávy týkající se realizace projektu a jeho kontroly ze strany ROP Střední Čechy, žádosti o platbu na základě fakturace dodavatele díla a protokoly o kontrole těchto žádostí včetně dokladů prokazujících platbu ze strany ROP Střední Čechy na účet ON Kolín. Jak vyplývá mimo jiné ze sdělení ROP Střední Čechy (24729) na základě výše uvedené uzavřené smlouvy o poskytnutí dotace byly proplaceny příjemci dotace v rámci předfinancování finanční prostředky ve výši 29.796.016,40 Kč, kdy se jednalo o dotaci týkající se pouze pořízení zdravotnické technologie.

I když i tato zakázka byla, jak bylo výše uvedeno, podrobena kontrole ze strany ROP Střední Čechy, i v tomto případě soud odkazuje na již výše soudem podrobně rozvedené hodnocení mechanismu kontrol ze strany ROP, které fakticky nebyly schopné odhalit manipulaci zakázek, jakou obžalovaní společně jako organizovaná skupina prováděli. Kontroly zadávacího řízení ze strany ROP jistě mohly (a také se tak stávalo) odhalit formální nedostatky zadávacích řízení nebo např. ceny převyšující ceny obvyklé, nebyly však způsobilé odhalit předem uzavřenou dohodu jednotlivých soutěžitelů a osob podílejících se na administraci zakázky za jejího zadavatele ev. administrátora či samotný podíl pracovníků soutěžitele na tvorbě zadávací dokumentace či např. na formulaci odpovědí na dodatečné dotazy ostatních soutěžitelů.

Pokud se týká prokázaného osobního zájmu především obžalovaných K [REDAKCE] o tuto zakázku a její manipulaci, potom soud vycházel z následujících důkazů. Již v samotném počátku celého zadávacího řízení do tohoto ingerovala MUDr. K [REDAKCE] tím způsobem, že jako i v ostatních případech jí byl ze strany ON Kolín (pracovnice B [REDAKCE] s evidentním vědomím vedení ON Kolín (pracovníci jsou uvedeni v kopii e-mailové zprávy) před předložením materiálu týkajícího se nemocnice v Kutné Hoře valné hromadě nemocnice tento materiál zaslán fakticky k odsouhlasení dne 22.8.2011 (5021) a teprve její pokyn k odeslání tohoto materiálu (na č.l. 5031 se v e-mailu doslova uvádí: „materiál pošlete“) tak byl

nezbytným předpokladem pro předložení valné hromadě. Jedná se o další důkaz toho, že vedení jednotlivých oblastních nemocnic nejednala v těchto případech autonomně ale pod dohledem a především vedením obžalovaných za využití institutu ovládající nemocnice, kterou byla ON Kladno. Obdobná komunikace potom proběhla i ohledně zakázky na SO 04 – Pavilon N v ON Kolín dne 9.9.2011 (5149). I v tomto případě obž. MUDr. K [REDACTED] (5174) vydává jasný pokyn k předložení materiálu valné hromadě, i zde je z kontextu komunikace naprosto zřetelné, že její souhlas byl pro předložení materiálu ke schválení valné hromadě (a tedy samotnému následnému vyhlášení veřejné soutěže) zcela nezbytný. I obžalovaný MUDr. K [REDACTED] se na manipulaci této zakázky podílel již od jejích ranných fází. Dne 30.11.2011 si obž. MUDr. Ř [REDACTED] prostř. sms zpráv (3402 a násl.) domluvil schůzku s MUDr. K [REDACTED] na následující den (3410). Další schůzka obou mužů potom byla dojednána dne 7.12.2011 (3443) na následující den poté, kdy MUDr. Ř [REDACTED] navštíví MUDr. K [REDACTED] v její kanceláři v ON Kladno. Stejným dnem (8.12.2011 je také datováno oznámení o výběru nejvhodnější nabídky v řízení ohledně pavilonu SO 04 – Pavilonu ON Kolín). V období konce listopadu a prosince je ze zaznamenaných telefonických hovorů a sms také patrná zjevně krycí komunikace mezi I [REDACTED] N [REDACTED] a pracovníci společnosti HOSPIMED s.r.o. H [REDACTED] týkající se mimo jiné přeposílání materiálů e-mailem a jejich poměrně častý kontakt (3396, 3399, 3417, 3419, 3424, 3439, 3448, 3459 – 3461, 3517, 3525). Přinejmenším na 29.11.2011 si také obě jmenované sjednaly osobní schůzku. Komunikace N [REDACTED] a H [REDACTED] zřetelně koresponduje s tím, že v tuto dobu obž. N [REDACTED] rozesílala jednotlivým tazatelům odpovědi na žádosti o dodatečné informace.

V den, kdy se MUDr. Ř [REDACTED] měl setkat s MUDr. K [REDACTED] a následně MUDr. K [REDACTED] v ON Kladno, také proběhl následně v kanceláři MUDr. K [REDACTED] hovor mezi ní a MUDr. K [REDACTED]. Tento záznam z 8.12.2011 je rozebrán již výše u skutku pod bodem 5) a vyplývá z něj, že 19. bylo domluvené předání úplatku (MUDr. K [REDACTED] MUDr. K [REDACTED] informuje o nepřítomnosti dalšího z obžalovaných v České republice od 27., na což on reaguje slovy: „budeme sušit docela dost peněz ...19. a 27. mám já ty termíny“. Na dotaz, kolik to bude, MUDr. K [REDACTED] sděluje, že 19. bude půlka čtyřky. V daném případě se dle závěru soudu jednalo o částku 2.000.000,-Kč jako první poloviny úplatku za zakázku na D3 ON Příbram, druhá polovina potom byla předána dne 27.12.2011 a v tentýž den také (viz níže pod bodem 6) obžalovaný MUDr. K [REDACTED] obdržel částku 4.000.000,-Kč od obžalovaného MUDr. Ř [REDACTED] v souvislosti se zakázkou v ON Kolín).

Samotné zasedání hodnotící komise ohledně vybavení kutnohorské nemocnice potom bylo zcela evidentně pouze inscenované a tato komise se v daný den fakticky vůbec nesešla, tato manipulace zcela zřetelně vyplývá z telefonického hovoru I. N. s Ing. U. dne 12.12.2011 (3465), kdy se jej kolem 16. hodiny zcela nepokrytě dotazuje, jestli mohla komise zasedat v uvedený den (dle ve spisu založených pozvánek se zasedání konalo již od 13 hodin) a poté, kdy jmenovaný přísvedčí, tak jej informuje, že administrátor zašle (zřejmě k doplnění podpisů) příslušné protokoly. Listiny popisující zasedání této komise tak zcela nepochybně neodpovídají skutečnosti a opět, jak již bylo soudem opakovaně konstatováno, pouze navenek vzbuzují dojem zcela řádného a zákonného postupu ve věci, jako tomu bylo i v mnoha dalších ohledech u skutků, které jsou předmětem tohoto rozhodnutí. Ve skutečnosti však obžalovaní za využití služeb administrátora pouze řádný a zákonný průběh řízení předstírali a byly k tomu vyhotovovány odpovídající doklady.

V den „zasedání“ komise pro hodnocení nabídek ohledně veřejné zakázky kutnohorské nemocnice potom v prostorovém záznamu ze dne 12.12.2011 hovoří MUDr. K. s MUDr. K. ohledně rozdělování zdravotnických zakázek ve Středočeském kraji, i tento hovor jasně potvrzuje, že se ve skutečnosti nejednalo o řádné a zákonné soutěže ale o rozhodování několika málo lidí, kdo jakou zakázku získá (MUDr. K. doslova o společnosti HOSPIMED s.r.o., kterou hodnotí jako nejvíce agilní, uvádí, že „taky dostali všechno, co mají teď“ vysoutěžené, a pak už nic nedostanou“, razantnější přístup vůči této společnosti také odůvodňuje tím, „aby si nemyslel (MUDr. Ř.), že nás úkoluje.“ Soustředěný „dohled“ nad kutnohorskou zakázkou také potvrzuje záznam hovoru manželů K. ze dne 16.12.2011 (2811) o výběru vítězné nabídky v této veřejné zakázce.

Dne 19.12.2011 byl zaznamenán další hovor manželů K. v ON Kladno (2812 a násl.), ve kterém, jak již bylo zmiňováno u odůvodnění skutku 5) tohoto rozsudku, MUDr. K. hovoří o přebírání úplatků od Ing. J. dále evidentně hovoří o dělení úplatků mezi K. a dalšího obžalovaného ve věci a opět hovoří o tom, že „27. bude ještě ten Ř.“. Tato poznámka je v kontextu dalších zmíněných důkazů opět důkazem sjednaného převzetí úplatku MUDr. K. od MUDr. Ř. dne 27.12.2011. Tomuto závěru svědčí i následující záznam hovoru K. z téhož dne na č.l. 2815. Plánovaného dělení úplatků (od Ing. J. a MUDr. Ř.) se potom také týká další hovor K. z 19.12.2011 na č.l. 2816 a násl. spisu. Další hovor manželů K. z téhož dne (2817) potom potvrzuje, že schůzka s MUDr. Ř. (J.) byla dojednána na 27.12.2011 ve 12:00 hod. Tomu

také odpovídá poznámka v diáři MUDr. K[REDAKCE] u data 27.12.2011 (zde je dobré připomenout, že se jednalo o den, kdy byla podepsána kupní smlouva mezi ON Kolín a společností HOSPIMED s.r.o. ohledně zakázky týkající se objektu SO 04 – Pávilon N, smlouva týkající se kutnohorské nemocnice byla podepsána dva dny poté) - 12 hod. J[REDAKCE] – Ambiente, 13:45 M[REDAKCE] K[REDAKCE] ve spodní části poznámek pro tento den je ještě napsána zkratka HT odpovídající tomu, jak byl opakovaně v některých písemnostech skrytě označován hejtman MUDr. R[REDAKCE]. Ten ostatně také v uvedený den večer manžele K[REDAKCE] v jejich bydlišti skutečně navštívil (jak vyplývá opět z prostorového odposlechu z večerních hodin toho dne v místě bydliště K[REDAKCE]).

Samotné předání úplatku MUDr. Ř[REDAKCE] MUDr. K[REDAKCE] prokazují následující důkazy. Ještě před samotným setkáním se MUDr. Ř[REDAKCE] MUDr. K[REDAKCE] omlouvá za krátké zpoždění (3548). Průběh schůzky poté, kdy se již oba její aktéři v restauraci Ambiente skutečně ve 12:15 hod. sešli, dokumentuje protokol o sledování osob a věcí (3260 a násl. spisu). Byť se sledováním nepodařilo zachytit samotné předání úplatku, jeho předání MUDr. Ī[REDAKCE] v tento den MUDr. K[REDAKCE] (jako zálohu za Pávilon N ON Kolín a zakázku v kutnohorské nemocnici) ve výši 4.000.000,-Kč má soud za prokázané především z prostorového odposlechu z bydliště manželů K[REDAKCE] ze dne 6.2.2012 (3062 a násl. spisu). V tomto hovoru se MUDr. K[REDAKCE] dotazuje, kolik teď J[REDAKCE] (Ř[REDAKCE] v kufru přinese, zda se bude jednat o „dvanáctku“, na což MUDr. K[REDAKCE] odpovídá, že přinese osm „i s tou Kutnou Horou“. Následně se MUDr. K[REDAKCE] dotazuje, kolik „tady bude mít D[REDAKCE]“ a MUDr. K[REDAKCE] sděluje, že čtyři. MUDr. K[REDAKCE] také v rozhovoru konstatuje, že už dostali (od MUDr. Ř[REDAKCE]) zálohu, která ještě není rozdělená, dohromady se zálohou se jedná o „dvanáct“, což jsou „čtyři pro každého.“ Že je i v tomto případě řeč o milionech potvrzuje nejen předchozí hovor MUDr. K[REDAKCE] z téhož dne (3062), kde popisuje, že má v trezoru nahoře „trojku, dole je pět“ (takovéto částky v řádech milionů skutečně byly v bydlišti K[REDAKCE] při domovní prohlídce nalezeny), ale také obdivné konstatování MUDr. K[REDAKCE] na č.l. 3063, kde na zjištění, že se jedná o „čtyři pro každého“ reaguje slovy „to je síla docela už, to je síla.“ Uspokojení jmenované také jasně číší z jejího následného komentáře „tím pádem já z toho mám čtyři, tady mám pět. No teda tak jsem v cíli.“ V tomto hovoru se také K[REDAKCE] baví o tom, že v pizzerii to není zrovna nejpříjemnější a MUDr. K[REDAKCE] nabízí, že by jela společně s MUDr. K[REDAKCE], což on odmítá. Dle obsahu tohoto hovoru mělo k předání zbytku úplatku dojít v pátek 10.2.2012. Tomu plánovanému setkání ostatně odpovídá opět poznámka u tohoto dne v diáři MUDr. K[REDAKCE] – 12 hod. J[REDAKCE] pizzérka (příloha č. 4 spisu). Z období celého ledna

2012 potom byla zaznamenána celá řada „kódované“ telefonické komunikace mezi MUDr. K[REDAKCE] a MUDr. Ř[REDAKCE] (č.l. 3565, 3581 a následující), kdy oba aktéři hovořili ve zjevné snaze zakrýt pravý smysl hovoru v případě jeho odposlechu. Obdobný způsob komunikace v tomto období vedla i L[REDAKCE] N[REDAKCE]s pracovníci společnosti HOSPIMED s.r.o. H[REDAKCE] (např. 3561, 3563, 3574, 3584, 3628, 3694).

Závěru soudu, že dne 10.2.2012 měl být MUDr. Ř[REDAKCE] předán úplatek MUDr. K[REDAKCE] potom svědčí i hovor manželů K[REDAKCE] v uvedený den po půl desáté ráno, kdy MUDr. K[REDAKCE] (2922 a násl. spisu) konstatuje, že odjede do Prahy a po příjezdu domů „to bude počítat a pak to dá asi dolů“ – zde se evidentně (i dle dalšího obsahu hovoru) jedná o hovor o počítání peněz a jejich následném přemístění do podzemního trezoru, který byl v bydlíšti obžalovaných K[REDAKCE] při domovní prohlídce nalezen. Setkání MUDr. K[REDAKCE] a MUDr. Ř[REDAKCE] dne 10.2.2012 bylo opět zadokumentováno protokolem a sledování osob a věcí (3260 a násl. spisu). Z tohoto důkazu je mimo jiné zcela nepochybné, že v průběhu schůzky došlo k předání černého kufříku MUDr. Ř[REDAKCE] MUDr. K[REDAKCE]. Níže uvedené důkazy potom prokazují, že v kufříku se nalézalo 8.000.000,-Kč jako doplatek úplatku za kolínské „Nko“ a zakázku nemocnice v Kutné Hoře.

Obsah a kontext další zaznamenané komunikace manželů K[REDAKCE] potom naprosto jednoznačně vyvrací nepravdivou a ryze účelovou obhajobu MUDr. Ř[REDAKCE] dle které měly být v kufříku pouze reklamní materiály ke zdravotnickým přístrojům. Kromě skutečnosti, že by bylo až úsměvné předávat potencionálnímu zákazníkovi reklamní materiály v zamčeném kufříku bez poskytnutí klíče či vstupního kódu do něj (z následných hovorů MUDr. K[REDAKCE] totiž mimo jiné vyplývá, že musel zámky od kufříku posléze vypáčit) o obsahu předaného zavazadla posléze manželé K[REDAKCE] hovoří dne 10.2.2012 v místě jejich bydliště (3064). V tomto hovoru je popisováno uložení peněz (zmíněno bylo, že část je v korunách) opět do podzemního trezoru, MUDr. K[REDAKCE] se raduje a říká, že má „šílenou radost, že to dnes přinesl.“ V následující komunikaci na č.l. 3065 potom MUDr. K[REDAKCE] popisuje samotné setkání s MUDr. Ř[REDAKCE] („Ř[REDAKCE] přišel načas, už jsem viděl, že nese kufr“). Těžko si představit takovéto nadšení obou obžalovaných z donesených reklamních materiálů v uzamčeném kufru. MUDr. K[REDAKCE] dále popisoval, že kufr byl pěkný a tak mu bylo líto, že musel vytrhat zámky. Dále sděluje MUDr. P[REDAKCE] že MUDr. Ř[REDAKCE] byl „hrozně spokojený, pochvaloval si spolupráci a zároveň se ptal, jestli ještě něco bude“. Popis setkání obžalovaný MUDr. K[REDAKCE] zakončil poznámkou „celkem nezávazně jsme se bavili a přitom v tom kufru byla osmička“.

Z popsanych důkazů je podle závěru soudu naprosto zřejmé, že obsahem předaného kufru bylo 8.000.000,-Kč jako doplatek celkového úplatku ve výši 12.000.000,-Kč za předmětné zakázky pro kolínskou nemocnici. Další z důkazů, že bylo v tomto případě děleno 12.000.000,-Kč a že termíny „čtyřka“, „osmička“ apod. byly v hovoru obžalovaných myšleny miliony korun, potom spočívá v záznamu ze dne 13.2.2012 z kanceláře MUDr. K. [REDACTED] kde MUDr. K. [REDACTED] popisuje svůj denní plán, ve kterém mimo jiné vyjmenovává jako jednu z plánovaných činností „rozdělím 12 mega“ (2923). Záznam komunikace manželů K. [REDACTED] v jejich bydlišti ze dne 16.2.2012 (3066) potom jasně dokládá přepočítávání finančních prostředků v řádu milionů a jejich plánované dělení. Během tohoto hovoru je zmiňováno i pálení obálek (ve zjevné snaze po zničení případných stop), MUDr. K. [REDACTED] s potěšením konstatuje, že „tenhle týden přinesl strašný prachy, které lidi nevydělají za celý život.“ V další části této komunikace je potom dokumentován příjezd MUDr. R. [REDACTED] do bydliště K. [REDACTED] a předávání jeho části úplatku (3070 a násl.).

Výše uvedené důkazy tak i přes absenci doznání jednotlivých obžalovaných podle soudu naprosto jednoznačně svědčí závěru, že i tyto dvě veřejné zakázky byly předem připraveny pro společnost HOSPIMED s.r.o. jako pro jejich vítěze a za to byl přislíben a také posléze MUDr. Ř. [REDACTED] poskytnut úplatek v celkové výši 12.000.000,-Kč, který převzali manželé K. [REDACTED] a dále se o něj také spolu s dalším z původně společně obžalovaných rozdělili. Provedené důkazy také jasně prokazují účast představitelky administrátora na manipulaci této veřejné zakázky, která se mimo jiné např. podílela na pouhém předstíraném zasedání hodnotící komise (které také měla být členkou) a na výrobě listin, které měly takové zasedání osvědčovat (viz výše). V daném případě administrátor také zpracovával mimo jiné zadávací dokumentaci a komunikoval s ROP Střední Čechy o veřejné zakázce, která měla být dotována z prostředků EU a tomuto také předával příslušné doklady o průběhu řízení. Se závěrem soudu o manipulaci této zakázky ostatně koresponduje i četnost a především zjevně krycí forma komunikace I. [REDACTED] N. [REDACTED] s pracovníci společnosti HOSPIMED s.r.o. H. [REDACTED], která byla přímá podřízená MUDr. Ř. [REDACTED]. Je jistě možné, že tato pracovnice společnosti HOSPIMED s.r.o. s I. [REDACTED] N. [REDACTED] komunikovala i o dalším projektu MUDr. Ř. [REDACTED] týkajícím se výstavby hotelu ve Frýdlantu, nicméně z obsahu a formy komunikace H. [REDACTED] s N. [REDACTED] má soud za prokázané (v kontextu dalších zmíněných důkazů ve věci), že společnosti HOSPIMED s.r.o. bylo prostřednictvím pracovnice této posléze vítězné společnosti poskytnuto výsadní postavení a bylo jí umožněno podílet se jak na tvorbě zadávací dokumentace tak také např. na formulaci dodatečných informací v reakci na dotazy

uchazečů. Svědkyně H. [REDACTED] ve své výpovědi především popsala svoji pracovní náplň ve společnosti HOSPIMED s.r.o., pokud má potom soud zhodnotit samotnou výpověď Ing. H. [REDACTED] potom byla pro soud především nevěrohodná ta část její výpovědi, ve které popřela, že by s kýmkoliv z administrátorské společnosti vyjma dodatečných dotazů komunikovala ohledně předmětných zakázek. Doba zachycené komunikace (zde je možno odkázat na jednotlivé časové údaje kroků ohledně projektu hotelu ve Frýdlantu, jak je MUDr. Ř. [REDACTED] uváděl ve své výpovědi dne 28.8.2013), její četnost a především obsah této komunikace tomu totiž podle závěru soudu nesvědčí. Jmenovaná svědkyně ostatně také nebyla schopna přesvědčivě vysvětlit smysl některých zpráv, které si s L. N. [REDACTED] zasílaly (jednalo se například o sms zprávy s textem „jukni se“ upozorňující na zaslání dalšího obsahu jiným způsobem).

Ve vztahu ke společnosti HOSPIMED s.r.o. a její činnosti vypovídal dne 18.4.2014 před soudem také svědek T. [REDACTED] P. [REDACTED] projektový manažer této společnosti. Jmenovaný popsal náplň své pracovní činnosti při přípravě nabídek společnosti. Přímou nadřízenou svědka byla Ing. H. [REDACTED]. Jakoukoliv vědomost o manipulaci veřejných zakázek svědek popřel.

I v případě tohoto řízení odpovídal „modus operandi“ dalším skutkům popsaným v tomto rozsudku, kdy byla základem systému „svolnost“ určitého opakovaně preferovaného okruhu soutěžitelů s rozdělováním zakázek obžalovanými z prostředí oblastních nemocnic Středočeského kraje (v tomto případě v osobě MUDr. K. [REDACTED]). I v tomto případě bylo (především u zakázky týkající se samotné kolínské nemocnice) soutěžní prostředí „optimalizováno“ určením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení tak, aby byl omezen počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru zabývající se tzv. kompletačními zakázkami (které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek). Tomuto závěru ostatně (mimo dalších důkazů) svědčí také podrobná výpověď Ing. F. [REDACTED] K. [REDACTED] – jednatele společnosti MEDINET s.r.o., který jako jeden z potencionálních uchazečů (společnost si vyzvedla zadávací dokumentaci, nabídku ovšem posléze nepodala) o tuto veřejnou zakázku vypovídal u hlavního líčení dne 24.10.2013, obdobné skutečnosti potom vyplývají také z výpovědi Ing. V. [REDACTED] B. [REDACTED] – obchodního ředitele společnosti Dräger Medical s.r.o., který vypovídal u hlavního líčení dne 27.3.2014 k výběrovým řízením týkajícím se ON Mladá Boleslav, ON Příbram, ON Kolín. I tento svědek potvrdil, že přestože neviděl žádný takový písemný

dokument, tak z jednání na trhu vyplynulo, že byl trh dohodou soutěžitelů rozdělen, jedná se o dlouhodobou praxi, bylo vidět, jak to funguje. Na výslovný dotaz, zda byla v souvislosti s dodávkou nějaké zdravotnické technologie a materiálu někdy požadována zadavatelem určitá provize nebo výhoda, svědek Ing. V. B. poměrně upřímně odpověděl, že „většinou to šlo mimo nás přes zprostředkovatele, kdy spíš bylo naznačeno, přes koho to má jít.“

Jak již soud konstatoval, nejednalo se o naprosto spolehlivý způsob, který by eliminoval „nechtěné“ uchazeče (viz např. bod 8) tohoto rozsudku a jednání společnosti A.M.I. – Analytical Medical Instruments s.r.o.), nicméně přinejmenším v případě skutků popsanych v tomto rozsudku to svůj účel pro obžalované splnilo a ze zaznamenaných prostorových i telefonních odposlechů lze také dovodit, že tento systém fungoval a byl realizován v podstatně více případech. Jednotliví obžalovaní tak i v případě této zakázky jednali ve vzájemné koordinaci a shodě, aby to byla právě společnost HOSPIMED s.r.o., kdo podá nejvýhodnější nabídku a stane se tak vítězem v řízení. Takto dopředu zamýšlené ovlivnění výběrového řízení jasně vyplývá nejplastičtěji z výše zmíněných hovorů mezi obžalovanými K. v kladenské nemocnici a v místě jejich bydliště (kde byl přítomen i MUDr. R.).

Z pohledu chronologie celého jednání obžalovaných poslední, svým významem však velmi podstatným důkazem manipulace celé zakázky je potom i samotné a v řízení zcela bezpečně prokázané předání úplatku v souvislosti s těmito zakázkami MUDr. R. jako vrcholným představitelem vítězné společnosti. Těžko i zde nalézt jiné přijatelné a logické vysvětlení předávání takto vysokých částek, než že se jednalo o „odměnu“ za zvýhodnění společnosti v celém řízení. MUDr. R. jako jednatel a také vlastník společnosti HOSPIMED s.r.o. by těžko takovéto částky bezdůvodně rozdával tím spíše, že se má jednat, jak se o něm ostatně vyjádřili i někteří před soudem, o tvrdého obchodníka.

Pokud se týká prospěchu, který z těchto zakázek společnost HOSPIMED s.r.o. realizovala, vyšel soud i v tomto případě ze znaleckého posudku zpracovaného společností PROFI – TEN a.s. (č.l. 8996 a násl.), k jehož závěrům jeho zpracovatelé vypovídali při hlavním líčení dne 23.4.2014 s tím, že jako i ve výše uvedených případech však byla zohledněna daňová povinnost společnosti.

Bod 8) – veřejná zakázka „Dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B“ Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. nemocnice Středočeského kraje

Spáchání tohoto skutku bylo obžalobou kladeno za vinu obžalovaným MUDr. K[REDAKOVAN], MUDr. K[REDAKOVAN] MUDr. H[REDAKOVAN] a dále v tuto chvíli odděleně trestně stíhaným MUDr. R[REDAKOVAN] a I[REDAKOVAN] N[REDAKOVAN]. Všichni jmenovaní spáchání skutku popřeli a jejich vyjádření k obžalobě je popsáno výše, MUDr. H[REDAKOVAN] (který je stíhán pouze pro tento jediný skutek) v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevypovídal, ve své výpovědi při hlavním líčení také kategoricky popřel, že by spáchal, co je mu kladeno obžalobou za vinu a podrobně rozebral výhodnost „kompletačních“ zakázek pro zdravotnická zařízení. Obžalovaný dále popsal náplň své práce ve společnosti B. Braun Medical s.r.o., kde zastával v dané době pozici projektového manažera s tím, že podpisové právo ve společnosti neměl (mohl schválit platbu pouze do výše 50.000,-Kč), veškeré dokumenty pouze „signoval“, že jsou věcně správné, popsal také způsob fungování společnosti B. Braun Medical s.r.o. v rámci České republiky, její organizační strukturu a její význam na trhu se zdravotnickým materiálem a vybavením. Obžalovaný uvedl, že neví o tom, že by byla někdy z účtu společnosti vybírána částka v řádu milionů korun, všechno se zpravidla platí bezhotovostně. B. Braun Medical s.r.o. je auditována, kdyby byl nález auditora negativní, obžalovaný by se to dozvěděl. Se zaměstnanci středočeských nemocnic a s paní N[REDAKOVAN] byl obžalovaný dle své výpovědi v kontaktu proto, že byl počátkem roku 2011 vedením společnosti pověřen tzv. „kaučem Středočeského kraje“ a koordinoval tak obchodní činnost společnosti v kraji. Z těchto důvodů také byl obžalovaný v kontaktu s MUDr. K[REDAKOVAN] (majícím úvazek ve všech krajských nemocnicích), na kterého jej nasměřovaly kolegyně ze společnosti v rámci snahy o dojednání rámcové smlouvy pro dodávky spotřebního materiálu. Vzhledem ke složitosti rámcových smluv jej měl dle obž. MUDr. H[REDAKOVAN] MUDr. K[REDAKOVAN] odkázat na společnost ML Compet a.s. a L[REDAKOVAN] N[REDAKOVAN], aby mohly být návrhy smluv a další podklady posouzeny, zdali nejsou v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. Společnost ML Compet a.s. měla také proškolit obchodníky společnosti B. Braun Medical s.r.o., k tomu však již v důsledku trestního stíhání nedošlo. Informace o jednání pracovníků společnosti B. Braun Medical s.r.o. obžalovaný předával MUDr. K[REDAKOVAN] a ten informoval ředitelku MUDr. K[REDAKOVAN]. Obžalovaný potvrdil, že byl s L[REDAKOVAN] N[REDAKOVAN] v kontaktu, ovšem bylo to dle jeho výpovědi pouze v souvislosti s rámcovými smlouvami a pokud jí nějaké dokumenty předával, není už schopen přesně říci, o co se jednalo, ale nevztahovaly se k žádné veřejné zakázce. Tomuto tvrzení obžalovaného, že se jeho kontakty s L[REDAKOVAN] N[REDAKOVAN] netýkaly žádné veřejné

zakázky, však soud v kontextu níže uvedených dalších provedených důkazů v žádném případě neuvěřil a má jej těmito důkazy za vyvrácené.

K samotné zakázce pod bodem 8) tohoto rozsudku obžalovaný konkrétně vypověděl, že všechny firmy v ČR věděly již v únoru 2009, že bude tendr na zdravotnickou techniku v ON Mladá Boleslav probíhat, předpokládalo se to v souvislosti se stavbou nového pavilonu nemocnice. Obžalovaný popřel, že by s MUDr. K. [REDACTED] MUDr. K. [REDACTED] L. [REDACTED] N. [REDACTED] či s MUDr. R. [REDACTED] ještě před výhrou v tomto výběrovém řízení řešil účast společnosti B. Braun Medical s.r.o. v tomto výběrovém řízení, popřel také, že by kdokoliv společnosti B. Braun Medical s.r.o. nabídl nějaké zvýhodnění v této soutěži. Zadávací dokumentaci koncem prosince 2011 získala společnost B. Braun Medical s.r.o. na základě informací v registru veřejných zakázek. Kvalifikace byla dle obžalovaného poměrně přísná ale splnitelná, biomedicínského inženýra si společnost musela zajistit subdodavatelsky. Samotnou nabídku, která vznikla po jednání se subdodavatelem, obžalovaný MUDr. H. [REDACTED] parafoval za věcnou správnost a vedení společnosti podpisy stvrdilo, že lze nabídku odeslat spolu se smlouvou, kterou si zadal zadavatel. Znění této smlouvy obžalovaný charakterizoval jako velmi výhodné pro zadavatele (z důvodu kurzových rizik, PBT - preventivně bezpečnostně technických kontrol, splatnosti faktur atd.). Ještě před koncem roku 2011 tak dle obžalovaného bylo ve společnosti kalkulováno, že čistý zisk ze zakázky by se mohl pohybovat těsně nad 3.000.000,- Kč. V kalkulaci společnosti se nepočítalo s žádnými prostředky na úplatky a tolik hotovosti pohromadě obžalovaný dle své výpovědi nikdy neměl na účtu ani neviděl. Obžalovaný dále uvedl, že pokud by se podílel na přípravě zadávací dokumentace této zakázky, potom by se snažil požadavek na biomedicínského inženýra „vytěsnit“, jelikož jim to činilo problémy. Obžalovaný dále také poukázal na skutečnost, že nebyla *proti diskriminačnímu zadání soutěže* podána žádná námitka a na veškeré dodatečné dotazy týkající se technické specifikace bylo až na jeden z nich odpovězeno kladně. Obžalovaný dále podrobně hovořil o nárocích na společnost obecně při takovémto objemu zakázky s tím, že malé společnosti neměly na realizaci takové zakázky lidský ani odborný potenciál a realizace takové zakázky byla také extrémně náročná na finanční sílu a stabilitu dodavatelské společnosti a kvalifikační předpoklady v daném případě nebyly vůči žádným soutěžitelům diskriminační. O vítězství v soutěži se poprvé společnost B. Braun Medical s.r.o. nejspíš dozvěděla od administrátora z „výpisu nejvýhodnější nabídky.“ Samotná dodávka byla posléze realizována do konce roku 2012 a fakturována byla v lednu 2013. Obžalovaný popřel předání jakéhokoliv úplatku

v souvislosti s touto zakázkou s tím, že dle jeho názoru o takovém předání nebyly ani zajištěny žádné důkazy. Co bylo přesně předmětem jeho jednání s MUDr. K. [REDAKCE] dne 25.4.2012 neví, ale jednoznačně bylo o dodávkách spotřebního materiálu a tvoření rámcové smlouvy. Žádnou hotovost mu však nikdy nepředával. Společnost A.M.I. – Analytical Medical Instruments s.r.o. (dále jen AMI) je dle obžalovaného jednou z menších společností a kvalifikaci si zajistila u jiné společnosti, jmenovaná společnost byla z řízení vyloučena zřejmě pro nesplnění kvalifikačních předpokladů, nebyla to ale oblast, která by obžalovaného zajímala. Obžalovaný vypověděl, že nevidí důvod, proč by měl řešit účast společnosti AMI v soutěži s některým ze spoluobžalovaných. Je možné, že se s MUDr. K. [REDAKCE] dne 16.2.2012 sešli, ale není schopen se vyjádřit k tomu, co řešili. Zda se spolu sešli také 26.3.2012, není schopen říci, v tu dobu se kvůli rámcovým smlouvám scházeli poměrně často. Že i v této části své výpovědi obžalovaný MUDr. H. [REDAKCE] nevypovídal pravdu, opět jasně vyplývá, ze zaznamenaných především prostorových odposlechů (viz níže), ze kterých je zřejmé, že právě účast společnosti AMI s obžalovanými aktivně řešil a už vůbec pravda není, že by jej vyloučení společnosti AMI ze soutěže nezajímalo. Ostatně vždyť to byla společnost, která by v případě nevyloučení předmětnou soutěž sama vzhledem k nabídnuté ceně vyhrála.

Z listin dokládajících průběh této veřejné zakázky soud zjistil následující skutečnosti. Rozhodnutím jediného akcionáře Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. (dále ON Mladá Boleslav) ze dne 11.11.2011 (č.l. 21564) byl mimo jiné vysloven souhlas s předloženou zadávací dokumentací k této zakázce a s návrhem mandátní smlouvy se společností ML Compet a.s. na zajištění organizace předmětného zadávacího řízení. Současně byl představenstvu ON Mladá Boleslav dán pokyn toto zadávací řízení realizovat. Z listinných důkazů založených na č.l. 21574 a násl. dále vyplývá, že ohledně veřejné zakázky „Dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B“, zadavatele ON Mladá Boleslav byl dne 21.12.2011 odeslán ze společnosti ML Compet, a.s. (administrátor veřejné zakázky) formulář do věstníku veřejných zakázek. V případě této nadlimitní veřejné zakázky se jednalo o otevřené řízení dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Dne 25.1.2012 bylo následně (21590 a násl.) uveřejněno opravné oznámení o zakázce. Na č.l. 21609 a násl. spisu je založena samotná zadávací dokumentace týkající se této veřejné zakázky. Dle potvrzení o převzetí si tuto zadávací dokumentaci ve společnosti ML Compet a.s. následně v lednu 2012 vyzvedly subjekty FRESENIUS MEDICAL CARE Česká republika spol. s r.o. Medical Care – ČR s.r.o., S & T Plus s.r.o., Johnson & Johnson s.r.o., DRÄGER Medical s.r.o., B. Braun Medical s.r.o., A.M.I. – Analytical Medical Instruments s.r.o., HOSPIMED s.r.o., PURO-

KLIMA a.s. Těmto subjektům následně také administrátor zasílal dodatečné informace v reakci na jednotlivé žádosti, které byly doručeny. Dle seznamu doručených nabídek a jednotlivých potvrzení (21721) podaly následně nabídku dne 15.2.2012 společnosti B. Braun Medical s.r.o., A.M.I. – Analytical Medical Instruments s.r.o. (dále AMI) a PURO-KLIMA a.s. V tentýž den zasedala komise pro otevírání obálek, z protokolu (21739) dále vyplývá, že společnost AMI uvedla nabídkovou cenu ve výši 62.096.900,-Kč bez DPH, zatímco společnost B. Braun Medical s.r.o. nabídla cenu ve výši 68.204.259,21 Kč bez DPH a společnost PURO-KLIMA a.s. cenu 69.298.901,-Kč bez DPH. Dne 24.2.2012 zasedala v sídle společnosti ML Compet a.s. hodnotící komise (21759). Tato komise nejprve vyloučila z dalšího hodnocení nabídku společnosti AMI s odůvodněním, že uchazeč nesplnil technický kvalifikační předpoklad v požadovaném rozsahu a následně jako nejvhodnější vybrala shora uvedenou nabídku společnosti B. Braun Medical s.r.o. Rozhodnutí o vyloučení uchazeče AMI bylo danému subjektu doručeno dne 2.3.2012 (21774). Dne 19.3.2012 následně tento soutěžitel doručil do společnosti ML Compet a.s. námitku proti rozhodnutí o vyloučení uchazeče (21776). V odůvodnění této námítky jednatel společnosti Ing. Z. [REDACTED] M. [REDACTED] popsal, z jakého důvodu má za to, že společnost AMI prokázala splnění kvalifikačních předpokladů a navrhl, aby bylo rozhodnutí o vyloučení uchazeče „zrušeno jako diskriminační a zvyhodňující úzký okruh potenciálních dodavatelů.“ Rozhodnutím ředitele ON Mladá Boleslav ze dne 26.3.2012 bylo následně rozhodnuto, že se námitce stěžovatele nevyhovuje (21779). Za dané situace tak měl vyloučený uchazeč možnost podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, což ovšem neučinil. Na č.l. 21786 spisu je dále seznam subdodavatelů, s jejichž pomocí společnost B. Braun Medical s.r.o. předpokládala realizaci dané zakázky, jedním z těchto subdodavatelů byly mimo jiné společnosti AMI (s podílem 2,26% na zakázce), PURO-KLIMA a.s. (s podílem 22,63% na zakázce), HOSPIMED s.r.o. (s podílem 2,13% na zakázce), DRÄGER Medical s.r.o. (s podílem 0,5% na zakázce). Rozhodnutím jediného akcionáře nemocnice ze dne 12.3.2012 bylo představenstvu ON Mladá Boleslav uloženo uzavřít kupní smlouvu s vítězným uchazečem B. Braun Medical s.r.o. (21812). Dne 12.4.2012 byla následně mezi ON Mladá Boleslav a společností B. Braun Medical s.r.o. uzavřena kupní smlouva, jejímž předmětem byla dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B nemocnice (21816).

MUDr. I. [REDACTED] H. [REDACTED] – bývalý ředitel ON Mladá Boleslav – při své výpovědi dne 17.10.2013 potvrdil, že MUDr. K. [REDACTED] byla fakticky jeho bezprostředním nadřízeným. Přestože svědek nepotvrdil, že by mu bylo známo cokoliv o manipulaci některé

z předmětných veřejných zakázek, nedokázal logicky přijatelným a věrohodným způsobem vysvětlit např. obsah jeho telefonického hovoru s MUDr. K. týkající se „firmy B“ a dalšího uchazeče „který se tam cpe..“ Přitom právě tento hovor je jedním z důkazů svědčících o manipulaci tohoto řízení ve prospěch společnosti B Braun Medical s.r.o. a nevíтанého zájmu společnosti A.M.I. Analytical Medical Instruments s.r.o. – viz níže. Výpověď svědka je přinejmenším v tomto směru v kontextu dalších důkazů jednoznačně nepravdivá.

Ing. R. F. – technickoprovozní náměstek v ON Mladá Boleslav - vypovídal před soudem dne 17.10.2013 obdobně jako ředitel nemocnice, z jeho výpovědi opět vyplývá faktická nadřízenost MUDr. K. byla to ona, s kým byly materiály pro valnou hromadu nemocnice konzultovány a kdo vydával ohledně těchto materiálů pokyny. Pozoruhodné je, že ani tento náměstek nemocnice nebyl schopen odpovědět, zdali měl MUDr. K. v nemocnici nějakou funkci. Z výpovědi tohoto svědka také vyplývá, že společnost A.M.I. Analytical Medical Instruments s.r.o. byla v rámci výběrového řízení vyloučena na doporučení samotného administrátora.

I v případě této zakázky týkající se ON Mladá Boleslav postupovali obžalovaní podle výše popsaného a jimi praktikovaného schématu, kdy bylo celé řízení nastaveno tak, že určené podmínky k samotné účasti v zadávacím řízení - profesní kvalifikační předpoklady dodavatelů a jejich ekonomická, finanční a technická způsobilost prakticky umožňovaly účast pouze hlavním ekonomickým subjektům v daném oboru, které spolu, jak již bylo také výše uvedeno, zpravidla jednaly ve vzájemné shodě a respektovaly rozhodování především MUDr. K. a MUDr. K., který subjekt jakou zakázku získá. I v tomto případě bylo dopředu rozhodnuto, že v rámci této veřejné zakázky bude favorizována konkrétní společnost – B. Braun Medical, s.r.o., přičemž právě na této zakázce je velmi názorně vidět, že praktikovaný systém výběru mezi hlavními ekonomickými hráči na daném trhu byl funkční, ovšem v žádném případě 100% nevylučoval „narušení systému“ dalších uchazečem. Toto poměrně plasticky vyplývá z celé epizody se společností AMI, která se proti vůli a očekávání obžalovaných do soutěže přihlásila. Jak také vyplývá z provedeného dokazování, obžalované to vedlo k poměrně horečnaté snaze situaci „vyřešit“, což se jim také posléze s největší pravděpodobností za příslib jiných výhod pro společnost AMI podařilo. Celá komunikace obžalovaných týkající se společnosti AMI a její účasti v soutěži je také dalším naprosto přesvědčivým důkazem toho, že soutěž byla od počátku manipulována ve prospěch společnosti B. Braun Medical s.r.o. a společnost AMI tím, že se do soutěže přihlásila

„narušila systém.“ Jmenovaná společnost totiž mohla nabídnout (a také nabídla) nejnižší cenu, čímž by předem favorizovanou společnost připravila o „vítězství“ a osoby, kterým byl slíben úplatek (MUDr. K. MUDr. K. a další) by tak o tento přišli. Za využití L. N. jako administrátora proto obžalovaní hledali důvody pro vyloučení společnosti AMI z výběrového řízení, což také posléze dle zaznamenané komunikace zjevně účelově učinili. Tato společnost si posléze podala pouze formální opravný prostředek a za příslib jiné zakázky situaci dále (např. podáním na ÚOHS) ostatním ani sobě „nekomplikovala.“

O zájmu obžalovaného MUDr. K. o danou zakázku a jeho kontaktu s MUDr. H. – projektovým manažerem B. Braun Medical s.r.o. v souvislosti (mimo jiné) s ní svědčí předně pracovní diář MUDr. K. zajištěný v jeho kanceláři (příloha 2, pořadové číslo 31 a dále příloha č. 4, pořadové číslo 26), kde je ke dni 5.10.2011 (tedy ještě dávno předtím, než byl vůbec dán souhlas radou kraje se zněním zadávací dokumentace) poznámka „H. ... zubní robot, MB“. Odkaz na zubní robot byl rozebírán již výše, nicméně druhá část poznámky dle soudu jasně odkazuje k plánované realizaci dodávky zdravotnické technologie do ON Mladá Boleslav. Další poznámky související s touto zakázkou jsou v diáři ke dni 15.10.2011 „MB – 100/BB...“, ke dni 20.10.2011 „B.Braun ...15:30 H.“. Zaznamenána byla i další komunikace MUDr. K. s MUDr. H. která se dle závěru soudu týkala této zakázky (viz níže). „Dohled“ MUDr. K. nad touto zakázkou potvrzuje např. i e-mail ze dne 8.11.2011 (č.l. 4654), kterým informuje L. N. MUDr. K. o své komunikaci s Ing. B. z ON Mladá Boleslav o této zakázce, dále potom např. e-mail ze dne 15.11.2011 (č.l. 4680) mezi I. K. z krajského úřadu a MUDr. K. Touto zprávou zaslala I. K. MUDr. K. jak sama formulovala, „neoficiální usnesení“ valné hromady ON Mladá Boleslav týkající se výběrového řízení na zdravotnickou technologii. Hned následující den 16.11.2011 potom MUDr. K. telefonicky hovoří s MUDr. H. (č.l. 3358) a ve zjevně záměrně nepřiliš konkrétním hovoru K. H. informuje, že „se vyskytla možnost, že by nějakou tu akci zahájili už teď, takovou, jak se domlouvali, tu společenskou, tu větší...lidi už jsou nedočkaví a chtějí, aby byl už nějaký...“ Zaznamenaný hovor je v kontextu dalších událostí zjevná krycí komunikace týkající se této zakázky a její realizace. Dne 29.11.2011 si potom prostřednictvím sms zpráv (3386) MUDr. K. s MUDr. H. domlouvají schůzku na pátek (9.12.2011) v kanceláři MUDr. K. Bezprostředně poté potom MUDr. H. žádá o schůzku L. N. (č.l. 3387) a jelikož se jí to nehodí, nechává jí něco na recepci. Hned následující den si potom MUDr. H. u N. ověřuje (č.l. 3396), zdali je vše v pořádku, což mu ona potvrzuje s tím, že by se v případě potřeby

ozvala. V kontextu veškeré shora i níže popsané komunikace vzal soud za prokázané, že v této době krátce před samotným uveřejněním zakázky v příslušném informačním systému si obž. MUDr. H. s pracovníci administrátora vyměňovali podklady týkající se této zakázky a o této zakázce a její manipulaci komunikovali i s MUDr. K. Dne 5.12.2011 MUDr. H. MUDr. K. sděluje (3424), že má „neoficiální zprávu, že je to O.K.“ a dotazuje se jej, zdali on „oficiální výstup“ má či nikoliv, na což MUDr. K. obratem odpovídá záporně. Zdali „je vše O.K.“ se potom obžalovaný MUDr. H. (č.l. 3502) znovu dotazuje L. N. dne 15.12.2011, ta mu obratem odpovídá, že „zatím vše O.K., vykoukne to v pondělí či v úterý“. Kontext této komunikace je zcela patrný, neboť následující týden byla zakázka týkající se pavilonu B v ON Mladá Boleslav zveřejněna na centrální adrese. I zde je tedy zřejmé, že obžalovaný MUDr. H. ještě před samotným uveřejněním zakázky na centrální adrese koordinoval činnost společnosti B. Braun Medical s.r.o. s administrátorem a s MUDr. P. K. Jedná se o další důkaz toho, že tvrzení MUDr. H. o tom, že před uveřejněním této zakázky o ní s nikým z řad administrátora nekomunikoval, není pravdivé. Další schůzku si potom dojednávají MUDr. K. s MUDr. H. dne 21.12.2011 (den před zveřejněním zakázky v informačním systému) na den 27.12.2011 (č.l. 3524), MUDr. K. MUDr. H. sděluje, že by bylo dobré se zastavit co nejdříve a „prosí jej“ ať si s sebou vezme „flashku“. Následné vysvětlení o tom, že na ni K. H. nahraje fotky z dovolené, soud opět hodnotí v kontextu celé komunikace jako „krycí“ vysvětlení pro případ, že by byl hovor odposloucháván. Fakticky se opět jednalo o výměnu materiálů týkajících se této zakázky. Dojednaná schůzka také dne 27.12.2011 dle protokolu o sledování osob a věci (č.l. 3260) skutečně proběhla a trvala zhruba jednu hodinu. Den po zveřejnění zakázky v informačním systému potom MUDr. H. kontaktuje L. N. (č.l. 3530) a sděluje jí, že „jak objednával ty věci po internetu, nic nepřišlo.“ Novanská mu sděluje, že už by to mělo být v pořádku. Další schůzku si potom dle zaznamenaných hovorů (č.l. 3582) domlouvají MUDr. H. s L. N. dne 9.1.2012 na následující den (tomu ostatně odpovídá i poznámka u daného dne v diáři L. N.). O tom, že i někteří ostatní soutěžitelé na trhu vnímali zakázku jako předem manipulovanou, potom svědčí telefonát pracovníka společnosti FRESENIUS MEDICAL CARE Česká republika spol. s r.o., který dne 10.1.2012 po uveřejnění zakázky v informačním systému kontaktoval MUDr. K. (č.l. 3585) a vyjádřil nesouhlas s tím, že infuzní technika v této zakázce je „vypsána na Brauna“. Na to MUDr. K. ihned reagoval tím, že to není na hovor po telefonu a navrhl osobní setkání. Z tohoto důkazu je potom mimo jiné opět zřejmé, že to byl MUDr. K. kdo fakticky řídil výběrová řízení týkající se dodávek technologií (a soutěžitelům to bylo zjevně známo) a nikoliv management

příslušné nemocnice. Bezprostředně po nesouhlasném telefonátu Ing. P. [REDAKCE] ze společnosti FRESENIUS MEDICAL CARE Česká republika spol. s r.o. si domlouvá na následující den MUDr. K. [REDAKCE] schůzku s Ing. J. [REDAKCE] ze společnosti PURO – KLIMA a.s. (č.l. 3586) – tomu odpovídá i záznam v diáři MUDr. K. [REDAKCE] u dne 11.1.2012 a v tentýž den se potom schází dle diáře ve 14:30 s P. [REDAKCE] ze společnosti FRESENIUS MEDICAL CARE Česká republika spol. s r.o.. I zde je patrné, jak MUDr. K. [REDAKCE] fakticky nijak Ing. P. [REDAKCE] neodporuje ohledně zakázky „vypsané na Brauna“, nechce s ním věci řešit po telefonu a ihned iniciuje osobní setkání (obdobná byla situace s projevem rozhořčení z manipulace zakázky ze strany AMI).

Ing. D. [REDAKCE] I. [REDAKCE] – jednatel společnosti FRESENIUS MEDICAL CARE ČESKÁ REPUBLIKA spol. s r.o. vypovídal před soudem dne 23.10.2013, potvrdil, že tato společnost usilovala o předmětnou zakázku jako subdodavatel AMI. Svědek potvrdil, že sám výběrové řízení dle jeho podmínek vnímal jako „vypsané pro kompletátory“. Svědek potvrdil, že se ohledně této zakázky obrátil na MUDr. K. [REDAKCE] ovšem zcela nevěrohodně (a opět v rozporu se zaznamenanýmihovory) tvrdil, že se na něj obracel pouze jako na osobu z kladenské nemocnice, o které nevěděl, že má faktické pravomoci i vůči mladoboleslavské nemocnici. Opět nevěrohodně a v rozporu se zaznamenanýmihovory svědek tvrdil, že MUDr. K. [REDAKCE] žádal pouze o jeho názor, jestli také žádal něco dalšího, si nepamatuje. Byť to u hlavního líčení svědek odmítl potvrdit, tak v přípravném řízení (č.l. 8391) doslova uvedl, že z jeho pohledu byly zakázky pro nemocnice Středočeského kraje řízeny z Kladna – konkrétně MUDr. K. [REDAKCE] a MUDr. K. [REDAKCE]. Toto jeho tvrzení potom jasně koresponduje i s dalšími výše uvedenými důkazy. I výpověď tohoto svědka u hlavního líčení soud v kontextu dalších zmíněných důkazů hodnotí jako vyhybavou a nevěrohodnou, tato výpověď také ve vícero ohledech přímo odporovala tomu, co svědek uváděl v přípravném řízení a tyto rozpory jmenovaný nedokázal ani přijatelně vysvětlit.

Pokud se týká společnosti PURO-KLIMA a.s., potom je podstatné zmínit, že tato společnost hrála v případě této zakázky roli tzv. „křoví“, čemuž naprosto zřetelně svědčí např. prostorový odposlech z bydlíště K. [REDAKCE] ze dne 16.2.2012, kde o tom hovoří MUDr. K. [REDAKCE] s MUDr. R. [REDAKCE] (č.l. 3071). Po obou schůzkách se zástupci společnosti PURO-KLIMA a.s. a FRESENIUS MEDICAL CARE Česká republika spol. s r.o. potom MUDr. K. [REDAKCE] bezprostředně volá L. N. [REDAKCE] s tím, zdali již přišly nějaké dodatečné dotazy v rámci této soutěže s tím, že má informaci, že možná dojdou. Tyto dotazy následně skutečně také vzneseny byly, mimo jiné právě ze strany společností FRESENIUS MEDICAL CARE Česká

republika spol. s r.o. a B. Braun s.r.o. (č.l. 21668, 21681). Tyto dotazy L. N. [redacted] opět přeposílá MUDr. K. [redacted] (č.l. 4160 a 4184) a ten jí také udílí pokyny, jakým způsobem s nimi naložit. Zde je další z důkazů svědčící tomu, že obž. MUDr. K. [redacted] v rámci této zakázky úkoloval L. N. [redacted] jako administrátora. Další schůzku má následně MUDr. K. [redacted] s MUDr. H. [redacted] dne 19.1.2012 v 10:00 hod. – viz diář MUDr. K. [redacted] – (domluvena byla telefonicky předchozí den – č.l. 3647). V e-mailu z téhož dne 19.1.2012, 10:13 hod. následně opět MUDr. K. [redacted] sděluje L. N. [redacted] jak má naložit s dodatečnými dotazy uchazečů (č.l. 4191) a mimo jiné jí také připomíná, že bude mít v tento den k dispozici odborníky a má to s nimi konzultovat. Tato zpráva jasně koresponduje s tím, že na tento den měla L. N. [redacted] sjednání (dle svého diáře) na 16. hod. schůzku s pracovníci B. Braun Medical s.r.o. – R. [redacted] Opět zřetelný důkaz toho, že L. N. [redacted] byla fakticky úkolována K. [redacted] a svoji práci na zakázce také koordinovala s pracovníky společnosti, která měla následně v soutěži uspět. Jmenovaná pracovnice společnosti B. Braun Medical ostatně L. N. [redacted] dle jejího diáře (příloha č. 6, poř. č. 5) navštěvovala opakovaně, např. také 16.1.2012, 30.1.2012, 6.2.2012., 23.2.2012. Další schůzku s pracovníkem B. Braun Medical s.r.o. potom L. N. [redacted] měla dle svého diáře opět 2.2.2012, 14.2. 2012 měla dále schůzku s MUDr. H. [redacted]

Svědkyne L. [redacted] R. [redacted] vypovídala i k tomuto skutku před soudem dne 22.10.2013. Jmenovaná u společnosti B. Braun Medical s.r.o. vykonávala funkci koordinátora investičních projektů. K této zakázce pouze v obecné rovině uvedla, že se jednalo o vybavení nově postaveného interního pavilonu a předmětem dodávky byly zdravotnické přístroje a interiérové vybavení. Poté, co byla zveřejněna veřejná zakázka, oslovila potencionální subdodavatele, kontrolovala zaslané nabídky, zda splňují technické požadavky nemocnice, kompletovala nabídku a poté se účastnila realizace.

V rámci geneze této soutěže následovala již zmíněná epizoda se společností AMI. Dle telefonické komunikace na č.l. 3705 a 3706 je dne 1.2.2012 z iniciativy MUDr. H. [redacted] sjednána s MUDr. K. [redacted] na následující den schůzka na 11:00 hod. Důvod a smysl této schůzky potom jasně dokládá záznam z kanceláře MUDr. K. [redacted] z téhož dne (č.l. 2918 a násl.), na kterém MUDr. K. [redacted] bezprostředně po schůzce s MUDr. H. [redacted] informuje MUDr. K. [redacted] že se dozvěděl, že se zakázku rozhodla získat společnost AMI. Tato společnost si to má zařizovat i „na kraji“. MUDr. K. [redacted] sděluje, že to bude firma, o které jí říkal D. [redacted] a

MUDr. K se s ním kvůli tomu bude muset sejít. MUDr. K v hovoru sděluje, že řekne J (PURO-KLIMA a.s.), „ať to srovná“. Naprosto bez obalu také MUDr. K v hovoru konstatuje, že „vždycky všichni vědí dopředu, kdo co dostane, to prostě tak je, to přeci víme. Boleslav mají dostat B. Brauni.“ Tento rozhovor K opět zcela jasně prokazuje, že celá zakázka byla dopředu připravována pro jmenovanou společnost jako pro vítěze a tato společnost tak byla účelově v řízení zvýhodňována. Ostatně i ředitel ON Mladá Boleslav H v hovoru ze dne 9.2.2012 (č.l. 3732) K sděluje, že se do výběrového řízení „někdo silně cpe“ a dotazuje se jej, jak to vypadá s firmou „B“, na což jej obžalovaný K ubezpečuje, že všechno vypadá dobře a probíhá to „jak má“, brzy už to bude ukončené. V kontextu výše popsanych (a níže popsanych) důkazů také není pochyb o tom, že tato manipulace se zakázkou byla prováděna za součinnosti K administrátora soutěže a pracovníků společnosti B. Braun Medical a.s. včetně obžalovaného MUDr. H. Podstatné je také zdůraznit, že celá tato komunikace probíhá v době, kdy ještě nebyly ani podány nabídky jednotlivých uchazečů do soutěže!

Bezprostředně po podání samotných nabídek a otevření příslušných obálek bylo obžalovanými zjištěno, že společnost AMI podala nabídku s velmi výrazně nejnižší cenou, a obžalovaní zcela evidentně promýšleli důvod a způsob čistě účelového vyloučení této společnosti ze soutěže – viz např. prostorový odposlech hovoru K ze 16.2.2012 (2924). V tomto hovoru MUDr. K namítá, že vyloučení být nemohou, N by to nepustila, kdyby tam (v nabídkách) něco našla, ale nějaké argumenty pro vyloučení jí přinesou. S tím evidentně koresponduje následující telefonický hovor MUDr. K s L. N v tentýž den (č.l. 3747), který opět svědčí tomu, že MUDr. K úkoloval L. N v rámci ovlivňování této zakázky. V tentýž den ráno se ještě předtím neúspěšně pokouší MUDr. K L. N telefonicky kontaktovat, ještě před uskutečněním spojení zcela bez obalu konstatuje, že „AMI budou stejně vylučovat i kdyby to měli dobře, za zkoušku to stojí.“ Naprosto ilustrativní je potom také již zmíněný hovor K a MUDr. F ze dne 16.2.2012 (č.l. 3070 a násl.), ze kterého je jasně patrná nespokojenost obžalovaných s přihláškou a nabídkou společnosti AMI, je zcela patrný jejich záměr tuto společnost účelově vyloučit (přestože MUDr. K konstatuje, že je vyloučit nejde) a také zcela patrné je, že soutěž má podle původního plánu vyhrát B. Braun Medical s.r.o. a „dělá křoví.“ Poměrně trefně také MUDr. K v rozhovoru s MUDr. R zkonstatují, že „je nejde nevyloučit“ dále doplní, že „to bude dobrý precedens, vědí, že to nemá smysl a příště dají pokoj.“ V rámci tohoto hovoru také MUDr. K MUDr. R sděluje, že

společnost AMI dala do soutěže „strašidelnou nabídku.“ Podle závěru soudu popisovaná „strašidelnost“ této nabídky ze strany AMI jasně odkazuje na fakt, že tato společnost nabídla cenu téměř o 6.000.000,-Kč nižší bez DPH než společnost B. Braun Medical s.r.o., která měla dle přání obžalovaných soutěž vyhrát. Pokud by totiž onou „strašidelností“ byla míněna nedostatečná kvalita nabídky či nabízených komponentů vybavení, potom by jistě společnost AMI vyloučili právě z těchto důvodů a nebylo by třeba zcela účelově důvody pro vyloučení hledat. V rámci tohoto hovoru také proběhla debata o dělení úplatku za zakázku, aktéři se dohodnou na dělení polovinu pro K[REDACTED] a druhou pro MUDr. R[REDACTED] dojednáno také je, že celý úplatek bude poslán po MUDr. K[REDACTED] V následujícím hovorem posléze K[REDACTED] znovu a jasně rekapituluje předchozí hovory s MUDr. R[REDACTED] po jeho odchodu.

Dne 22.2.2012 následně proběhla z iniciativy Ing. M[REDACTED] z AMI (č.l. 3756) schůzka s MUDr. K[REDACTED] v jeho kanceláři v ON Kladno, o jejím obsahu posléze referoval MUDr. K[REDACTED] MUDr. K[REDACTED] tentýž den v její kanceláři a jedná se o záznam na č.l. 2927 a násl. Z hovoru je zřejmé, že Ing. M[REDACTED] byl rozčilen, jelikož mu měl „někdo na kraji“ zakázku již slíbit. MUDr. K[REDACTED] jasně konstatuje, že jsou pouze dvě osoby určené na takové dojednávání s tím, že AMI „to nemůžou dostat, protože by to bylo porušení principu“, „*nikdo jiný na to nemá mandát a takhle to probíhá už přes 3 roky.*“ Z hovoru je také patrné, že MUDr. K[REDACTED] slíbil Ing. M[REDACTED] možnost jiné zakázky v budoucnu, pokud by nyní nedělal problémy. Podle závěru soudu se zde jedná o další z jasných důkazů dlouhodobé manipulace zakázek obžalovanými K[REDACTED] včetně toho, že to byli právě oni dva, kdo měli jednotlivé zakázky druhově (stavby, zdravotnické technologie) k řízení rozdělené. Tomu ostatně jasně svědčí i záznam hovoru MUDr. K[REDACTED] s pracovníkem společnosti Metrostav a.s. (která poskytla společnosti AMI do soutěže referenci) z 23.2.2012 (č.l. 2932 a násl.), v rámci kterého MUDr. K[REDACTED] konstatuje problém s touto společností s tím, že „je to úplně jednoduché, stavby dělám kompletně já, technologie dělá MUDr. K[REDACTED] Je to tak, není to naše vůle, je to všechno domluvený... instruktáž jako jo.“ MUDr. K[REDACTED] také bez obalu pracovníkovi společnosti Metrostav a.s. sděluje, že nechápe, proč společnosti AMI ty reference poskytovali, „když vědí, že ten trh je rozjetý a rozparcelovaný.“ Pracovník společnosti Metrostav se následně až neuvěřitelně podřízeně za udělené reference MUDr. K[REDACTED] ospravedlňuje a navrhuje, že kdyby chtěl zlobit (AMI), tak Metrostav ze sdružení vystoupí. Na to MUDr. K[REDACTED] konstatuje, že má zprávy, že (AMI) „zlobit nebude.“ Další věc, která je ostatně z daného hovoru také zcela zřejmá, je skutečnost, že jednoznačně bylo obžalovanými požadováno, aby zakázky realizovali „kompletátoři“ – tedy, jak již soud

opakovaně konstatoval – hlavní ekonomičtí hráči na trhu. I tento hovor tak potvrzuje závěr soudu, že při vypisování zakázek byl ze strany obžalovaných zájem omezit řízení kvalifikacemi tak, aby se jej mohly účastnit pouze hlavní ekonomické subjekty, které zpravidla akceptovaly obžalovanými realizovaný „systém“ zvýhodňování jednotlivých soutěžitelů. Manipulaci této zakázky v ON Mladá Boleslav potvrzuje následně také hovor MUDr. K. [REDACTED] ze dne 23.2.2012, kdy jmenovaný před spojením hovoru neznámé osobě říká, že Mladá Boleslav půjde hladce s pravděpodobností asi 70%, kdyby byly komplikace, tak se to dozví, „je to na nás, na administrátorovi, aby to dotáhl do konce.“ Hovor ze 23.2.2012 (den před zasedáním hodnotící komise) mezi MUDr. K. [REDACTED] a osobou jménem I. [REDACTED] z ON Mladá Boleslav dále svědčí tomu, že byla také prověřována loajalita osob, které měly v komisi zasednout. Hovor mezi L. N. [REDACTED] a blíže neustanovenou osobou, která se evidentně účastnila zasedání hodnotící komise dne 24.2.2012 (č.l. 3774), jasně svědčí tomu, že bylo předem ještě před samotným rozhodnutím komise plánováno, že vítězem bude B. Braun Medical s.r.o. a stejně tak bylo ještě před rozhodnutím komise dojednáno, že společnost AMI bude vyloučena (což posléze také obojí bylo realizováno). Naprosto stejnému závěru potom svědčí hovor K. [REDACTED] v kanceláři MUDr. K. [REDACTED] dne 27.2.2012 (2944), kde po zhlédnutí výsledku spočívajícího mimo jiné ve vyloučení AMI konstatují, že „to proběhlo, jak mělo ... dopadlo to dobře.“ Den před doručením rozhodnutí o vyloučení uchazeče společnosti AMI (dne 29.2.2012) se také dle diáře L. N. [REDACTED] měla u ní zastavit na 10. hodinu pracovnice B. Braun Medical s.r.o. R. [REDACTED] (další schůzka je potom také dle diáře L. N. [REDACTED] dne 11.4.2012 v 9:00hod.) Po zasedání hodnotící komise následně zaslal MUDr. B. [REDACTED] z ON Mladá Boleslav e-mailem ze dne 2.3.2012 (č.l. 4527) navrhovaný materiál do valné hromady „k připomínkování“, fakticky se však jednalo ze strany MUDr. K. [REDACTED] jak vyplývá i z další zaznamenané komunikace týkající se jiných zakázek, o nezbytné *schválení* z její strany, bez kterého nebylo vzhledem k zaběhnuté praxi možné materiál do rady jako valné hromadě předložit. Zaslaný materiál obžalovaná MUDr. K. [REDACTED] prakticky obratem také schválila. Tentýž den si sjednal MUDr. K. [REDACTED] schůzku s Ing. M. [REDACTED] z AMI (č.l. 3841), po několika úpravách je nakonec dne 6.3.2012 termín stanoven na 7.3.2012 (č.l. 3854) v kanceláři u MUDr. K. [REDACTED]. O obsahu a výsledku této schůzky následně MUDr. K. [REDACTED] referuje v tentýž den v kanceláři MUDr. K. [REDACTED] (č.l. 2955). Z tohoto záznamu mimo jiné vyplývá, že MUDr. K. [REDACTED] na Ing. M. [REDACTED] působil, aby akceptoval výsledek výběrového řízení včetně vyloučení AMI s tím, že mu naznačil i možnost nějaké reciproční spolupráce. MUDr. K. [REDACTED] také vyjádřil předpoklad, že Ing. M. [REDACTED] pouze podá námitku proti vyloučení, ale podání na ÚOHS dávat nebude (což se také obojí, jak vyplývá ze shora uvedených listin, také stalo). Zcela na

okraj také MUDr. K. zmínil, že mu měl pracovník společnosti Metrostav a.s. sdělit, že už před vánoci se vědělo, že „B. Brauni vyhrajou Boleslav“, dále také hovoří o tom, že Ing. M. se dostal k informaci, že „tenhle tendr by neměl být domluvený a kdo bude nejlepší, tak vyhraje“, proto si myslel, že „bude levnej, protože není s nikým domluvenej a nepojede na hodně“, což ovšem je, jak to MUDr. K. komentoval, „strašný.“ Zájem MUDr. K. na celé akci a jeho aktivní účast také vyplývá z jeho hovoru s L. N. dne 19.3.2012 (č.l. 3896), ve kterém se jednak informuje, zdali byla předmětná námitka ze strany AMI skutečně podána, vyjadřuje zájem, aby byla smlouva podepsána co nejdříve. I. N. mimo jiné také sděluje, že potřebují „vzdání se“ (práva opravného prostředku ostatními neúspěšnými soutěžiteli), ale „to domluví.“ Jak již bylo uvedeno výše, rozhodnutím ředitele ON Mladá Boleslav ze dne 26.3.2012 bylo následně rozhodnuto, že se námitce společnosti AMI nevyhovuje (č.l. 21779). Toto rozhodnutí v kontextu popsane a prokázané trestné činnosti opět potvrzuje, že vedení nemocnice fakticky nejednalo autonomně, ale zjevně podle zadání obžalovaných (K.). Možná motivace ředitele nemocnice pro takové jednání ostatně může (konkrétnější důkazy vůči vedení nemocnice soudu předloženy nebyly) vyplývat z písemných poznámek týkajících se dělení úplatku za tuto zakázku (viz níže).

Dne 26.3.2012 se následně uskutečnila schůzka MUDr. K. s MUDr. H. (domluvena byla z iniciativy MUDr. H. dne 25.3.2012 (č.l. 3918). O obsahu této schůzky opět MUDr. H. referoval MUDr. K. v její kanceláři dne 26.3.2012 (č.l. 2987). MUDr. H. měl MUDr. K. informovat, že L. N. odeslala nevyhovění námitce společnosti AMI, K. následně řeší možné důsledky pro celé řízení, pokud by byla ve věci podána stížnost na ÚOHS. Dle popisu MUDr. K. a kontextu jím popisovaného hovoru také K. s H. na schůzce hovořili o předání úplatku, na čemž měl být také účasten muž jménem I. Z hovoru MUDr. K. a MUDr. K. je také patrné, že mělo být z jejich strany řečeno L. N. aby rozeslala rozhodnutí, že se námitka AMI zamítá. I toto je důkaz toho, že byla zakázka realizována a především manipulována „v režii“ mimo jiné K. jejichž pokyny L. N. fakticky plnila. Tomu ostatně svědčí i záznam komunikace MUDr. K. s Ing. S. ze dne 26.3.2012 (č.l. 3117), ve kterém MUDr. K. mimo jiné konstatuje, že pozemek (o jehož koupi měli K. soukromý zájem) vlastní člověk mající firmu se zdravotnickou technologií, kterého teď vylučovali v Boleslavi ze zakázky, „samozřejmě to byl úplný nesmysl.“ Tento hovor opět potvrzuje účelovost daného vyloučení, ale také v něm MUDr. K. konstatuje, že se s ním domluvili, že mu

někde dají něco (zakázku) menšího. Celé vyjasňování pozic ohledně manipulovaného řízení a další koordinaci do budoucna dále dokumentuje schůzka K [redacted] a Ing. M [redacted] dne 6.4.2012 (č.l. 2991), Ing. M [redacted] přiznává, že situaci podcenil a měl se bavit s K [redacted]. Z toho hovoru je však také naprosto patrné, jak se K [redacted] s Ing. M [redacted] domlouvají na zakázce, kterou by mohl na oplátku za to, že nebude podávat podání na ÚOHS získat, z komunikace je také naprosto zřetelné, jak jsou jednotlivé zakázky K [redacted] již dopředu přiřazené jednotlivým firmám (HOSPIMED s.r.o., B. Braun Medical s.r.o.). MUDr. K [redacted] také zřetelně hovoří o tom, že pavilon v ON Kolín má [redacted] ([redacted]), ale sejde se s ním a řekne mu, aby Ing. M [redacted] vyšel maximálně vstříc, neboť spolupráce s MUDr. K [redacted] se „ [redacted] opravdu docela vyplácí.“ Ing. M [redacted] také MUDr. K [redacted] sděluje, že mu to na kraji zařídí s hejtnanem. 10.4.2012 následně MUDr. H [redacted] iniciuje další schůzku u L. N [redacted] (č.l. 3943), která také dle diáře L. N [redacted] skutečně proběhla ve 13:00 hod.

Celé dění okolo společnosti AMI v případě tohoto skutku také mimo jiné jasně ukazuje, že není pravda, jak tvrdili někteří obžalovaní i v případě dalších skutků, že již pouhé otevření obálek umožňovalo administrátorovi či komukoliv jinému konstatovat (a ostatním osobám sdělovat), kdo bude vítězem v řízení, když jediným hodnotícím kritériem byla cena. Teprve příslušná komise totiž fakticky přezkoumávala splnění všech požadovaných kvalifikačních předpokladů u uchazečů – nešlo tedy zdaleka jen o samotnou nabídnutou cenu. Zde je totiž také jasně vidět, že někteří z uchazečů mohli být a také byli (ať již v jiných případech oprávněně či nikoliv) vyloučeni. Tvrzení kteréhokoliv z obžalovaných, že již po zasedání komise pro otevírání obálek bylo jasné, kdo bude vítězem, je tedy jednoznačně zavádějící a neodpovídající realitě.

Pokud se týká samotného předání a převzetí úplatku v souvislosti s touto zakázkou, potom tuto část skutkového děje vzal soud za prokázanou z následujících důkazů. Dne 10.4.2012 (tedy dva dny před uzavřením smlouvy mezi nemocnicí a společností B. Braun Medical s.r.o.) spolu MUDr. K [redacted] a MUDr. H [redacted] vedou telefonický hovor (č.l. 3945), ve kterém si z iniciativy MUDr. K [redacted] domlouvají jednak schůzku na 25.4.2012 v 9:00 hod. (kdy k předání úplatku došlo), obsah zbývajících hovorů oba jeho aktéři zjevně a záměrně formulují tak, aby bez dalšího kontextu nemohlo být případnému posluchači zřejmé, čeho se hovor týká. V den této sjednané schůzky ještě před jejím uskutečněním potom dle prostorového odposlechu hovoří spolu obžalovaní K [redacted] (č.l. 3010). MUDr. K [redacted] sděluje, že se v půl jedenácté sbalí a pojedje domů, MUDr. K [redacted] mu klade na srdce, ať jede opatrně a

pomalu, „dívá se kdo kde je a jestli někdo nejede za ním“ a hned jak bude doma, jí zavolá. Nabízí mu také, zdali nemá jet s ním. Obsah tohoto hovoru jednoznačně svědčí závěru, že na schůzce MUDr. K. s MUDr. H. bylo plánované předání vysokého úplatku, se kterým bezprostředně poté hodlal MUDr. K. odjet domů a MUDr. K. měla obavu, aby dojel dobře a nikdo jej po cestě nesledoval. V tomto hovoru se ještě také MUDr. K. zamýšlí, „jestli mu má napsat“ ještě z nemocnice po odchodu MUDr. H. nebo až to bude mít připravené. Tato část hovoru se zjevně týká chystaného dělení úplatku a vyzvednutí jeho příslušné části dalším z obžalovaných. Samotný příchod MUDr. H. k MUDr. K. do kanceláře kolem deváté hodiny dokumentuje protokol o sledování osob a věcí z téhož dne (č.l. 3210). Ohledně tohoto protokolu je třeba dále poukázat na opravu protokolu o sledování osoba a věcí (č.l. 25955), ze které je zřejmá časová nesrovnalost mezi údajem uváděným v původním protokolu a časem reálným. Tuto nesrovnalost policejní orgán zcela logicky a pro soud přijatelně vysvětlil tím, že nedopatřením nebyl ve fotoaparátu užitým k dokumentaci Policií ČR nastaven letní čas. Správnosti tohoto vysvětlení ostatně svědčí i skutečnost, že předmětná schůzka MUDr. H. a MUDr. K. byla dle zaznamenaných hovorů sjednána na 9. hodinu ranní, čemu jasně odpovídá příchod MUDr. H. v daný den v 8:51 hod. (po opravě údaje v původním protokolu o jednu hodinu). Stejně tak odpovídá následný odchod MUDr. K. v 10:24 hod. tomu, když předtím MUDr. K. sděloval, že bude odjíždět asi v půl jedenácté. Jak vyplývá ze sdělení policejního orgánu, popsané nedopatření v nastavení „strojového“ času ve fotoaparátu se týkalo i sledování prováděného dne 3.5.2012 a 4.5.2012 v obci F. u P. v ulici V A. Že skutečně na schůzce dne 25.4.2012 došlo k předání úplatku v souvislosti s touto zakázkou MUDr. H. MUDr. K. ve výši 6.200.000,-Kč má soud za prokázané následujícími důkazy. Dle prostorového odposlechu z téhož dne kolem 10:15 hod. (č.l. 3010) krátce po odchodu MUDr. H. přichází MUDr. K. do kanceláře MUDr. K. kde po ní mimo jiné žádá nadiktovat její rodné číslo kvůli finančnímu úřadu. Když se MUDr. K. dotazuje, zdali to „přinesl“, MUDr. K. odkazuje na papír s komentářem „mělo to být tohle, on přinesl tohle.“ Na dotaz proč, odpovídá MUDr. K. „protože tohle dal...“ Pokud se týká předmětného papírku, potom se dle obsahu daného hovoru jednalo o list papíru zajištěný při prohlídce kanceláře MUDr. K. v ON Kladno (příloha č. 2, položka 37). V rámci konverzace po převzetí úplatku MUDr. K. následně K. probírají, jak bude převzatý úplatek dělen mezi ně a dalšího z obžalovaných (MUDr. H.). Na zajištěném listu papíru, který je přílohou spisu, (viz výše) je napsáno zmíněné rodné číslo MUDr. K. dále telefonní číslo na osobu jménem F. z finančního úřadu Praha – západ (oddělení daně z nemovitosti, která je správcem daně MUDr. K. – viz č.l.

22370), dále je na něm poznamenaná částka 6,8 u té je dopsáno 400 → MLC, 200 → H. Tento zápis fakticky vysvětluje v rámci hovoru MUDr. K. která říká „...když je to šest osm, a tohlencto je šest, šest celých dva né?“ Obžalovaní K. se potom baví, jak úplatek mezi všechny tři rozdělit a jak „mu“ to při předávání rozklíčovat. Z obsahu hovoru ve spojení se zajištěným listem papíru lze dle názoru soudu bezpečně uzavřít, že měl být předán úplatek ve výši 6,8 milionu korun, ale fakticky došlo k předání „pouze“ 6,2 milionu korun, jelikož částky 400.000,-Kč a 200.000,-Kč inkasovaly další subjekty, které byly na zakázce účastny. Velmi pravděpodobně (byť to nelze mít za bezpečně prokázané) se v daném případě jednalo o ML Compet a.s. (MLC) a ředitele ON Mladá Boleslav MUDr. H. Další skutečností, která opět potvrzuje, že výše úplatku byla v tomto případě 6,8 milionu korun, je poměr této částky k hodnotě samotné zakázky – i v tomto případě jako v případech dalších výše popsaných se totiž fakticky jedná o 10% z „vysoutěžené“ ceny zakázky společností B. Braun Medical s.r.o. Samotný odjezd MUDr. K. po převzetí úplatku domů dokumentuje protokol o sledování osob a věcí (č.l. 3213).

Shora uvedené důkazy tak soud považuje za zcela dostatečné pro to, aby bylo možno uzavřít, že i tato zakázka týkající se ON Mladá Boleslav byla již dopředu obžalovanými připravována pro společnost B. Braun Medical s.r.o. jako pro zamýšleného vítěze a ve prospěch tohoto subjektu také byla zcela evidentně manipulována, za což poté, kdy následně došlo k podpisu příslušné smlouvy, obdrželi obžalovaní prostřednictvím obžalovaného MUDr. H. popsané úplatky, které si následně také rozdělili. Celá popsaná „komplikace“ se společností AMI jednak umožnila ještě názorněji zdokumentovat zjištění, že celé řízení skutečně bylo účelově ve prospěch jeho pozdějšího vítěze manipulováno, umožnila také lépe popsat úlohu jednotlivých obžalovaných ve snaze „vyšachovat“ tohoto nezvaného uchazeče o vítězství v soutěži. Zjevné také je, že po vyloučení ze soutěže byl tento uchazeč (resp. Ing. M.) odrazován od podání na ÚOHS (které by podpis smlouvy, předání úplatku a realizaci celé zakázky podstatně oddálilo) příslibem další účasti na korupčním systému obžalovaných jako organizované skupiny dlouhodobě ovládajícím zakázky Středočeského kraje a jím vlastněných nemocnic. Tento příslib, který společnost AMI zjevně akceptovala, potom naprosto logicky vysvětluje nevěrohodnou a z pohledu hodnocení soudu také nepravdivou výpověď Ing. M. při hlavním líčení (dne 23.10.2013). Pravdivost této výpovědi je vyvrácena shora rekapitulovanými zaznamenanýmihovory jednotlivých obžalovaných, svědek Z. M. vypovídal při hlavním líčení nejen nelogicky ale také velmi vyhýbavě a nepřesvědčivě. V rozporu s těmito hovory např. uváděl, že fakticky

neví, jako funkci zastával MUDr. K. ve vztahu k nemocnicím Středočeského kraje a že se s ním o veřejných zakázkách prakticky nebavil. Zcela nelogické také je tvrzení svědka, že před MUDr. K. pouze předstíral, že se znají s hejtmanem R. přestože zároveň věděl, že se MUDr. K. s MUDr. R. znají a navštěvují (a mohl by tedy jistě předpokládat, že by tato jeho lež velmi brzy vyšla najevo). Zcela nevěrohodně také svědek neuměl vysvětlit, proč se v jednom z predestřených hovorů baví o „óčku“, když zároveň před soudem tvrdil, že neví, o co jde. Svědek M. dle soudu při hlavním líčení jednoznačně vypovídal lživě, a to přesto, že byl o možných následcích křivé výpovědi opakovaně soudem poučován.

Uvedeného jednání se jednotliví obžalovaní z tohoto skutku dopustili přinejmenším v úmyslu získat prospěch ve formě čistého prospěchu pro dodavatele z realizace této zakázky B. Braun Medical s.r.o. Znaleckým posudkem z oboru ekonomika zpracovaného společností PROFI - TEN a.s. na č.l. 8982 a násl., k jehož obsahu byli zpracovatelé také vyslechnuti dne 23.4.2014, byla výše zisku realizátora této zakázky vyčíslena na částku 4.893.748,-Kč. Jelikož tato znalci kvantifikovaná částka ani v tomto případě nezohledňovala povinnost odvést z takto vyčísleného zisku daň z příjmu právnických osob, v souladu s výše zmíněným právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5Tdo 136/2008 ze dne 11.6.2008 byla tato daňová povinnost dopadající na zisk realizovaný dodavatelem zakázky od „hrubého“ prospěchu vyčísleného znaleckým posudkem odečtena a celkový čistý prospěch tak byl vyčíslen na nejméně 3.963.936,-Kč.

Obhajobou byl do spisu založen také znalecký posudek č. 110-788/2013 zpracovaný znaleckým ústavem Equity Solutions Appraisals s.r.o. Zpracovatel tohoto posudku vypovídal při hlavním líčení dne 18.2.2015 a závěry tohoto posudku rozvedl a potvrdil. Závěry tohoto posudku, pokud by je měl soud shrnout, konstatují, že smluvní ceny dle kupních smluv uzavřených s ON Kolín, ON Mladá Boleslav, ON Příbram a ON Kladno, které jsou předmětem tohoto řízení, byly stanoveny jako ceny obvyklé. Ve vztahu k těmto závěrům znalce je však třeba konstatovat, že předražení *těchto zakázek* nad úroveň cen obvyklých nebylo obžalobou žádnému z obžalovaných kladeno za vinu. Závěry tohoto posudku tak jistě rozšiřují okruh poznatků, které má soud o těchto zakázkách k dispozici, ovšem žádná tvrzení obžaloby týkající se viny obžalovaných nijak nepotvrzují ani nevyvracejí.

Další ze znaleckých posudků předložených obhajobou byl zpracován taktéž znaleckým ústavem Equity Solutions Appraisals s.r.o. – pod číslem 129-807/2013 (oba posudky tohoto ústavu jsou ve spisu založeny ve svazku označeném „předloženo v průběhu hlavního líčení 12. – 16.8.2013“). I závěry tohoto posudku jeho zpracovatel Ing. Jan Attl stvrdil při hlavním líčení dne 18.2.2015. V rámci zpracování posudku zde byly znalecky zkoumány ekonomické a kvalifikační předpoklady u veřejných zakázek specifikovaných pod body 2), 4), 6), 7), 8) tohoto rozsudku, u všech těchto veřejných zakázek zpracovatel dospěl k závěru, že zadané ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady byly nastaveny jako nediskriminační. Aniž by soud se závěry tohoto posudku jakkoliv hlouběji polemizoval, tak je třeba znovu poukázat na výše opakovaně popisovaný způsob, jakým obžalovaní se zakázkami ve prospěch jejich předem vybraného vítěze manipulovali. Modus operandi využívaný v rámci této trestné činnosti nespočíval v tom, že by byly ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady nastaveny tak, že by fakticky *vůbec neumožňovaly* přihlásit se do soutěže jiným uchazečům než těm, se kterými bylo jako s vítězi počítáno. Tyto předpoklady byly nastaveny vždy tak, aby byly vhod především „velkým hráčům“ na trhu a menší subjekty od snahy o zakázku soutěžit pokud možno odradily (byť jim tato účast v soutěži nebyla přímo znemožněna, když se jistě mohli dle své svobodné vůli sdružovat, využívat od tuzemských i zahraničních subjektů reference, subdodávky apod.). Zmínění velcí hráči potom zpravidla akceptovali rozdělování zakázek obžalovanými mezi ně a navzájem si v soutěžích poskytovali také krytí ve formě „křoví“. Fakticky užívané ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady tak ve svém důsledku přímo menší subjekty z možnosti o zakázku soutěžit nevylučovaly, soutěžní prostředí pro obžalované však „optimalizovaly“, přičemž hlavní těžiště manipulace popsaných veřejných zakázek nespočívalo v nastavení kvalifikačních předpokladů ale ve skutečnosti, že subjekty o zakázku „soutěžící“ tuto soutěž pouze předstíraly a ve skutečnosti se mezi nimi jednalo o koordinovaný postup všemi účastníky záměrně směřovaný k vítězství předem vybraného subjektu. Že nastavené kvalifikační předpoklady neskýtaly obžalovaným jistotu, že se do soutěže nebude hlásit i nějaký „nezvaný“ subjekt, názorně dokumentuje celá shora popsaná epizoda se společností AMI, která ohrozila zájmy obžalovaných tím, že hodlala o vítězství v zakázce (na rozdíl od subjektů jednajících ve shodě) skutečně soutěžit a nakonec musela být proto se soutěže účelově vyloučena (jelikož by se jinak také vzhledem k nabídnuté ceně stala vítězem) a aby obžalovaní předešli tomu, že bude řízení napadeno stížností, byla této společnosti přislíbena jiná zakázka v budoucnu. Zvýhodnění předem vybraného soutěžitele také zpravidla spočívalo v přístupu k informacím, které ostatní soutěžitelé (nejednající s vítězem ve shodě) k dispozici neměli a v exkluzivní možnosti (opět podrobně

viz výše) podílet se na zpracování podkladů pro samotné zadávací řízení. Samotný závěr znaleckého posudku, že zadáné ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady byly nastaveny jako nediskriminační (znalec fakticky pracoval pouze s jednotlivými číselnými hodnotami, které porovnával a hodnotil, ale nijak nezohledňoval celou zákulisní manipulaci zakázek, která z dokazování vyplývá), v žádném případě nevyvrací evidentní manipulaci veřejných zakázek, která z celého provedeného dokazování vyplývá.

Důkazem vztahujícím se ke všem v tomto rozsudku popsaným skutkům je potom znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika (založený ve svazcích 44 – 53 spisu). V rámci hlavního líčení byl vyslechnut jeho zpracovatel Ing. Jan Janka a své závěry písemně zpracovaného posudku dle soudu také náležitě vysvětlil a obhájil. Z velmi rozsáhlých závěrů posudku vyplývá, jaký byl obsah všech v přípravném řízení získaných a v posudku specifikovaných datových nosičů (mobilní telefony, osobní počítače, flashdisky apod.) Znalec přesvědčivě vysvětlil, jakým způsobem při zpracování posudku postupoval (fakticky předmětná data z nosičů pouze zkopíroval a nijak do jejich obsahu nezasahoval) a soud nemá o správnosti závěrů tohoto posudku žádné důvody pochybovat.

Obdobným způsobem potom soud hodnotí znalecké posudky z oboru kriminalistika – analýza dat a zkoumání nosičů dat a z odvětví počítačová analýza (sv. 43 spisu). V tomto posudku jeho zpracovatelé způsobem, o jehož správnosti a úplnosti nemá soud opět žádné důvody pochybovat, zadokumentovali obsah jednotlivých datových nosičů, které jim byly předloženy (mobilní telefony, notebooky, stolní počítače, flash disky apod.) a zadokumentovali kriminalisticky relevantní data vztahující se k této věci (klíčová slova a slovní spojení).

V přípravném řízení bylo ve smyslu § 347 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto o zajištění veškerého majetku mimo jiné obžalovaných MUDr. K. a MUDr. K. rozsah v reakci na dané usnesení zjištěného a zajištěného majetku (movitého i nemovitého, hotovosti v různých měnách, prostředků na bankovních účtech, cenných papírů a cenností v místě bydliště obžalovaných i v bezpečnostních schránkách) obou obžalovaných je dokumentován v příloze č. 25 spisu.

V předchozích částech rozsudku soud ve smyslu § 125 odst. 1 tr. řádu především pokud možno stručně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá

skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Po provedeném dokazování je také nutno konstatovat, že byly v řízení provedeny také důkazy, po jejichž vyhodnocení v kontextu ostatního dokazování je zřejmé, že tyto nemají ve vztahu ke skutečnostem podstatným pro toto trestní řízení žádnou významnější vypovídací hodnotu (jednalo se především o listinné důkazy ale také o některé svědky). Tyto důkazy, které, jak se po skončení dokazování ukázalo, neměly žádnou významnější důkazní relevanci, proto soud v odůvodnění rozsudku pro jeho přehlednost nehodnotil. V průběhu dokazování také někteří obžalovaní poskytovali k prováděným důkazům poměrně rozsáhlá vyjádření. Soud samozřejmě provedené důkazy hodnotil s vědomím toho, jak se k nim jednotliví obžalovaní vyjadřovali (institut upravený § 214 tr. řádu má především umožňovat obžalovaným vyjádřit se ke způsobu obstarání a provedení důkazu, k jeho vlastnímu obsahu a ke způsobu hodnocení důkazu). V žádném případě však nelze tato vyjádření zaměňovat s výpověďmi jednotlivých obžalovaných, které jsou důkazem ve věci a s jejichž pravdivostí či nepravdivostí a z toho vyplývající důkazní hodnotou se soud v rámci hodnocení důkazů musí vypořádat.

V písemném vyhotovení rozsudku je třeba také ve smyslu uvedeného ustanovení zákona odůvodnit, proč soud nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů. Předně musí soud konstatovat, že rozsah provedeného dokazování a z něj vyplývající zjištěný skutkový stav v daném případě umožňuje o skutecích vymezených obžalobou ve vztahu k jednotlivým obžalovaným rozhodnout jak v otázce viny tak také o otázkách týkajících se trestů. Z obsahu spisu je zcela zřetelné, že některým z návrhů obžaloby i obhajoby na provedení dalších důkazů bylo soudem vyhověno (námitka některých obhájců, že byly akceptovány pouze důkazní návrhy obžaloby je tak jednoznačně lichá), nicméně další dokazování považuje soud z hlediska skutečností, které je nezbytné prokazovat pro potřeby trestního řízení, za nadbytečné. V obecné rovině je namíste návrhy na doplnění dokazování odmítnout a dokazování v stranami navrženém směru neprovádět za situace, kdy předmětnou skutečnost má soud za prokázanou (vyvrácenou) již provedeným dokazováním, další navržené dokazování má prokazovat skutečnost, kterou soud nepovažuje v dané věci za podstatnou, nebo strana navrhuující provedení důkazu neoznačila skutečností, které mají být provedením tohoto důkazu prokázány a ani soud nemá bez dalšího za to, že by se tento důkaz k věci či k nějaké skutečnosti podstatné pro toto řízení vztahoval. Nutno říci, že jednotlivé navržené a soudem neprovedené důkazy lze zařadit do všech těchto tří kategorií.

Naprostá většina stranami navržených důkazů se vztahuje ke skutečnostem, jejichž prokazování by jistě mohlo rozšířit okruh poznatků o průběhu jednotlivých veřejných soutěží a jejich přípravě a o vnitřních i vnějších aktivitách jednotlivých subjektů na těchto soutěžích se podílejících, nicméně se nejedná o skutečnosti, jejichž bližší objasnění je z pohledu probíhajícího trestního řízení *nezbytné*. Tomuto posouzení zcela odpovídá např. navržené dokazování listinami na č.l. 21989 – 21915 spisu. Za obdobně nadbytečné považuje soud především vyslýchat jednotlivé policisty, kteří se účastnili zadržení obžalovaných, domovních prohlídek či prohlídek jiných prostor eventuálně sledování osob a věcí. Průběh těchto úkonů jasně vyplývá z příslušných protokolů a jejich příloh, které jsou součástí spisu, a soud nenalézá žádné důvody o správnosti těchto protokolů pochybovat. Obdobně soud hodnotí i návrh na výslech vyšetřovatelů v této věci k otázce, zdali stejnou měrou opatrovali důkazy ve prospěch i v neprospěch obviněných – to je především úkolem soudu v této věci, aby zhodnotil korektnost a zákonnost postupu policie (a postup orgánů činných v trestním řízení v této věci soud jako zákonný i korektní shledává). Zcela absurdní je potom paušální (bez označení konkrétního navrženého záznamu) návrh na přehrání veškerých telefonických a prostorových odposlechlů, které policejní orgán vyhodnotil jako nezájmové. Zde lze poznamenat, že soud má provádět dokazování ve vztahu ke skutečnostem významným pro trestní řízení a nikoliv prokazovat, že dané hovory s řízením skutečně nesouvisí. Takové dokazování by bylo v rozporu se zásadami dokazování upravenými trestním řádem (a také s jistě důvodným zájmem dalších osob na ochraně jejich soukromí.) Stejně tak důkazní návrhy uplatněné obžalovaným Ing. J. [REDAKCE] ve svazku spisu č. 110 a v šanonu předloženém na počátku hlavního líčení – důkaz znaleckým posudkem společnosti ZNALEX s.r.o. z těchto návrhů však při hlavním líčení proveden byl - (označen „předloženo v průběhu hlavního líčení Ing. J. [REDAKCE]“) soud nepovažuje za důvodné. Jednoznačně nadbytečné je provádět dokazování judikaturou Úřadu na ochranu hospodářské soutěže a Nejvyššího správního soudu. Zde se nejedná o důkazy vztahující se ke skutkové stránce věci ale o různé formulované právní názory – zde je namístě poukázat na klasickou zásadu římského práva - *iura novit curia*. Obdobně potom soud hodnotí i důkazní návrh na předložený posudek zpracovaný Mgr. Perglem (předložený obhájkyň obžalovaného Ing. K. [REDAKCE]), kdy se opět jedná fakticky o právní rozbor dané problematiky a stejně tak také odborné vyjádření advokáta Mgr. Stránského na č.l. 25841, nebo např. navržené vyžádání posudku vypracovaného KPMG Česká republika s.r.o. ohledně prověrky činnosti ROP v České republice. Další navržené dokazování Ing. J. [REDAKCE] vztahující se k činnosti společnosti PURO-KLIMA a.s. v nemocnicích, komunikaci jednotlivých pracovníků a jejich podílu na tvorbě zadávací

dokumentace je taktéž nadbytečné (tyto skutečnosti již provedené důkazy pro potřeby trestního řízení dostatečně osvětlují), přičemž i skutečnosti, které měly být tímto dokazováním prokázány, obžalovaný formuloval v písemném návrhu pouze zcela obecně. Ze stejných důvodů – tedy že k navrženým skutečnostem již bylo provedeno z pohledu potřeb trestního řízení dostatečné dokazování umožňující soudu konstatovat, které skutečnosti vzal za prokázané či nikoliv - také soud nevyhověl důkazním návrhům obžalovaného Ing. J. [REDACTED] na č.l. 26808 až 27065. Obhajobou navrhované opatření kompletní technicko – ekonomické studie zámku Buštěhrad taktéž důvodné není, tato studie se nalézá na č.l. 15199 a násl. spisu a další doplňování tohoto dokumentu tak pro potřeby trestního řízení jistě nezbytné není. Tato studie se ostatně také nachází na č.l. 26403 v digitální podobě. Výslech svědků Ž. [REDACTED] (navržen mimo jiné na č.l. 25988), I. [REDACTED] považuje soud taktéž za nadbytečný, okolnosti realizace zakázky pod bodem 1) rozsudku dostatečným způsobem osvětlili již slyšení svědci a čtené listiny. Stejně je stanovisko soudu i k navrženému dokazování e-mailovou komunikací a dalšími listinami na č.l. 26717 a násl. spisu. Naproti tomu návrhu obhajoby na výslech svědkyně Š. [REDACTED] z tohoto podání vyhověno bylo. Za nadbytečné soud považuje také navržený výslech svědkyně J. [REDACTED] která měla zpracovávat jednu z monitorovacích zpráv pro ROP Střední Čechy. V tomto ohledu je zcela postačující provedené dokazování listinami č.l. 21265 a násl. vztahujícími se k této zprávě. Za zcela nadbytečné a pro řízení nepodstatné považuje potom soud navržené přehrání celého projevu MUDr. R. [REDACTED] v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR v souvislosti s rozhodováním o přípustnosti jeho trestního stíhání. V tomto ohledu je pro řízení podstatný výsledek daného procesu v podobě rozhodnutí sněmovny (kterým dokazování provedeno bylo) a nikoliv přednesy jednotlivých řečníků na plénu sněmovny. Jako nadbytečné a nevztahující se k předmětu řízení soud hodnotí navržené výsledky svědků MUDr. T. [REDACTED] a MUDr. S. [REDACTED] (ke způsobu nabízení systému robotické chirurgie v nemocnicích). Návrh v tomtéž podání (27106) na výslech svědkyně D. [REDACTED] opět postrádá uvedení konkrétních skutečností, které měly být tímto dokazováním prokázány. V rámci dokazování nebylo vyhověno ani návrhům státního zástupce např. na výslech všech svědků uvedených v obžalobě (B. [REDACTED], P. [REDACTED], F. [REDACTED] ..), jelikož z obsahu spisu a jejich výpovědí z přípravného řízení soud dospěl k závěru, že tyto osoby neuvedly nic pro řízení podstatného.

V řízení bylo dále provedeno dokazování i rozsáhlou e-mailovou komunikací jednotlivých osob, přičemž obhajoba se při hlavním líčení také dožadovala toho, aby byly ve vztahu k těmto e-mailovým zprávám také doslova čteny jejich rozsáhlé přílohy. Ve vztahu

k tomuto návrhu je třeba poznamenat, že tam, kde se jednalo o přílohy pro toto řízení podstatné, se jednalo prakticky bez výjimky o listiny, kterými bylo prováděno dokazování již předtím v rámci dokazování ostatními listinami, fakticky by tak bylo prováděno dokazování těmito listinami duplicitně, přičemž pro dokazování ve věci byly v rámci zaznamenané e-mailové komunikace podstatné obsahy e-mailových zpráv (tedy obsah komunikace) a jejich předmět (nikoliv také přílohy). Jednoznačně odmítnout je potom třeba námitku obhajoby, že nelze provést dokazování e-mailovou zprávou, aniž by také byla k důkazu přečtena příloha e-mailu. Takovéto tvrzení je z pohledu zákonných zásad dokazování nesprávné, jedná se vždy o úvahu soudu, co je z pohledu daného trestního řízení nosičem podstatné informace, e-mailová zpráva a její příloha jsou dva možné zdroje takové informace. Lze si jistě představit celou řadu situací, kdy bude pro dokazování podstatný pouze text či jiný údaj z e-mailu a obsah přílohy bude zcela irelevantní (nebo např. obráceně). Trvat za takového stavu na provádění dokazování i přílohou e-mailu (který nemusí být pro řízení vůbec relevantní) by bylo jistě absurdní. Návrh obhajoby (dne 5.2.2015), aby soud vzhledem k předchozí pauze v hlavním líčení zopakoval dokazování výsledkem MUDr. R. [REDAKCE] a přehráním odposlechů prostorových i telefonických považuje soud za ryze obstrukční (ostatně jako i v některých případech požadované doslovné čtení listin). Před tímto termínem hlavního líčení nebyla taková pauza, která by takovýto postup v dokazování ve smyslu § 219 odst. 3 tr. řádu odůvodňovala a všichni členové senátu měli stále provedené dokazování v živé paměti. Jako zcela nadbytečné z pohledu skutečností, které je třeba dokazovat v této trestní věci a spíše jako požadavek opět obstrukční soud hodnotí také požadované doslovné čtení veškerých stavebních deníků ve sv. 71 a násl. spisu (k tomu také viz odůvodnění ke skutku pod bodem 2) tohoto rozsudku) Obžalobou tvrzené skutečnosti vztahující se k těmto subdodávkám má soud za bezpečně prokázané i dalšími důkazy (výpověď Ing. S. [REDAKCE] a prostorové odposlechy). Pokud se potom týká celého návrhu na provedení dokazování formulovaného JUDr. J. [REDAKCE] na č.l. 26.711 a násl., potom je zřejmé, že u vyjmenovaných navrhovaných důkazů vůbec není uvedeno, jaké *konkrétní skutečnosti* pro řízení významné mají být navrženým dokazováním prokázány. Nejedná se tedy o řádný důkazní návrh (přestože o náležitostech takového návrhu soud strany v řízení opakovaně poučil). Obdobně velmi obecný a nekonkrétní je také celý důkazní návrh obhajoby na č.l. 27.137 a násl. spisu, kdy jednak nejsou konkrétně označeny samotné navrhované důkazy (je např. požadováno „doplnění o zadávací dokumentace zakázek podobného druhu a finančního rozsahu zpracovaných v dané době jinými administrátory“), ale nekonkrétní jsou i popisy toho, co by mělo být navrženým dokazováním prokázáno.

Pokud se týká právní kvalifikace jednání obžalovaných, řídil se soud následujícími úvahami. V případě všech stíhaných skutků, jejichž spáchání vzal u jednotlivých obžalovaných soud prvního stupně za prokázané, naplnili všichni obžalovaní znaky skutkové podstaty zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě přinejmenším podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Ze shora podrobně rekapitulovaného dokazování jasně vyplývá, že každý z obžalovaných společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě ev. jinému prospěch (ohledně prospěchu viz níže) sjednal některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů a čin spáchal jako člen organizované skupiny, někteří z obžalovaných potom tento čin zároveň spáchali jako členové hodnotící komise ev. pořadatelé veřejné soutěže. U těch obžalovaných, kterým bylo v řízení dle soudu prvního stupně prokázáno spáchání více dílčích skutků, bylo jejich jednání současně kvalifikováno ve smyslu § 116 tr. zákoníku jako spáchání jednoho pokračujícího zločinu, neboť tyto dílčí útoky byly vedené jednotným záměrem, naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a také blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

V případě všech těchto obžalovaných dospěl soud mimo jiné k závěru, že svým jednáním naplnili také znaky kvalifikované skutkové podstaty spočívající v tom, že zločin spáchali jako členové organizované skupiny. Organizovanou skupinou se dle ustálené soudní praxe rozumí sdružení nejméně tři trestně odpovědných osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí, koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, čímž jsou umocněny jeho škodlivé dopady pro společnost. Skupina nemusí mít trvalejší charakter a tímto způsobem lze spáchat i ojedinělý, jednorázový trestný čin. Nevyžaduje se dále výslovné přijetí za člena skupiny nebo výslovné přistoupení ke skupině, ale postačí, že se do ní pachatel neformálně a třeba i konkludentně včlenil a aktivně se na její činnosti podílel. Jednání obžalovaných tuto charakteristiku bezesporu naplnilo v případě shora popsanych skutků. Základ této organizované struktury z hlediska jejího řízení tvořili MUDr. K. a MUDr. K. kteří měli navzájem „druhově“ rozdělené jednotlivé zakázky a kteří (v některých případech spolu s hejtnanem) vytipovali vhodné zakázky pro jejich následnou manipulaci, vedli v rámci jejich manipulace jednání s představiteli jednotlivých soutěžitelů o průběhu této manipulace a následném předávání úplatků a zároveň také udíleli pokyny administrátorské společnosti a vedoucím pracovníkům v jednotlivých nemocnicích, v pozadí stál potom u

přínejmenším většiny těchto zakázek hejtman Středočeského kraje, který dohlížel na hladký průběh schvalovacích procesů v orgánech kraje a případně ROPu. MUDr. K. také z pozice osoby vystupující za ovládající nemocnici kontrolovala materiály, které byly předkládány do Rady Středočeského kraje v působnosti valné hromady nemocnic. Role administrátora v případě těchto zakázek potom spočívala v plnění pokynu především K. a hlavně také v přípravě z pohledu manipulace řízení vhodných „kvalifikací“ a taktéž v „nadstandardní komunikaci“ s těmi uchazeči o zakázku, kteří měli být v daném případě zvýhodněni včetně těch, kteří v dané zakázce hráli roli „křoví.“ V případě konkrétních zakázek potom součástí této organizované skupiny byli dále také vždy konkrétní obžalovaní z jednotlivých firem, které se o zakázku ucházely. Všechny obžalované osoby, které v případě každého z popsáných skutků tvořily organizovanou skupinu, si potom (jak ostatně vyplývá i jejich komunikace, která byla výše v tomto rozsudku poměrně podrobně rozebrána) musely být vědomy a byly srozuměny s tím, že participují na poměrně sofistikované a z hlediska dělby práce dobře zorganizované činnosti většího počtu osob.

Pokud se týká zmíněného prospěchu jednotlivých firem a úmyslu opatřit si jej u jednotlivých zakázek jako zákonného znaku základní i kvalifikované skutkové podstaty tohoto trestného činu, potom soud vycházel ze znaleckých posudků, které tento prospěch kvantifikovaly (viz rozbor důkazní situace u jednotlivých skutků v tomto rozsudku), přičemž však v daném případě s ohledem rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5Tdo 136/2008 ze dne 11.6.2008 považoval soud prvního stupně za nezbytné zohlednit také daňovou povinnost vyplývající pro tyto subjekty v případě, že ze zakázky dosáhly kladného zisku. Vzhledem k tomu, že se ve všech případech jednalo o zavedené, ve většině případů renomované a dlouhodobě fungující subjekty na trhu České republiky (a nikoliv např. o prázdné nastrčené firmy s „bílými koňmi“ ve svých orgánech), nemá soud pochybnosti o tom, že tyto subjekty své daňové povinnosti vůči České republice řádně plní. V případě těch skutků, u kterých výše zjištěného prospěchu přesáhla hranici prospěchu značného ve smyslu § 138 odst. 1, 2 tr. zákoníku, potom bylo jednání jednotlivých obžalovaných také kvalifikováno dle písm. c) odst. 2 § 256 tr. zákoníku. I v případech, kdy však znalecké posudky nekonstatovaly u dané zakázky kladný finančně vyčíslitelný zisk, má soud za to, že lze onu snahu a úmysl opatřit dané společnosti trestnou činností prospěch spatřovat i v dalších skutečnostech – např. v udržení pozice společnosti na trhu a získání či upevnění postavení společnosti v daném zdravotnickém zařízení (zde lze například odkázat i na výpovědi některých z obžalovaných ale i svědků, kteří potvrzovali určitou konzervativnost ze strany odborného personálu

nemocnic ve vztahu k technologickému vybavení jejich pracovišť), udržení cash flow, udržení zaměstnanosti ve společnosti apod. Těžko si lze ostatně představit, že by kterákoliv ze jmenovaných společností usilovala o získání zakázky, aniž by s tímto jejím získáním a její realizací nespojovala také určitý pro společnost podstatný prospěch (ať již ve formě zisku či ve formě jiné). Ostatně i svědci především z prostředí stavebních firem při hlavním líčení potvrdili, že leckdy je pro společnost dobré realizovat i zakázku, která sice není účetně vzato zisková, ovšem např. pomůže společnosti přečkat určité krizové období nebo jí umožní „uchytit“ se se svými výrobky např. v nemocnici. Ve vztahu ke společnostem činným ve stavebnictví je také namístě poukázat na skutečnost, která taktéž při hlavním líčení opakovaně zazněla, že se za určitých okolností těmto subjektům leckdy vyplácí i realizace zakázek za ceny podstatně nižší než obvyklé (např. „pod ceny URSové“), leckdy nemalé částky také tyto společnosti ušetří na subdodávkách (jak ostatně zaznělo nejen v záznamech hovorů osob ze stavebních firem ale také ve výpovědi např. obž. Ing. S. [redacted] týkající se gymnázia Hostivice a zámku Buštěhrad). I obžalovaný MUDr. R. [redacted] – tedy reprezentant z oblasti zdravotnických firem – ve své výpovědi při hlavním líčení dne 28.8.2012 (strana 29 protokolu) hovořil o tom, že zakázka byla záměrně kalkulovaná „na nulu“ (s tím, že takto jsou zakázky kalkulovány odhadem v 5% případů (!)) a vysvětloval také, že jedním z důvodů bylo, že společnost HOSPIMED s.r.o. chtěla působit ve Středočeském kraji. Jako další důvody takových kalkulací „na nulu“ *sám obžalovaný* uvedl např. umístění určitého produktu, získání reference na trhu, konkurenční boj. Opět naprosto zřetelný popis majitele zdravotnické společnosti, že výhodou pro společnost nemusí být v konkrétním případě vždy finančně vyčíslitelný zisk. Odmítnout je třeba v rámci obhajoby i opakující se poukaz jednotlivých obžalovaných, že je nelogické, aby byly dávány úplatky přesahující znaleckým posudkem vyčísleny zisk subjektu na dané zakázce. Způsoby generování prostředků na úplatky mohly být v daných případech velmi různé, jak ostatně opět vyplynulo z výpovědi obžalované Ing. S. [redacted] – jednalo se o fiktivní fakturace za neprovedené práce, ale mohlo se také jednat o prostředky „legalizované“ jako výplaty vrcholných představitelů společností apod. Ostatně povinnost podílet se na úplatku za zakázku stíhala nepochybně také jednotlivé subdodavatele hlavního realizátora zakázky. Nejednalo se tedy v žádném případě o to, že vítěz zakázky „břemeno“ úplatku nesl sám a nepřenesl jej v náležitém poměru také na své subdodavatele.

Pokud se jedná o úmysl způsobit škodu jako jeden ze znaků základní i kvalifikované skutkové podstaty § 256 odst. 1 tr. zákoníku, potom takovéto způsobení škody bylo po provedeném dokazování shledáno v podobě úmyslného předražení této zakázky (znalecký

posudek ÚRS Praha) pouze v případě skutku pod bodem 3) týkajícího se zámku Buštěhrad, jednání pachatelů tohoto skutku proto bylo vzhledem k výši zjištěného předražení zakázky právně kvalifikováno také dle písm. b) odst. 2 § 256 tr. zákoníku. Dlužno zde zdůraznit, že i přes vehemenci, s jakou bylo ze strany obhajoby opakovaně v řízení zdůrazňováno, že z dokazování nevyplývá žádné předražení jednotlivých zakázek, tak vyjma skutku týkajícího se zámku Buštěhrad nikdy v tomto řízení ani nebylo žádnému z obžalovaných něco takového kladeno za vinu. V případě obžalovaných MUDr. K. a MUDr. K. potom soud shledal naplnění znaků i § 256 odst. 3 tr. zákoníku, jelikož z dokazování bezpečně vyplynulo, že si jmenovaní nechali v souvislosti s touto trestnou činností slíbit a také přijali majetkový prospěch.

Pouze na okraj soud poznamenává, že i ve vztahu ke skutku pod bodem 3) – Stomatologický robot bylo třeba (přestože se jednalo o zakázku malého rozsahu) respektovat zákonnou povinnost ve smyslu § 18 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách (137/2006 Sb.) a dodržovat zásady uvedené v § 6 zákona – tedy zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Tyto zásady potom jednáním popsaným pod bodem 3) rozsudku jednoznačně ze strany zadavatele respektovány nebyly, když byla společnost B. Braun medical s.r.o. jasně zvýhodněna před ostatními potencionálními soutěžiteli.

U těch obžalovaných, u kterých vzal soud také za prokázanou účast na samotném poskytnutí úplatků v souvislosti se zmanipulovanými veřejnými zakázkami (tedy evidentně v souvislosti s věcí obecného zájmu), bylo jejich jednání současně také právně posouzeno jako zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku. V případě obžalovaných Ing. S. Ing. D. Ing. K. MUDr. Ř. a MUDr. H. vzal soud také za prokázané, že jmenovaní se daného jednání současně dopustili v úmyslu opatřit jinému značný prospěch, proto bylo jejich jednání kvalifikováno také dle odst. 2 písm. a) § 332 tr. zákoníku, obžalovaní Ing. S. a Ing. D. potom dle provedených důkazů (opět tomu svědčí především obsah prostorových odposlechů) jednali přinejmenším v eventuálním úmyslu ve vztahu ke skutečnosti, že má být také jejich jednáním uplácena úřední osoba – hejtman Středočeského kraje. Proto v jejich případě soud shledal také naplnění kvalifikované skutkové podstaty dle odst. 2 písm. b) § 332 tr. zákoníku. U obžalovaných Ing. J. MUDr. Ř. a MUDr. H. tuto vědomost o faktickém uplácení úřední osoby v postavení hejtmána soud z provedených důkazů za zcela bezpečně prokázanou nemá.

V případě skutků pod body 2), 5) a 7) bylo dále jednání jednotlivých obžalovaných také právně kvalifikováno jako spáchání zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. V případě těchto tří skutků se jednalo o projekty, které měly být spolufinancované z prostředků Evropské unie – konkrétně z jejích strukturálních fondů. Znakem skutkové podstaty tohoto zločinu je mimo jiné vědomé předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k příjmům nebo výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie, kterým je umožněno nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu Evropské unie. V případě tří označených skutků vzal soud z dokazování za prokázané, že tyto veřejné soutěže byly shora popsáným způsobem obžalovanými úmyslně a předem manipulované ve prospěch konkrétních soutěžitelů, přičemž současně na jejich financování bylo odsouhlaseno poskytnutí dotačních prostředků z rozpočtu Evropské unie. Veškerá dokumentace těchto soutěží, která byla v průběhu páchaní této trestné činnosti předkládána příslušným pracovníkům Středočeského kraje a dotčeného regionálního operačního programu potom zcela záměrně postrádala pro věc a pro případnou certifikaci těchto tří veřejných zakázek Platebním a certifikačním orgánem Ministerstva financí ČR a následné proplacení příslušných finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie na tyto akce do státního rozpočtu ČR naprosto zásadní informaci o tom, že se ve skutečnosti nejednalo o v souladu se zákonem probíhající soutěž, ale že se fakticky jedná o řízení protizákonně manipulované ve prospěch konkrétních předem vybraných subjektů. Jistě není žádných pochyb o tom, že v případě, že by byla tato skutečnost odpovídající informace příslušným orgánům sdělena, těžko by mohlo k proplacení dotací z rozpočtu Evropské unie dojít, jelikož takové proplacení by bylo v příkrém rozporu s pravidly financování zakázek z dotačních prostředků Evropské unie. To ostatně ve své výpovědi před soudem kategoricky potvrdil např. ředitel Úřadu regionální rady ROP Střední Čechy JUDr. T. N. a dále také pracovníci téhož úřadu Ing. F. Ing. K. V tomto směru tedy soud hodnotí předkládané doklady, které souvisely s výdaji souhrnného rozpočtu Evropské unie, za nepravdivé. Byť tedy veškeré formální náležitosti z pohledu např. kontroly ROP předložené dokumenty obsahovaly, tuto naprosto zásadní informaci o nezákonné manipulaci celého řízení, ze které vyplývala faktická nemožnost čerpat dotační prostředky, materiály zcela záměrně (a z pohledu tehdejších zájmů obžalovaných také zcela logicky) neobsahovaly. V případě proplacení těchto finančních prostředků z rozpočtu EU by tak fakticky nepochybně došlo k jejich nesprávnému použití ve smyslu § 260 tr. zákoníku a rozpočet Evropské unie by byl o neoprávněně vyplacené finanční prostředky zkrácen. K tomu však ve svém důsledku s ohledem na včasné odhalení této trestné

činnosti nedošlo, když nedošlo ani k certifikaci těchto tří veřejných zakázek Platebním a certifikačním orgánem Ministerstva financí ČR. Prokázáno také bylo, že obžalovaní jednali jako organizovaná skupina (viz výše) a v případě proplacení těchto prostředků by se jednalo o částku velmi podstatně převyšující hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 tr. zákoníku. S ohledem na výše uvedené tak má soud za to, že v případě těchto tří skutků se obžalovaní dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo, čemuž odpovídá právní kvalifikace takového jednání ve smyslu § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Ve vztahu k této právní kvalifikaci navržené již obžalobou obhajoba namítala, že v přípravném řízení bylo až do konce roku 2011 popsané jednání kvalifikováno jako zločin poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 tr. zákoníku, zatímco v danou dobu existovala již Evropská unie a Evropská společenství jako taková neexistovala. K těmto námitkám soud uvádí, že skutečně s účinností od 1.1.2012 došlo k novelizaci trestního zákoníku zákonem č. 420/2011 Sb., kdy byla v ust. § 260 tr. zákoníku v nadpisu ustanovení i jeho textu nahrazena slova „Evropská společenství“ slovy „Evropská unie“, nicméně v žádném případě z toho nevyplývá, že by toto ustanovení ještě před touto „terminologickou“ novelizací neposkytovalo ochranu zájmům Evropské unie. Jak se ostatně uvádí v důvodové zprávě k této novelizaci „ustanovení § 260 tr. zákoníku poskytuje trestněprávní ochranu finančním zájmům Evropské unie, navzdory svému názvu, který výslovně hovoří o Evropských společenstvích. Navrženo proto bylo tuto disproporci odstranit.“ Závěru, že se okruh zájmů chráněných tímto ustanovením zákona zmíněnou novelizací nijak nezměnil, a i před touto novelizací byly chráněny zájmy Evropské unie, ostatně svědčí i právní názor vyjádřený *ještě před touto novelizací* v komentáři k trestnímu zákoníku (Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2010), dle kterého: „přestože samotný název skutkové podstaty ...trestného činu výslovně hovoří o „Evropských společenstvích“, tímto ustanovením poskytovaná trestněprávní ochrana se týká samozřejmě finančních zájmů Evropské unie, jak koneckonců plyne i z podstaty uváděné Úmluvy coby právního aktu III., tedy unijního pilíře.“ Tomuto právnímu názoru vyjádřenému v komentáři k trestnímu zákoníku soud zcela přisvědčuje a

s ohledem na výše uvedené má za to, že zcela v souladu s v danou dobu účinným zněním právních předpisů v průběhu trestního řízení orgány v něm činné naprosto správně užívaly v rámci právní kvalifikace jednání obžalovaných nejprve označení zločinu podle § 260 tr. zákoníku jako poškození finančních zájmů Evropských společenství a teprve po nabytí účinnosti uvedené novelizace byl tento trestný čin pojmenován Poškození finančních zájmů Evropské unie, když ke změně okruhu zájmů chráněných tímto ustanovením trestního zákoníku danou novelizací nikterak nedošlo.

Pokud se týká výroků o trestech, řídil se soud následujícími úvahami. U všech obžalovaných bylo bezesporu namístě jako polehčující okolnost zohlednit jejich dosavadní trestní i občanskou bezúhonnost. Veškerá zjištění vyplývající z provedeného dokazování svědčí závěru o dosavadním řádném životě všech obžalovaných. Žádný z obžalovaných nemá záznam v opisu rejstříku trestů, ke kterému by mohl soud přihlížet, žádné negativní skutečnosti nevyplývají ani ze zpráv z místa bydliště obžalovaných. Z okolností přitěžujících je potom u každého z obžalovaných (byť v rozdílné míře) namístě zmínit, že spáchali více úmyslných trestných činů – za což bylo namístě ukládat jim ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest. Obžalovaní MUDr. K. [redacted] MUDr. K. [redacted] Ing. S. [redacted] Ing. J. [redacted] a MUDr. Ř. [redacted] také participovali na více spáchaných skutcích, které jsou předmětem tohoto řízení.

Konkrétně vztaženo k jednotlivým obžalovaným – všichni byli v rámci shora uvedené právní kvalifikace (vyjma obžalovaných Ing. K. [redacted] a MUDr. H. [redacted]) ohroženi trestní sazbou trestu odnětí svobody od pěti do deseti let.

V případě obžalovaných MUDr. K. [redacted] a MUDr. K. [redacted] je z přitěžujících okolností především namístě zdůraznit, že se jednalo o klíčové osoby v rámci páchaní popsané trestné činnosti, oba také spáchali více skutky více úmyslných trestných činů, trestnou činnost nadto páchali po delší dobu. Trestná činnost jimi jako klíčovými osobami páchaná (v organizované skupině s ostatními pachateli) potom byla velmi sofistikovaná a dobře organizovaná a pro osoby stojící mimo tento „zaběhnutý systém“ také pouze velmi těžko rozpoznatelná a odhalitelná. To je mimo jiné také patrné ze zjištění, jaké množství různých kontrolních mechanismů se ke všem zakázkám vztahovalo, jaké množství osob se formálně vzato na schvalování jednotlivých dokumentů podílelo - to vše aniž by bylo do páchaní trestné činnosti jakkoliv účinně v negativním smyslu zasaženo. Bez nasazených telefonických a

především potom prostorových odposlechů by trestná činnost byla jen velmi těžko odhalitelná a prokazatelná. V neposlední řadě oběma jmenovaným také přitěžuje, že byli jedněmi z hlavních příjemců úplatků souvisejících s těmito veřejnými zakázkami. S ohledem na uvedené polehčující i přitěžující okolnosti považoval soud za přiměřené zákonným kritériím obžalovaným MUDr. K. [REDACTED] a MUDr. K. [REDACTED] uložit trest odnětí svobody ve výměře 7 let a 6 měsíců – tedy trest přesně v polovině dané trestní sazby. Byť by bylo bez dalšího namístě pro výkon tohoto trestu jmenované zařadit do věznice s ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku), považoval soud v jejich případě vzhledem k jejich dosavadnímu způsobu života, ke kterému nelze mít žádné negativní připomínky, za přiměřené zařadit je dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku pro výkon trestu do věznice s dozorem.

Oběma jmenovaným obžalovaným také bylo bezpochyby namístě uložit tresty postihující jejich majetek. Samotný trest propadnutí veškerého majetku, jak byl navržen státním zástupcem, vyhodnotil senát po poradě jako trest v konkrétním případě nepřiměřeně přísný. Není žádných pochyb, že vzhledem k charakteru a rozsahu spáchané trestné činnosti bylo možno takový trest obžalovaným uložit, nicméně soud jako přiměřený zákonným kritériím volil trest propadnutí části majetku (§ 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku) – konkrétně v rozsahu, v jakém byla u nich v bydlišti nalezena hotovost v tuzemské měně, v měně Euro a v USD. Tímto trestem byly dále postiženy částečně i prostředky, které byly oběma obžalovaným zajištěny na účtech u peněžních ústavů a v případě obžalovaného MUDr. K. [REDACTED] také cenné papíry zajištěné u obchodníka s cennými papíry. Hodnota propadnuté části majetku tak v jejich případě zhruba odpovídá výši úplatků, které *v souvislosti se stíhanou trestnou činností* převzali, přičemž je ale namístě také doplnit, že z převzaté výše úplatků oba obžalovaní podstatnou část předávali dále. Uložený trest tak nepochybně citelným způsobem postihuje i majetek, který *nyň stíhanou trestnou činností* obžalovaní nezískali. Trest zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev obžalovaným K. [REDACTED] ukládán nebyl, jelikož ve statutárních orgánech obchodních společností v souvislosti se stíhanou trestnou činností nepůsobili a takové funkce tedy v rámci spáchání dané trestné činnosti nezneužili.

V případě obžalované Ing. S. [REDACTED] má soud za to, že jmenovaná splnila veškeré zákonem dané předpoklady pro to, aby mohla být označena jako spolupracující obviněná ve smyslu § 178a tr. řádu. Ing. S. [REDACTED] se ke spáchání dané trestné činnosti doznala, přičemž doznání týkající se této trestné činnosti soud hodnotí jako pravdivé. Popis událostí podaný

obžalovanou Ing. S. [REDACTED] totiž byl nejen věrohodný, ale také logický a v souladu s dalšími provedenými důkazy. Samotné doznání obžalované a její výpověď a jednotlivá vyjádření k prováděným důkazům (především k telefonickým a prostorovým odposlechům) podstatným způsobem ovlivnily celou důkazní situaci a nemalou měrou přispěly k objasnění věci a k usvědčení i ostatních obžalovaných. Jelikož vzal soud v případě jmenované obžalované za splněné všechny předpoklady dané ust. § 58 odst. 4 tr. zákoníku, bylo namístě ukládat trest odnětí svobody ve výměře pod dolní hranici trestní sazby. S ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalované a míru, jakou přispěla k objasnění trestné činnosti, na které se sama podílela a také s ohledem na generální prevenci soud považoval za přiměřené uložit trest odnětí svobody nespojený bezprostředně s jeho výkonem, a proto byl obžalované uložen trest odnětí svobody ve výměře 3 let s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu 5 let. Vzhledem k charakteru trestné činnosti, kterou se jmenovaná snažila získat majetkový prospěch, soud považoval dále za nezbytné jmenované uložit také peněžitý trest, s ohledem na závažnost trestné činnosti a majetkové poměry obžalované byl trest uložen ve výměře 1.000.000,-Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 2 let pro případ, že by peněžitý trest nebyl řádně vykonán. Jelikož k páčání trestné činnosti obžalovaná fakticky zneužila mimo jiné svojí funkci ve statutárním orgánu obchodní společnosti, byl jí také uložen tomu odpovídající trest zákazu činnosti ve výměře 3 let.

Obžalovaný Ing. P. [REDACTED] D. [REDACTED] byl taktéž jako ostatní obžalovaní ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody do 5 do 10 let. V jeho případě je třeba vyjma dosavadní bezúhonnosti při ukládání trestu také zohlednit, že nebylo prokázáno, že by byl iniciátorem této trestné činnosti a taktéž nebylo prokázáno, že by měl mít z dané trestné činnosti sám *přímý* prospěch. Jmenovanému tak soud uložil trest odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby, když především absence doznání soudu neumožnila (stejně tak jako v případě obž. Ing. M. [REDACTED] výměru trestu uložit pod spodní hranici trestní sazby. V případě obžalovaných Ing. D. [REDACTED] a Ing. M. [REDACTED] totiž soud má za to, že vzhledem k charakteru a míře jejich zapojení do popsané trestné činnosti by bylo možné v případě další polehčující okolnosti spočívající v doznání ukládat trest *nikoliv nepodstatně* pod spodní hranici trestní sazby trestu odnětí svobody. Za daného stavu však za přiměřený zákonným kritériím soud považuje trest odnětí svobody na spodní hranici trestní sazby, když prostor pro uložení trestu pod spodní hranici sazby není dán. S ohledem na osobu obžalovaného soud považuje za postačující zařazení pro výkon trestu dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s dozorem. Obž. Ing. D. [REDACTED] soud dále uložil trest propadnutí věci nebo jiné

majetkové hodnoty – částky přesahující 2.500.000,-Kč zajištěné při domovní prohlídce v místě bydliště obžalovaného (2490 a násl.), jelikož se, jak vzal soud za prokázané, jednalo o částku, která byla předána Ing. D. [REDACTED] Ing. S. [REDACTED] na úplatky právě v den zadržení obžalovaných (a kterou pro tyto účely obžalovaný v daný den nevyužil, neboť měl celou částku úplatku již připravenou k předání), tedy jedná se o částku, která měla být užita k páčání trestné činnosti (zde lze odkázat mimo jiné na vyjádření Ing. S. [REDACTED] že tato částka odpovídá částce, kterou dne 14.5.2012 předala obžalovanému v sídle společnosti FISA s.r.o. jako poslední část „vygenerovaných“ prostředků na úplatky, a které již obžalovaný do předmětné krabice od vína neukládal, neboť měl již celou částku úplatku v krabici připravenou). Jelikož se obžalovaný Ing. D. [REDACTED] trestnou činností snažil získat přinejmenším pro jiného (společnost Konstruktiva Branko a.s.) majetkový prospěch, byl mu současně také uložen peněžitý trest ve výměře odpovídající jeho majetkovým poměrům a míře zapojení do páchané trestné činnosti (500.000,-Kč) včetně přiměřeného náhradního trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku. Jelikož k páčání trestné činnosti obžalovaný fakticky zneužil mimo jiné svojí funkci ve statutárním orgánu obchodní společnosti, byl mu také uložen tomu odpovídající trest zákazu činnosti ve výměře 2 let.

Obž. Ing. M. [REDACTED] soud taktéž považoval za přiměřené vzhledem k míře a charakteru jeho zapojení do trestné činnosti (jak již bylo uvedeno výše) uložit trest odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby se zařazením pro jeho výkon ve smyslu § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s dozorem. I obžalovaný Ing. M. [REDACTED] se trestnou činností snažil získat přinejmenším pro jiného (společnost Konstruktiva Branko a.s.) majetkový prospěch, proto i jemu byl uložen peněžitý trest ve výměře odpovídající jeho majetkovým poměrům a míře zapojení do páchané trestné činnosti (500.000,-Kč) včetně přiměřeného náhradního trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku. Trest zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev obžalovanému Ing. M. [REDACTED] ukládán nebyl, jelikož ve statutárních orgánech obchodních společností v souvislosti se stíhanou trestnou činností nepůsobil (fakticky byl obchodním ředitelem) a takové funkce tedy v rámci spáchání dané trestné činnosti nezneužil.

I obžalovanému Ing. K. [REDACTED] jako polehčující okolnost svědčí jeho dosavadní občanská i trestní bezúhonnost. Jmenovaný byl na rozdíl od většiny ostatních spoluobžalovaných vzhledem k právní kvalifikaci trestné činnosti, kterou vzal soud za prokázanou, ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody od 2 do 8 let. Vzhledem k osobě

obžalovaného, charakteru trestné činnosti, na které byl účasten, a míře jeho zapojení do spáchané trestné činnosti soud volil trest v první čtvrtině trestní sazby trestu odnětí svobody, přičemž vzhledem k osobě obžalovaného a jeho dosavadnímu životu má soud za to, že lze předpokládat, že bude účelu trestu dosaženo i pouhou pohrůžkou výkonu trestu odnětí svobody. Proto byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a zkušební dobu 4 let. Vzhledem k charakteru trestné činnosti, kterou se jmenovaný snažil získat majetkový prospěch, soud považoval dále za nezbytné jmenovanému uložit také peněžitý trest, s ohledem na závažnost trestné činnosti a majetkové poměry obžalovaného byl trest uložen ve výměře 500.000,-Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 1 roku pro případ, že by peněžitý trest nebyl řádně vykonán. Jelikož k páčání trestné činnosti obžalovaný také fakticky zneužil mimo jiné svojí funkci ve statutárním orgánu obchodní společnosti, byl mu také uložen tomu odpovídající trest zákazu činnosti ve výměře 2 let.

Obžalovaný Ing. J. ■■■■ byl ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody v rozmezí od 5 do 10 let. Bezpochyby mu jako okolnost polehčující svědčí dosud řádně vedený život, ovšem další polehčující okolnosti soud v jeho případě nenalézá. Jmenovaný byl účasten na dvou skutcích popsanych v tomto rozsudku, proto soud ukládal trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby nikoliv však na samé spodní hranici. Pro výkon trestu odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s dozorem, neboť zařazení do věznice s ostrahou, které by bez dalšího z ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku vyplývalo, nepovažoval soud za přiměřené dosavadnímu životu obžalovaného a jeho osobě. Obžalovaný Ing. J. ■■■■ byl odsouzen za zvlášť závažný zločin, kterým se přinejmenším pro jiného snažil získat majetkový prospěch, proto mu byl ve smyslu § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku uložen trest propadnutí majetku v rozsahu částky přesahující 2.200.000,-Kč zajištěné při domovní prohlídce v místě jeho bydliště. Jelikož k páčání trestné činnosti obžalovaný také fakticky zneužil mimo jiné svojí funkci ve statutárním orgánu obchodní společnosti, byl mu také uložen tomu odpovídající trest zákazu činnosti ve výměře 3 let.

Obžalovanému MUDr. ■■■■ Ř. ■■■■ v rámci trestní sazby trestu odnětí svobody od 5 do 10 let nepochybně také polehčuje jeho až doposud řádně vedený život. Jmenovaný se taktéž dopustil ze stíhané trestné činnosti dvou skutků, proto i v jeho případě soud ukládal trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby nikoliv však na samé spodní hranici. Pro výkon trestu odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s dozorem, neboť zařazení do věznice s ostrahou, které by bez

dalšího z ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku vyplývalo, nepovažoval soud ani v jeho případě za přiměřené dosavadnímu životu obžalovaného a jeho osobě. Vzhledem k charakteru trestné činnosti, kterou se jmenovaný snažil získat majetkový prospěch, soud považoval dále za nezbytné jmenovanému uložit také peněžitý trest, s ohledem na závažnost trestné činnosti a majetkové poměry obžalovaného byl trest uložen ve výměře 1.000.000,-Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 2 let pro případ, že by peněžitý trest nebyl řádně vykonán. Jelikož k páčání trestné činnosti obžalovaný také fakticky zneužil mimo jiné svojí funkci ve statutárním orgánu obchodní společnosti, byl mu také uložen tomu odpovídající trest zákazu činnosti ve výměře 3 let.

Obžalovaný MUDr. J. H. byl ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody v rozmezí od 2 – 8 let. S ohledem na jeho dosavadní občanskou i trestní bezúhonnost a způsob a míru zapojení do spáchané trestné činnosti volil v jeho případě soud jako přiměřený zákonným kritériím trest odnětí svobody v první čtvrtině trestní sazby, přičemž vzhledem k osobě obžalovaného a jeho dosavadnímu životu má soud za to, že lze předpokládat, že bude účelu trestu dosaženo i pouhou pohrůžkou výkonu tohoto trestu. Proto byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let. Vzhledem k charakteru trestné činnosti, kterou se jmenovaný snažil získat přinejmenším pro jiného majetkový prospěch, soud považoval dále za nezbytné jmenovanému uložit také peněžitý trest, s ohledem na závažnost trestné činnosti a majetkové poměry obžalovaného byl trest uložen ve výměře 500.000,-Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 1 roku pro případ, že by peněžitý trest nebyl řádně vykonán. Trest zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev obžalovanému MUDr. H. ukládán nebyl, jelikož ve statutárních orgánech obchodních společností v souvislosti se stíhanou trestnou činností nepůsobil a takové funkce tedy v rámci spáchání dané trestné činnosti nezneužil.

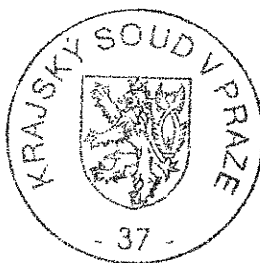
P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **j e m o ž n o p o d a t o d v o l á n í d o o s m i** dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo

v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

V Praze dne 7. dubna 2015

Za správnost vyhotovení:

Veronika Prošková

Mgr. Robert Pacovský, v. r.
předseda senátu